

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษาสาเหตุและแนวทางป้องกันการออกกลางคันของ
นักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงวิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ
ชื่อและนามสกุล นางสาวสุวิมล ผิวสว่าง
แขนงวิชา บริหารการศึกษา
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.อรรณพ จินะวัฒน์

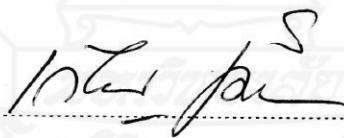
การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2562

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรรณพ จินะวัฒน์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เก็จกนก เอื้อวงศ์)

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษาสาเหตุและแนวทางป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ

ผู้ศึกษา นางสาววิมล ฝิวสว่าง **รหัสนักศึกษา** 2572300909 **ปริญญา** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(บริหารการศึกษา) **อาจารย์ที่ปรึกษา** รองศาสตราจารย์ ดร.อรรรณพ จินะวัฒน์ **ปีการศึกษา** 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ และ (2) ศึกษาแนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 49 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 43 คน ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ ได้แก่ นักศึกษาจำนวน 6 คน มีอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 6 คน รวมทั้งหมด 55 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .94 และแบบสัมภาษณ์แนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาปรากฏว่า (1) การออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง มีสาเหตุจากด้านสถานศึกษา ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านนักศึกษา และด้านสภาพครอบครัว อยู่ในระดับมาก โดยพบว่าด้านสภาพครอบครัวเป็นสาเหตุมากที่สุด ส่วนสาเหตุจากด้านสภาพแวดล้อม พบว่าเป็นสาเหตุการออกกลางคันอยู่ในระดับปานกลาง และ (2) แนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ได้แก่ (2.1) สถานศึกษา ควรผ่อนผัน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ควรสนับสนุนเครื่องมือ และครุภัณฑ์ทางการศึกษาให้เพียงพอ มีการจัดสวัสดิการและมีระบบติดตามดูแลช่วยเหลือนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพ มีการรายงานข้อมูลสำคัญให้ผู้ปกครองรับทราบอย่างต่อเนื่องรวดเร็ว (2.2) ครูผู้สอนควรมีข้อมูลนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ควรใช้ข้อมูลเพื่อหาทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีฐานะยากจนและหารายได้ระหว่างเรียนได้ (2.3) หลักสูตรสถานศึกษาควรพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และสถานประกอบการ มุ่งให้นักศึกษามีทักษะและประสบการณ์ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ ควรสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนตามความถนัด ได้เรียนตามแผนการเรียน มีการฝึกปฏิบัติทักษะการทำงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และ (2.4) ควรมีการจัดกรับส่งนักเรียน มีการจัดหอพักให้นักเรียนที่มีฐานะยากจนแต่เรียนดี ขอความร่วมมือแหล่งอบายมุข สถานบันเทิงที่อยู่ใกล้สถานศึกษาและฝ่ายปกครองให้เคร่งครัดกับข้อกฎหมายเพื่อคัดกรองนักศึกษาไม่ให้มาดื่มในสถานบันเทิงดังกล่าวและรบกวนการเรียนการสอน

คำสำคัญ การออกกลางคัน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง อาชีวศึกษา

Independent Study title: A Study of the Causes and Approach for Prevention of Drop-Outs of Risky Group Students of Seka Industrial and Community Education College in Bueng Kan Province

Author: Mrs. Suwimon Phiwsawang; **ID:** 2572300909;

Degree: Master of Education (Educational Administration);

Independent Study advisor: Dr. Annop Jeenawathana, Associate Professor;

Academic year: 2018

Abstract

The objectives of this research were (1) to study the causes of drop-outs of risky group students of Seka Industrial and Community Education College in Bueng Kan province; and (2) to study the approach for prevention of drop-outs of risky group students of Seka Industrial and Community Education College in Bueng Kan province.

The research sample totaling 55 persons consisted of 49 students and 6 advising instructors of Seka Industrial and Community Education College in Bueng Kan province. Of the 49 students in the sample, 43 were students who responded to a questionnaire, and 6 were students who were interviewed. The 6 instructors were also interviewed. The employed research instruments were a questionnaire on the causes of drop-outs of risky group students, with reliability coefficient of .94, and an interview form on the approach for prevention of drop-outs of risky group students. Data were analyzed using the frequency, percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

Research findings showed that (1) the drop-outs of risky group students were caused by many factors; the causal factors that were rated at the high level were the college, the instructors, the curriculum and instruction, the students themselves, and the family condition; the family condition was the causal factor with the highest rating mean; on the other hand, the environmental condition was the only causal factor that was rated at the moderate level; and (2) the approaches for prevention of drop-outs of risky group students were the following: (2.1) the college should be flexible on enforcing of its rules and regulations; it should provide the supports on tools and durable objects in education to be sufficient for uses; it should provide welfare and have an efficient system for help-care of the students; and it should report crucial information on the students to the parents on a speedy and continuous basis; (2.2) the instructors should have information on risky group students and they should use the information to acquire educational funds for poor students and help them to have incomes during their study; (2.3) the curriculum of the college should be developed to respond to the needs of the local community and local enterprises so as to equip the students with skills and experiences relevant to the needs of the enterprises; also, the students should be allowed to study in accordance with their aptitudes, to study in accordance with their study plan with practices on work performance skills on the regular and continuous basis; and (2.4) school buses should be provided for transporting the students to and from the college; dormitories should be provided for poor students who have high learning achievement; and the college should ask for cooperation from the vice or entertainment places near the college and the supervising instructors to be strict on enforcement of rules and regulations to prevent the students from hanging around those places and disrupting their study.

Keywords: Drop-out, Risky group students, Vocational education

กิตติกรรมประกาศ

“การศึกษาคือการเรียนรู้วิธีแก้ปัญหาที่มีระบบ เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ” นี่คือนิยามที่ผู้ศึกษาได้รับจากการทำศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อรรณพ จินะวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผู้คอยให้คำแนะนำปรึกษาช่วยเหลือ และให้กำลังใจผู้ศึกษา มาโดยตลอด จนงานศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เก็จกนก เอื้อวงศ์ กรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ ที่ให้ความรู้ ข้อแนะนำที่ดี ที่ช่วยพัฒนาความคิดของผู้ศึกษา ในการเขียนงานศึกษาให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณคณาจารย์จากแขนงวิชาบริหารการศึกษาทุกท่าน ที่ให้ความรู้ตลอดระยะเวลาที่ผู้ศึกษาอยู่ที่นี้ รวมทั้งเพื่อนๆ พี่น้องแขนงวิชาบริหารการศึกษาที่ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน มาโดยตลอด

ขอขอบคุณ คณะผู้บริหาร คณะครู และนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ที่เปิดโอกาสให้ผู้ศึกษาเข้าไปเรียนรู้ และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นายอาคม วงศ์ปรีดา ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ

และสุดท้ายขอขอบ คุณพ่อ แม่ และทุกคนในครอบครัวที่คอยดูแลเอาใจใส่ ให้ทั้งกำลังใจและกำลังใจทรัพย์ จนประสบความสำเร็จในวันนี้ ผู้ศึกษาขออุทิศความสำเร็จนี้ให้แก่บิดา มารดา ครู อาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ รวมทั้งพี่น้อง และกัลยาณมิตรทุกๆ ท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือ ทั้งกำลังใจ กำลังใจ และสติปัญญาแก่ผู้ศึกษาให้ทำงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุวิมล ผิวสว่าง

มีนาคม 2562

การศึกษาสาเหตุและแนวทางป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ

นางสุวิมล ผิวสว่าง

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2561

A Study of the Causes and Approach for Prevention of Drop-Outs of
Risky Group Students of Seka Industrial and Community Education
College in Bueng Kan Province

Mrs. Suwimon Phiwsawang

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Educational Administration
School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University

2018

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การศึกษา	4
กรอบแนวคิดการศึกษา	4
ขอบเขตการศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาในประเทศไทย	10
แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาการออกกลางคัน	16
การบริหารจัดการของวิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	39
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	45
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	46
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	47
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ	51

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 3 แนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง	
วิทยาลัยการอาชีพเสกกา จังหวัดบึงกาฬ	57
บทที่ 5 สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	62
สรุปการศึกษา	62
อภิปรายผล	67
ข้อเสนอแนะ	69
บรรณานุกรม	71
ภาคผนวก	76
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย	77
ข สำเนาหนังสือขอความร่วมมือหาคุณภาพเครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูล.....	80
ค แบบสอบถามเพื่อการศึกษา	86
ง ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม	96
จ ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม	101
ประวัติผู้ศึกษา	103

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา	30
ตารางที่ 2.2 แสดงหลักสูตรที่เปิดสอน และจำนวนนักศึกษาและครูผู้สอน ปีการศึกษา 2559	32
ตารางที่ 3.1 จำนวนตัวอย่างนักศึกษากลุ่มเสี่ยงที่ใช้ในการศึกษา (กลุ่มที่ 1 ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณ)	40
ตารางที่ 3.2 จำนวนตัวอย่างนักศึกษากลุ่มเสี่ยงที่ใช้ในการศึกษาใช้ในการศึกษาเชิงคุณภาพ	43
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ต่อการออกกลางคัน วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ จำแนก ตามเพศ สาขาวิชา และสาขางานที่ศึกษาอยู่ ปีการศึกษา 2559	47
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ โดยภาพรวมและรายด้าน	51
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านสถานศึกษา	52
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านครูผู้สอน	53
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านหลักสูตรและ การจัดการเรียนการสอน	54
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านนักศึกษา	55
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านสภาพครอบครัว	56
ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านสภาพแวดล้อม	57

ญ

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา 5

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศให้มีความต่อเนื่องและมีความชัดเจนตามวิสัยทัศน์ที่มุ่งให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และพร้อมรองรับประเทศไทยยุค 4.0 โดยใช้การศึกษาเป็นกลไกหลักในการพัฒนาประเทศนั้น ส่วนหนึ่งต้องพัฒนาการศึกษาด้านอาชีวศึกษาซึ่งการพัฒนาการอาชีวศึกษาได้เน้น 1) การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ 2) การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างขีดความสามารถในการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ 3) การพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านการอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศชาติ 4) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมในด้านการอาชีวศึกษา 5) การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 6) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษา (ยุทธศาสตร์ชาติ, 2560)

ซึ่งกรอบแนวคิดของแผนการศึกษาชาติด้านอาชีวศึกษา มีเป้าหมายด้านคุณภาพการพัฒนา ศักยภาพกำลังคนด้านการอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ โดยมีเป้าหมายดังนี้ 1) กำลังคนด้านการอาชีวศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และสมรรถนะวิชาชีพ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ สู่ประเทศไทย 4.0 ซึ่งมีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สมรรถนะ หลักและสมรรถนะทั่วไป และสมรรถนะวิชาชีพ และความพึงพอใจของภาคผู้ใช้ที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา 2) ครูและบุคลากรทางการศึกษาอาชีวศึกษามีศักยภาพในการพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษา ซึ่งมีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพระดับสูง และความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่มีต่อครูและบุคลากรทางการศึกษาอาชีวศึกษา 3) หลักสูตรอาชีวศึกษามีการพัฒนาเพิ่มขึ้นอย่างหลากหลายตามความต้องการในการพัฒนาประเทศ ซึ่งมีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ หลักสูตรที่ได้รับการพัฒนา จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนาและความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่มีต่อหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนา 4) การพัฒนาความร่วมมือกับทุกภาคส่วน เพื่อเพิ่มศักยภาพกำลังคนด้านอาชีวศึกษา ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และสมรรถนะวิชาชีพ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ ซึ่งมีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ สถานประกอบการที่ร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านอาชีวศึกษา จำนวนโครงการ

ความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ และความพึงพอใจในการพัฒนาความร่วมมือการพัฒนาศักยภาพกำลังคนดานการอาชีวศึกษา (แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา, 2560)

การผลิตและพัฒนาากำลังคนอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะในสาขาที่ตรงตามความต้องการของภาคผู้ใช้และการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศ โดยมีเป้าหมายกำลังคนอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและพัฒนาประเทศ โดยมีแผนงานรองรับให้มีการจัดทำฐานข้อมูลการผลิตและความต้องการกำลังคนอาชีวศึกษา ส่งเสริมภาพลักษณ์และปรับค่านิยมของผู้เรียนด้านอาชีวศึกษา การจัดทำแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายให้มีสมรรถนะที่ได้มาตรฐานตรงตามความต้องการผู้ใช้ การเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษาให้มีสัดส่วนที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศด้วยวิธีที่หลากหลาย ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้เชิงบูรณาการแบบสหวิทยาการ เพื่อพัฒนากระบวนการคิดและการสร้างสรรค์นวัตกรรม พัฒนาระบบการแนะแนวด้านอาชีวศึกษา เพื่อสร้างทางเลือกการตัดสินใจศึกษาด้านอาชีวศึกษาและประกอบอาชีพในสาขาที่ตนถนัดและสนใจการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนอาชีวศึกษา ส่งเสริมทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนอาชีวศึกษาและกำลังแรงงานโดยเน้นลงมือปฏิบัติจริงอย่างครบวงจร การทำงานร่วมกันและการฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง พัฒนาสมรรถนะในการปฏิบัติงานของผู้เรียนอาชีวศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และระบบทวิภาคี และการพัฒนาการทดสอบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานหลักสูตรการอาชีวศึกษา ระบบการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์วิชาชีพเพื่อยกระดับคุณวุฒิการศึกษาตามกรอบคุณวุฒิ (แผนการศึกษาแห่งชาติ, 2560)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นองค์กรที่จัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในประเทศ โดยมุ่งการเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และสมรรถภาพในการประกอบอาชีพที่มีทักษะฝีมือออกสู่ตลาดแรงงาน แต่อย่างไรก็ตามการจัดการอาชีวศึกษาก็ยังประสบปัญหาหลายด้านเช่นด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านงบประมาณ ด้านส่วนตัวนักเรียน ตลอดจนโครงสร้างการบริหาร และระบบการจัดการภายในสถานศึกษาเป็นต้น จากการศึกษาข้อมูลพบว่า สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีสถานศึกษาในสังกัดมากกว่า 400 แห่งจำแนกเป็นวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยสารพัดช่าง วิทยาลัยการอาชีพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี รวมทั้งวิทยาลัยที่เปิดทำการเรียนการสอนเฉพาะสาขาวิชาซึ่งเรียกชื่อตามลักษณะประเภทวิชาที่เปิดสอน มีนักเรียนส่วนหนึ่งประสบความล้มเหลว เช่นมีปัญหากับการเรียนไม่ถนัดในประเภทหรือสาขาวิชาที่เรียน ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและสังคมเพื่อนใหม่ได้ ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ขาดเรียนบ่อย ในที่สุดก็ไม่สามารถสอบผ่านตามที่ต้องการ ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและครอบครัวของนักเรียนเอง นอกจากนั้นยังก่อให้เกิดปัญหาตามมาอีกหลายด้าน เช่น ปัญหาการว่างงาน และปัญหาทางสังคม ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาจึงเป็นผลกระทบต่อการลงทุนจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก ต้องใช้งบประมาณในการจัดซื้อเครื่องมือ และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ฝึกหัดตามบทเรียน

หรือตามใบงานเบิกเงินเป็นจำนวนมาก เมื่อศึกษาสำเร็จตามหลักสูตรสามารถประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปได้ หากไม่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรก็จะทำให้เกิดความสูญเปล่าทางการศึกษา จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ พบว่านักเรียนอาชีวศึกษามีจำนวนผู้ออกกลางคันก่อนที่จะจบหลักสูตรเป็นจำนวนมาก ทั้งที่เป็นการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับตลาดแรงงานแล้วก็ตาม ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาอีกเป็นจำนวนมาก (จรัญ ยินยอม, 2552)

จากรายการผลการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาพบว่า ในปี 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้รายงานข้อมูลการออกกลางคันว่า มีนักเรียนอาชีวศึกษาจากสถานศึกษาทั้ง 421 แห่ง มีนักเรียนที่ออกกลางคันแล้วทั้งสิ้น 33,109 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.03 ซึ่งสาเหตุการออกกลางคันโดยส่วนใหญ่มาจากการมีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ การขาดเรียนบ่อย ปัญหาการทะเลาะวิวาท ปัญหาชู้สาว ตั้งครรภ์ ยาเสพติด เล่นการพนัน คบเพื่อนกลุ่มเสี่ยง การเรียนในสาขาที่ไม่ถนัด ครอบครัวมีปัญหาการหย่าร้าง ครอบครัวมีฐานะยากจน ผู้ปกครองไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษา การแก้ปัญหาดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้จัดโครงการลดปัญหาการออกกลางคัน โดยจำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่ม จัดอาจารย์ที่ปรึกษาออกไปเยี่ยมบ้าน เพื่อดูสภาพความเป็นอยู่ของเด็ก พร้อมทั้งรายงานพฤติกรรมและผลการเรียนให้ผู้ปกครองรับทราบ โดยตั้งเป้าว่านักเรียนทุกคนต้องได้รับเยี่ยมบ้าน และจะมีนักเรียนออกกลางคันไม่เกินร้อยละ 5 (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2557)

สถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดบึงกาฬ ประกอบด้วยวิทยาลัย 2 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ และวิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ จัดตั้งขึ้นโดยรวมสถานศึกษา 2 แห่ง เป็นอาชีวศึกษาจังหวัดบึงกาฬ มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มียุทธศาสตร์การจัดการในอาชีวศึกษาจังหวัดประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ 1) ยกระดับคุณภาพผู้เรียนเข้าสู่มาตรฐานสากล 2) เพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการจัดอาชีวศึกษา 4) เพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการให้มีมาตรฐานและคุณภาพโดยใช้หลักธรรมาภิบาล (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2559) สอดคล้องกับ สถิติการออกกลางคันของวิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ พบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีการศึกษา 2559 มีผู้ออกกลางคัน จำนวนทั้งสิ้น 43 คน คิดเป็นร้อยละ 4.65 (ข้อมูลประชากรทั้งหมด 963 คน จากงานทะเบียน วิทยาลัยการอาชีพเซกา, 2559)

จากสาเหตุดังกล่าว วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ได้ให้ความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐานของการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตร และจัดโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2559) แต่เนื่องจากนักศึกษาของวิทยาลัยฯ มีความแตกต่างในด้านความรู้ความสามารถ ความถนัด ค่านิยม และความต้องการเลือกเรียนในสาขา ตลอดจนถึงความแตกต่างทางสถานะครอบครัว อีกทั้งสภาพสังคมปัจจุบัน

ที่มีสิ่งยั่วยุต่าง ๆ มากมาย ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้อาจมีผลต่อการเข้าเรียนของนักเรียนนักศึกษาแต่ละคน จนส่งผลต่อจำนวนนักศึกษาที่ออกกลางคันจำนวนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงสาเหตุการออกกลางคัน และแนวทางการป้องกันปัญหาดังกล่าว

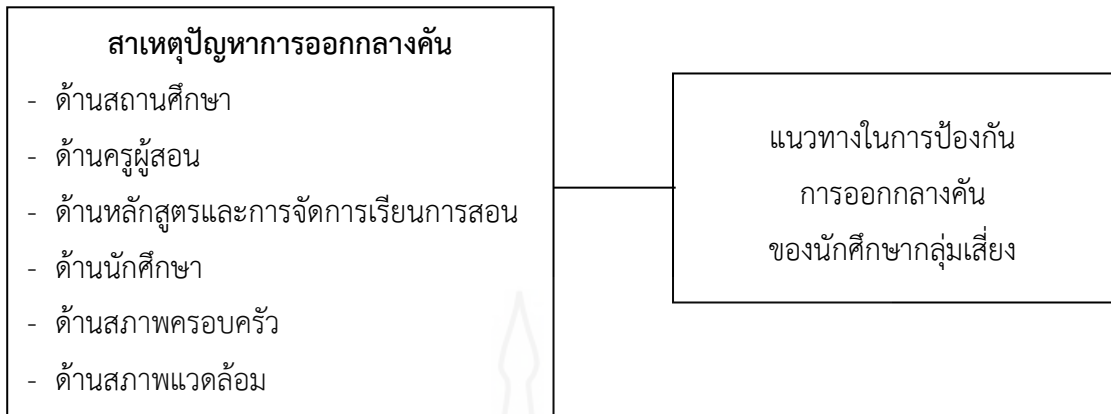
2. วัตถุประสงค์การศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ

2.2 เพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ

3. กรอบแนวคิดการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาสาเหตุและแนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ โดยในการศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ และสังเคราะห์ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ได้แก่ ชัยมงคล จำรูญ (2548) เอกบุตร อยู่สุข (2549) จำเนียร สุมาริธรรม (2550) เขารัตน์ เมืองแมน (2550) กฤษณา ศักดิ์ศรี (2553) อุทัย ลือสกุล (2553) ภูษนิศา สิริวรพร (2557) ซึ่งพบว่าประเด็นปัญหาสำคัญที่เสี่ยงต่อการออกกลางคัน ประกอบด้วยด้านต่างๆ ดังนี้ สาเหตุสถานศึกษา สาเหตุครูผู้สอน สาเหตุหลักสูตรและการเรียนการสอน สาเหตุด้านนักศึกษา สาเหตุด้านสภาพครอบครัว และสาเหตุสภาพแวดล้อม ผู้ศึกษาได้ประมวลความคิดดังกล่าวข้างต้นมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาเพื่อศึกษาสาเหตุและแนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ซึ่งแสดงดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

4. ขอบเขตการศึกษา

4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษากลุ่มเสี่ยงต่อการออกกลางคัน วิทยาลัย-การอาชีพเขภา จังหวัดบึงกาฬ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 110 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

4.1.1 นักศึกษาที่มีผลการเรียนมีความเสี่ยงไม่ถึงเกณฑ์ จำนวน 10 คน

4.1.2 นักศึกษาที่มีความเสี่ยงขาดเรียนหรือขาดการติดต่อกับสถานศึกษามากกว่า 15 วัน โดยไม่มีสาเหตุอันสมควร จำนวน 73 คน

4.1.3 นักศึกษาที่ไม่ลงทะเบียนเรียนตามกำหนดระยะเวลาที่กำหนด จำนวน 27 คน

4.2 ขอบเขตด้านตัวแปร ได้แก่ สาเหตุปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันของนักศึกษา ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่สาเหตุต่าง ๆ ดังนี้

4.2.1 ด้านสถานศึกษา

4.2.2 ด้านครูผู้สอน

4.2.3 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

4.2.4 ด้านส่วนตัวนักศึกษา

4.2.5 ด้านสภาพครอบครัว

4.2.6 ด้านสภาพแวดล้อม

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 การออกกลางคัน หมายถึง การที่ผู้เรียนยุติการเรียน หรือออกจากระบบการศึกษาโดยที่ยังไม่จบหลักสูตรเนื่องจากพันสภาพการเป็นนักศึกษา โดยระเบียบว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตร ระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร และระเบียบของของวิทยาลัยการอาชีพ เซกา จังหวัดบึงกาฬ ก่อนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร โดยไม่รวมผู้เรียนที่ลาออกหรือถึงการย้ายสถานศึกษาอื่นในระหว่างภาคเรียน

5.2 สาเหตุปัญหาการออกกลางคัน หมายถึง เหตุผลหรือความจำเป็นของนักศึกษาที่พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาในการลาออก การถูกตัดชื่อออกเพราะผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์ที่วิทยาลัยการอาชีพเซกากำหนด การขาดการติดต่อกับงานทะเบียนของวิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ เกิน 15 วัน ก่อนเรียนครบตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใด ๆ ก็ตามจำแนกออกเป็น 6 ด้านได้แก่ 1) ด้านสถานศึกษา 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านนักเรียน นักศึกษา 5) ด้านสภาพครอบครัว และ 6) ด้านสภาพแวดล้อม

5.2.1 สาเหตุด้านสถานศึกษา หมายถึง สถานที่หรือวิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ เป็นเหตุให้นักศึกษาออกกลางคัน ประกอบด้วย ความเคร่งครัดของกฎระเบียบข้อบังคับ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก อาคารสถานที่ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์การเรียนการสอน และการจัดระบบสวัสดิการ ตลอดจนนโยบายในการจัดการศึกษาและกฎ ระเบียบในการบริหารจัดการเรียนของสถานศึกษา เป็นต้น

5.2.2 สาเหตุด้านครูผู้สอน หมายถึง การปฏิบัติงานหรือคุณลักษณะเกี่ยวกับตัวครู ในสถานศึกษาวิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ที่เป็นเหตุให้นักศึกษาออกกลางคัน ประกอบด้วย กระบวนการหรือวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บทบาทหน้าที่ พฤติกรรม ความรับผิดชอบ การดูแลช่วยเหลือผู้เรียน และจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

5.2.3 สาเหตุด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน หมายถึง เนื้อหาสาระและวิธีการจัดการเรียนรู้ ในสถานศึกษาวิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ที่เป็นสาเหตุให้นักศึกษาออกกลางคัน ประกอบด้วย การเลือกสาขาวิชาที่เรียนในหลักสูตร ให้เหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษา และท้องถิ่นหรือตลาดแรงงาน วิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน การจัดวัสดุ อุปกรณ์ การฝึกงาน การจัดสถานที่และการสร้างบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

5.2.4 สาเหตุด้านนักเรียน นักศึกษา หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุให้นักศึกษาออกกลางคัน วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ประกอบด้วย ปัญหาจากนักเรียน นักศึกษาที่ศึกษาเล่าเรียนไม่มีความรู้พื้นฐานทางด้านสายอาชีพ หรือมีปัญหาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา รวมทั้งพฤติกรรมส่วนตัว เป็นต้น

5.2.5 สาเหตุด้านสภาพครอบครัว หมายถึง สภาพการณ์เบื้องต้นเกี่ยวกับสถานะทางครอบครัวของผู้เรียนในสถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ที่เป็นเหตุให้นักศึกษาออกกลางคัน ประกอบด้วย ครอบครัวมีพี่น้องหรือสมาชิกหลายคน พ่อ แม่ ผู้ปกครอง มีฐานะยากจน สภาพครอบครัวแตกแยก การประกอบอาชีพไม่เป็นหลักแหล่ง ไม่มีรายได้ รวมทั้งพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานที่ไม่เหมาะสมของครอบครัว เป็นต้น

5.2.6 สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง สภาพการณ์เบื้องต้นเกี่ยวกับสภาพกายภาพทั่วไปของผู้เรียนในสถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ที่เป็นเหตุให้นักศึกษาออกกลางคัน ประกอบด้วย การจัดสภาพแวดล้อมหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา การคมนาคม การปรับตัว การคบค้าสมาคมกับเพื่อน รวมทั้งการเกิดกรณีทะเลาะวิวาท การถูกข่มขู่ หรือถูกทำร้าย เป็นต้น

5.3 แนวทางในการป้องกันปัญหาการออกกลางคัน หมายถึง วิธีการหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือเพื่อลดหรือขจัดสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านสถานศึกษา ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านนักศึกษา ด้านสภาพครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนจบครบตามเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด

5.4 กลุ่มเสี่ยง หมายถึง นักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ที่มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากปกติ เช่น ทดลองสารเสพติด ผลการเรียนเปลี่ยนแปลงไปทางลบ และเสี่ยงต่อการออกกลางคันด้วยลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือหลายลักษณะ ดังต่อไปนี้ 1) ผลการเรียนมีความเสี่ยงไม่ถึงเกณฑ์ 2) มีความเสี่ยงขาดเรียนหรือขาดการติดต่อกับสถานศึกษามากกว่า 15 วัน โดยไม่มีสาเหตุผลอันสมควรตามระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 และระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 และ 3) ไม่ลงทะเบียนเรียนตามระยะเวลาที่กำหนด

5.5 นักศึกษา หมายถึง นักเรียนผู้ที่ขึ้นทะเบียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1-3 และนักศึกษาผู้ที่ขึ้นทะเบียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1-2 ของวิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ที่ได้ลงทะเบียนในปีการศึกษา 2559

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ผู้บริหารสถานศึกษาใช้ข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางป้องกันปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา และลดจำนวนนักศึกษาที่ออกกลางคันให้มีจำนวนที่น้อยลง

6.2 ผู้บริหารสถานศึกษานำข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสาเหตุปัญหาของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงต่อการออกกลางคันไปใช้ประกอบการวางแผนในการบริหารจัดการของสถานศึกษาให้เป็นรูปธรรม

6.3 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการลดปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง สาเหตุ และแนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา เพื่อให้เกิดความรู้ และความเข้าใจในการ ค้นคว้าดังกล่าว โดยแบ่งตามหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการอาชีวศึกษาในประเทศไทย
 - 1.1 วัตถุประสงค์การจัดการอาชีวศึกษา
 - 1.2 รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษา
 - 1.3 หลักสูตรการจัดการอาชีวศึกษา
 - 1.4 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. แนวคิดเกี่ยวกับการออกกลางคัน
 - 2.1 ความหมายของการออกกลางคันของนักศึกษา
 - 2.2 ความสูญเปล่าทางการศึกษาของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยงต่อการออกกลางคัน
 - 2.3 การออกกลางคันของนักศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
3. การบริหารจัดการของวิทยาลัยการอาชีพเซกา
 - 3.1 ข้อมูลพื้นฐาน
 - 3.2 งานที่รับผิดชอบหลักในการดูแลนักศึกษา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาในประเทศไทย

1.1 วัตถุประสงค์ในการจัดการอาชีวศึกษา

การจัดการอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในระดับฝีมือ(ปวช.) ระดับเทคนิค (ปวส.) ระดับเทคโนโลยี(ปริญญาสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ) และการฝึกอบรมวิชาชีพซึ่งเป็นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะอาชีพระยะสั้นและระยะยาว ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับปรัชญาการอาชีวศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษา และมาตรฐานการอาชีวศึกษา แต่ระดับในการจัดการอาชีวศึกษามีค่านิยมที่เป็นเป้าหมายที่เป็นเป้าหมายหลักในการปลูกฝังที่สำคัญ 4 ประการได้แก่คุณธรรม (Merit) คุณภาพ (Quality) ความร่วมมือ (Collaboration) ความเป็นมืออาชีพ (Professional) โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการอาชีวศึกษาได้แก่การมุ่งเตรียมกำลังคนระดับต้น และระดับกลางด้านเทคนิคในสาขาอาชีพต่างๆ ให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ และตลาดแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีหลักการในการจัดการอาชีวศึกษา ว่าอุดมการณ์ที่สำคัญในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมด้านวิชาชีพ คือการพัฒนากำลังคนระดับ กึ่งฝีมือ ฝีมือ ช่างเทคนิค และเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดคุณภาพตามสมรรถนะอาชีพที่กำหนดไว้ โดยจัดในสถานศึกษาของรัฐ เอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานสากล ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ ปรัชญาการอาชีวศึกษา ภายใต้การสนับสนุนทรัพยากรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการผลิตกำลังคนให้มีศักยภาพ ในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้วัตถุประสงค์ของการจัดการอาชีวศึกษาที่สำคัญที่สุดนั้นจะอยู่ที่ การมุ่งพัฒนาคนให้เต็มตามศักยภาพ โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อม ความมั่นคง ยั่งยืน การให้การศึกษาดูแลชีวิต มีคุณวุฒิวิชาชีพ โดยจัดการเรียนรู้แบบเปิดและยืดหยุ่น มีการรับรองและเทียบโอนประสบการณ์ ให้มีความสำคัญกับการอาชีวศึกษาในระดับสูงโดยกำหนดเป็นวาระแห่งชาติ มีการปฏิรูปการลงทุนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนา มีเกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดต่างๆ ในการจัดการมีการเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาที่หลากหลายเข้ากับการทำงานจริงโดยใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะ การใช้ทักษะหลักและทักษะที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต บุคลากรด้านการอาชีวศึกษา ต้องมี คุณวุฒิ คุณภาพและคุณสมบัติที่เหมาะสม มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาและ ผู้ปฏิบัติงานสายวิชาชีพมีความสำคัญเทียบได้กับสาขาวิชาอื่นๆ

สรุปได้ว่า หลักการจัดการอาชีวศึกษาเป็นการเตรียมกำลังคนในระดับต้นและระดับกลาง ด้านเทคนิคสาขาวิชาชีพให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงานโดยมีอุดมการณ์ที่สำคัญในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมด้านวิชาชีพ คือการพัฒนากำลังคนระดับกึ่งฝีมือ ฝีมือ ช่างเทคนิค และเทคโนโลยีให้เกิดคุณภาพตามสมรรถนะอาชีพที่กำหนด เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้การจัดการอาชีวศึกษาต้องมุ่งพัฒนาคนให้เต็มศักยภาพและมีมาตรฐาน สอดคล้องกับ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และปรัชญาการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและการเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาที่หลากหลายเข้ากับการทำงาน การใช้ทักษะในการดำเนินชีวิต

1.2 รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษา

การจัดการอาชีวศึกษามีรูปแบบในการจัดการ 4 รูปแบบตามแนวทางของสำนักวิจัยและพัฒนาการอาชีวศึกษา มีดังนี้

1.2.1 ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการอาชีวศึกษาให้มากขึ้น รวมทั้งให้ผู้เรียนรับค่าภาระ ค่าเล่าเรียนสูงขึ้นด้วย โดยรัฐเป็นผู้รับผิดชอบงบลงทุนทั้งหมดในส่วนของสถาบันการศึกษาของภาครัฐ ส่วนงบดำเนินงานนั้นอาจแบ่งสัดส่วนระหว่างรัฐ : เอกชน : ผู้เรียน เท่ากับ 60:20:20 นอกจากนี้ควรมีมาตรการจูงใจให้เอกชนสนใจเข้ามาร่วมลงทุนจัดระบบการอาชีวศึกษา ลงทุนจัดระบบการศึกษา เช่น ปรับแก้ระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้ความสามารถลดหย่อนภาษีให้กับสถานประกอบการรับนักศึกษาไปฝึกงาน การจัดตั้งกองทุนพัฒนาวิชาชีพ การจัดให้มีเงินอุดหนุนในการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมให้โรงงานขนาดเล็ก

1.2.2 ส่งเสริมระบบการฝึกงานในโรงงานหรือสถานประกอบการให้แพร่หลายมากขึ้น ซึ่งอาจดำเนินการได้หลายรูปแบบ เช่น ระบบทวิภาคี (Dual system) ระบบช่างฝึกหัด เป็นต้น

1.2.3 จัดให้มีศูนย์ฝึกวิชาชีพ เพื่อทำหน้าที่จัดการฝึกอบรมวิชาชีพเพิ่มเติมให้ผู้จบประถมศึกษา หรือมัธยมศึกษาตอนต้น หรือกลุ่มงานไร้ฝีมือ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

1.2.4 ส่งเสริมให้มีระบบการถ่ายโอนระหว่างการเรียนรู้กับการทำงาน โดยเปิดโอกาสให้ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่ทำงานมาแล้วระยะหนึ่ง และประสงค์จะเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นสามารถนำประสบการณ์จากการทำงานมาเทียบเพื่อเรียนต่อได้ และให้นำประสบการณ์นั้นเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกงานตามหลักสูตร

1.3 หลักสูตรการจัดการอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหน้าที่ตามหลักจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2556 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2557) ได้จัดการศึกษาในระบบปกติใช้ระยะเวลา 3 ปีการศึกษา การจัดเวลาเรียนให้ดำเนินการดังนี้ในปีการศึกษาหนึ่งๆ ให้แบ่งออกเป็น 2 ภาคเรียนทั้งปกติหรือระบบทวิภาคี ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิต ตามที่กำหนดและสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันอาจเปิดสอนภาคฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควรเปิดทำการสอนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 5 วัน วันละไม่เกิน 7 ชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอนคาบละ 60 นาทีกำหนดหน่วยกิต ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิตไม่เกิน 120 หน่วยกิต หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2557 การจัดการศึกษาในระบบปกติสำหรับ

ผู้เข้าเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าในประเภทวิชาและสาขาวิชาตามที่หลักสูตรกำหนดใช้ระยะเวลา 2 ปีการศึกษา ส่วนผู้เข้าเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าและผู้เข้าเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าต่างประเภทวิชาและเทียบเท่าต่างประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนดใช้ระยะเวลาประมาณ 3 ปีการศึกษา การจัดการเรียนให้ดำเนินการดังนี้ในการศึกษาหนึ่งๆ ให้แบ่งออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติหรือระบบทวิภาคีภาคเรียนละ 18 สัปดาห์โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิต ตามที่กำหนดและสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันอาชีวศึกษาเปิดสอนภาคฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร เปิดทำการสอนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 5 วัน วันละไม่เกิน 7 ชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอนคาบละ 60 นาที กำหนดหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 83 หน่วยกิตไม่เกิน 90 หน่วยกิต และหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) พุทธศักราช 2551 ในจัดการศึกษาในระบบและระบบทวิภาคีใช้ระยะเวลา 2 ปี การจัดการเรียนให้ใช้ระบบทวิภาคีโดยกำหนดให้ 1 ปีการศึกษาแบ่งเป็น 2 ภาคเรียนไม่น้อยกว่า 18 สัปดาห์โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนดและสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันอาชีวศึกษาเปิดสอนภาคฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควรกำหนดหน่วยกิต ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิตไม่เกิน 87 หน่วยกิต (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2556, 2557)

สรุปได้ว่า หลักสูตรการจัดการอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาสายอาชีพ เพื่อการพัฒนากำลังคนระดับกึ่งฝีมือ ฝีมือ และผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาวิชาชีพ มีบุคลิกภาพ คุณธรรมและเจตคติที่ดีตามความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และสามารถแก้ไขปัญหาหรือประกอบอาชีพอิสระได้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยมีหลักสูตรที่สถานศึกษา ส่งกักสานักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เปิดทำการเรียนการสอนประกอบด้วย หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.)

1.4 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นองค์กรหลักที่มุ่งมั่นในการบริหารจัดการอาชีวศึกษาสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ให้เกิดความแข็งแกร่งในทุกสาขาวิชาชีพ เพื่อสร้างคุณภาพในการผลิตกำลังคนระดับฝีมือ ช่างเทคนิคและเทคโนโลยีให้มีคุณภาพมาตรฐานสากล สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ความต้องการของตลาดแรงงานและความก้าวหน้าของเทคโนโลยี จัดฝึกอบรมอาชีพให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง เพิ่มโอกาสในการเรียนรู้สายอาชีพให้ทุกคนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน เติมนักเรียน ให้สังคม ส่งเสริม พัฒนาต่อยอดนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางอาชีพ เน้นความสำคัญในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้วิชาชีพให้กว้างขวางและหลากหลายรูปแบบเพื่อพัฒนาศักยภาพของคนไทย ให้เป็นคนที่มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ โดยสุจริต มีความรู้คู่คุณธรรม สร้างและใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ บนพื้นฐานของความเป็นไทยตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาคณะคนไทยสู่สังคมคุณภาพ สังคม

คุณธรรมและสังคมส่วนหนึ่งที่เอื้ออาทรต่อกัน พัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาให้เป็นเอกภาพ เน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในรูปแบบคณะกรรมการการอาชีวศึกษาระดับชาติที่มีคุณภาพมาตรฐาน จึงได้กำหนดเป้าหมายให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ทั้งความรู้ด้านวิชาการและทักษะวิชาชีพ เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการหล่อหลอมให้เป็นผู้ที่มีความรู้คู่คุณธรรม สามารถปฏิเสธอบายมุข ยาเสพติด มีความคิดเป็นวิทยาศาสตร์ แสวงหาความรู้ องค์กรความรู้ได้ด้วยตนเอง มีจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม รู้จักประกอบสัมมาอาชีพ นักเรียน นักศึกษาทุกคนมีโอกาสเรียนรู้และฝึกอบรมทักษะอาชีพได้ตามความต้องการของผู้เรียนจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ซึ่งก่อให้เกิดสังคมแห่งปัญญาและนวัตกรรมทางเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศอย่างยั่งยืน มีการบริหารจัดการในทุกระดับด้วยรูปแบบคณะกรรมการที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน โปร่งใส เป็นธรรม ลดขั้นตอนการทำงาน กระจายอำนาจให้หน่วยปฏิบัติ มุ่งประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถจัดการศึกษาได้อย่างต่อเนื่องถึงระดับปริญญา สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพ ครู อาจารย์ ผู้บริหารและบุคลากรทางการอาชีวศึกษาได้รับการพัฒนามีใบประกอบวิชาชีพ มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน การจัดการเรียนการสอนทางวิชาการ การจัดสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม องค์กรที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทักษะวิชาชีพ มีการใช้สื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยีและเครือข่ายสารสนเทศมาสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนและบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยการบูรณาการอยู่ในกระบวนการเรียนรู้ทุกหน่วยการเรียน นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ยังได้ปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการบริหารสถานศึกษาในสังกัดโดยให้สถานศึกษามีหน้าที่จัดการศึกษา ฝึกอบรมให้ความทันสมัย ยึดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สถานประกอบการหรือการประกอบอาชีพอิสระ ประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาในพื้นที่ ระดมทรัพยากรด้านการเงิน ทรัพย์สินและบุคลากรทั้งจากรัฐและเอกชน จัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีสมรรถนะทางวิชาชีพ ให้สถานศึกษาเป็นศูนย์การเรียนรู้ การให้บริการวิชาชีพแก่ชุมชนและท้องถิ่น วิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม จัดการศึกษาเชิงธุรกิจ การจัดการงานการค้าและบริการ รับจ้างผลิตเพื่อจำหน่าย ที่สอดคล้องกับการเรียนการสอน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2556)

สรุปได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นองค์กรที่มุ่งมั่นในการจัดการอาชีวศึกษาสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในทุกสาขาวิชาชีพให้มีคุณภาพมาตรฐานสากล สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ฝึกอบรมวิชาชีพให้กับประชาชน เพื่อเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้สายอาชีพได้อย่างต่อเนื่อง พัฒนาศักยภาพให้คนไทยมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพโดยสุจริต สามารถดำรงชีวิตบนพื้นฐานของความเป็นไทย ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในรูปแบบคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่มีมาตรฐาน เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังได้ปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการบริหารสถานศึกษาให้มีหน้าที่จัดการศึกษาฝึกอบรมที่ทันสมัยยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สถานประกอบการหรือการประกอบอาชีพอิสระ ประสานความร่วมมือระดมทรัพยากรจากทุกภาคส่วน เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา การให้บริการวิชาชีพแก่ชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมให้สอดคล้องกับการจัดเรียนการสอน

อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2546 ได้ระบุไว้ในมาตรา 17 เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดังนี้

ให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนามาตรฐาน และหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษาโดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ และเสนอแนะในการออกระเบียบ หลักเกณฑ์ และประกาศ ที่เกี่ยวกับการบริหารงานของสำนักงาน

เพื่อประโยชน์ในการพิจารณา นโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอาชีวศึกษาระดับปริญญาให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษาพิจารณาให้สอดคล้องกับนโยบาย แผนพัฒนาและเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

นอกจากหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษามีหน้าที่ให้ความเห็นหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการหรือคณะรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย

ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทำหน้าที่รับผิดชอบงานเลขานุการของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการตามมาตรา 11 โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

นอกจากนี้ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2546 ได้ระบุอำนาจหน้าที่ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีภารกิจเกี่ยวกับการจัดและส่งเสริมการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพโดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. จัดทำข้อเสนอแนะนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ
2. ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ

3. กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดงบประมาณ และสนับสนุนทรัพยากร
 4. พัฒนาครูและบุคลากรทางการอาชีวศึกษา
 5. ส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน กำหนดหลักเกณฑ์ และรูปแบบความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นและสถานประกอบการ
 6. ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการจัดการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
 7. จัดระบบ ส่งเสริมและประสานงานเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศและการนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมอาชีพ
 8. ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และดำเนินการตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษามอบหมาย
 9. ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย
- พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดไว้ตามมาตรา 11 นอกจากอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้
1. พิจารณาเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบาย เป้าหมายการผลิต และแผนพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพต่อรัฐมนตรี
 2. กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดตั้ง การรวมการแยกสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน ตามมาตรา 13 และมาตรา 14
 3. กำหนดหลักเกณฑ์ในการรับเข้าสมทบ การยกเลิกการสมทบ และการควบคุม ดูแลสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการ
 4. กำหนดหลักเกณฑ์ ลักษณะของสถานประกอบการที่เข้าร่วมจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมด้านวิชาชีพ หลักสูตรการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพในสถานประกอบการ ตลอดจนหลักเกณฑ์การฝึกงาน และการเทียบโอนผลการเรียนหรือประสบการณ์ทำงานในสถานประกอบการ เพื่อขอรับคุณวุฒิการศึกษาจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน
 5. กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับ ดูแลและการรับรองมาตรฐานของสถานศึกษา สถาบันและสถานประกอบการให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ
 6. กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และการเชิดชูเกียรติแก่สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพหรือหน่วยงานอื่นๆ ตลอดจนการส่งเสริมความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพระหว่างสถานศึกษา สถาบัน และสถานประกอบการ

7. กำหนดหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้ง การทดสอบ การฝึกอบรมและการออกไปรับรอง การเป็นครูฝึกในสถานประกอบการตามมาตรา 55

8. เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณและการกำหนดนโยบายในการระดมทุน ทรัพยากร รายได้ หรือการจัดตั้งกองทุนอื่นต่อรัฐมนตรี

9. ส่งเสริม สนับสนุนกำกับและดูแลระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา อาชีวศึกษา สถาบันหรือสถานประกอบการเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอาชีวศึกษา

10. แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อกระทำการใด อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

11. ออกข้อบังคับ กฎระเบียบ และประกาศคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

12. ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

สรุปได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีอำนาจหน้าที่พิจารณาเสนอ นโยบาย แผนพัฒนามาตรฐานและหลักสูตรการสอนในระดับอาชีวศึกษาทุกระดับให้สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และส่งเสริม ประสานงานการจัดการเรียน อาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน การสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษา การติดตาม การตรวจสอบและ ประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นเลิศทางวิชาชีพ ตลอดจนการให้ข้อเสนอแนะในการ ออกระเบียบ หลักเกณฑ์ และประกาศที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการให้ความเห็นหรือคำแนะนำ แก่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการหรือคณะรัฐมนตรี และมีอำนาจตามที่กฎหมายกำหนดหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวง มอบหมาย

2. แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาการออกกลางคัน

2.1 ความหมายของการออกกลางคัน

การออกกลางคันทันนับเป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งในระบบการศึกษาและจากการศึกษา พบว่า การออกกลางคันทันนี้มีสาเหตุข้อมูลพื้นฐานซึ่งจะแสดงถึงความหมายของการออกกลางคันทันไว้หลาย ประการ ประกอบกับนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการออกกลางคันทันแตกต่างกันไปดังนี้

การออกกลางคัน (drop out) หมายถึงผู้เรียนที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาของ สถานศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรโดยไม่นับรวมผู้เรียนที่ลาออกหรือย้ายเพื่อไปศึกษาต่อ สถานศึกษาอื่น (สำนักติดตามและประเมินผลการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2559)

รุ่งโรจน์ อาริยะ (2552) อธิบายไว้ว่าการออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียน นักศึกษา เข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาแล้วต้องออกจากสถานศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ด้วยสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง เช่น ลาออกเนื่องจากผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด จำหน่ายชื่อออกเพราะไม่ลงทะเบียนเรียนตามกำหนดเวลา ขาดเรียนเกินกำหนด จึงพ้นสภาพการเป็นนักเรียน นักศึกษา ก่อนสำเร็จการศึกษา ซึ่งเป็นไปตามระเบียบของสถานศึกษา

วัชรินทร์ แสงมา และคณะ (2551) อธิบายว่าการออกกลางคัน หมายถึง การที่ผู้เรียน เข้ามาเรียนในสถานศึกษาแล้วต้องออกก่อนสำเร็จการศึกษาด้วยสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง ได้แก่ การลาออก ไม่ลงทะเบียนเรียน หรือผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดไว้

สุรชาติ กองธรรม (2549) ได้อธิบายเกี่ยวกับการออกกลางคันว่าหมายถึง การที่นักเรียน นักศึกษาต้องออกจากสถานศึกษาในขณะที่ยังไม่จบการศึกษาตามหลักสูตร

ชัยมงคล จำรูญ (2548) อธิบายไว้ว่าการออกกลางคัน หมายถึง การที่ผู้เรียนต้องออกจากสถานศึกษาก่อนการเรียนจบตามที่หลักสูตรกำหนด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการออกจากสถานศึกษาหรือหยุดเรียนก่อนครบเวลาเรียน ซึ่งไม่ใช่สาเหตุอันสืบเนื่องมาจากการย้ายที่เรียน

ภุมริน บุญทวี (2548) มีความเห็นว่าการออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียน นักศึกษา หยุดเรียนในกระบวนการเรียนการสอนก่อนที่จะจบหลักสูตร เช่น เข้าเรียนแล้วหยุดเป็นช่วง ๆ จนกระทั่งมีเวลาเรียนไม่พอ หรือเข้าเรียนระยะหนึ่งแล้วหยุดเรียนไปเลย หรือเข้าเรียนแล้วไม่เข้ารับการประเมินผล เป็นต้น

สุรศักดิ์ คติพงศ์ธาดา (2548) ได้กล่าวไว้ว่าการออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียน นักศึกษาต้องออกจากสถานศึกษาในระหว่างที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาไม่ว่าจะเป็นกรณีโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม

นฤมล พิงกิจ (2546) ได้กล่าวว่าการออกกลางคัน หมายถึง การที่ผู้เรียนต้องออกจากระบบของสถานศึกษาด้วยสาเหตุใดก็ตามก่อนที่จะเรียนสำเร็จตามหลักสูตร

รอฮานี ดอหะ (2546) ได้แสดงความเห็นไว้ว่าการออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียน นักศึกษา ต้องออกจากระบบสถานศึกษาก่อนเรียนจบตามหลักสูตรกำหนดไม่ว่าจะเป็นกรณีตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม

ศิริชัย กาญจนวาสี (2546) สรุปว่าการออกกลางคัน หมายถึง การที่ผู้เรียนออกจากสถานศึกษาก่อนจบหลักสูตรโดยไม่ได้ไปเรียนต่อที่อื่น ซึ่งมีลักษณะสองประการ ได้แก่ ออกก่อนสิ้นปีการศึกษา หรือเป็นลักษณะการออกระหว่างเรียน กับออกจากสถานศึกษาตอนสิ้นปีการศึกษา เมื่อจบหลักสูตรในระดับชั้นใดชั้นหนึ่งแต่ไม่ครบทุกชั้น

สรุปได้ว่า ผู้เรียนที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาของสถานศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรของสถานศึกษา และการออกกลางคันเป็นสาเหตุที่นักศึกษาได้เข้าเรียนในสถานศึกษาแต่ไม่สามารถ เรียนจบได้ตามระยะเวลา หรือครบถ้วนตามที่หลักสูตรแต่ละระดับกำหนดไว้ การออกกลางคันของ

นักเรียน นักศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ก็เช่นเดียวกันที่ต้องออกกลางคันด้วยสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง ได้แก่ มีผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำตามที่สถานศึกษากำหนดหรือถูกตัดชื่อให้พ้นสภาพนักเรียน นักศึกษาออกจากระบบงานทะเบียนของสถานศึกษาเพราะไม่ลงทะเบียนเรียนตามระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ไม่ได้หมายรวมถึงสาเหตุอันเนื่องมาจากการย้ายสถานที่เรียนในระหว่างภาคเรียนหรือปีการศึกษา

2.2 ความสูญเสียทางการศึกษาของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงต่อการออกกลางคัน

ความสูญเสียหรือความล้มเหลวทางการศึกษาอีกประเภทหนึ่งก็คือ การออกกลางคัน (drop out) หมายถึง ผู้เรียนที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาของสถานศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร โดยไม่นับรวมผู้เรียนที่ลาออกหรือย้ายเพื่อไปศึกษาต่อสถานศึกษาอื่น (สำนักติดตามและประเมินผลการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) อันเป็นความล้มเหลวทางการศึกษาที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง (ศิริชัย ชินะตั้งกูร, 2546) ได้ให้ความเห็น ไว้ว่าการออกกลางคันเป็นความสูญเสียหรือความล้มเหลวทางการศึกษาที่สามารถจำแนกออกได้เป็นสองลักษณะ คือ ความสูญเสียภายใน (internal wastage) เป็นความสูญเสียที่สืบเนื่องมาจากระบบการศึกษาขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ สามารถสังเกตได้จากดัชนีตัวชี้วัดหลายตัว เช่น อัตราการตกซ้ำชั้น การใช้เวลาเรียนมากกว่าปกติ และการออกกลางคัน เป็นต้น ทั้งนี้ (เบ็ญจาภา สุทธิพิณรุ, 2550) ได้สรุปลักษณะความสูญเสียทางการศึกษาไว้ ดังนี้

1. การที่นักเรียน นักศึกษาสอบตกและเรียนซ้ำชั้น
2. ความสูญเสียเนื่องจากครูไม่ได้สอน และนักเรียน นักศึกษาไม่ได้เรียนเต็มที่
3. ความสูญเสียเนื่องจากใช้ห้องเรียน อาคารสถานที่ โดยไม่ได้ประโยชน์ที่คุ้มค่า
4. ความสูญเสียเนื่องจากการบริหารงาน เช่น นโยบายไม่แน่นอน ไม่สามารถต่อเนื่องกัน การจัดอัตราครูที่ไม่เหมาะสม การผลิตนักเรียน นักศึกษา ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานทำให้เกิดภาวะการว่างงาน
5. ความสูญเสียเนื่องจากครูหย่อนสมรรถภาพ เช่น ทำการสอนโดยไม่ได้เตรียมการสอนและขาดความรับผิดชอบ
6. ความสูญเสียเนื่องจากการใช้วัสดุอุปกรณ์ เช่น มีวัสดุอุปกรณ์ แต่ไม่ได้ใช้วัสดุอุปกรณ์ไม่มีการบำรุงรักษา
7. ความสูญเสียเนื่องจากขาดระบบการแนะแนวในเรื่องที่พอจะมองเห็น คือ
 - 7.1 นักเรียน นักศึกษา เลือกรเรียนผิดสาขาวิชา หรือวิชาไม่ถูกกับนิสัย ทำให้สอบตกหรือต้องเปลี่ยนวิชาเรียนกลางคัน เสียเวลาเรียน
 - 7.2 การให้การศึกษาแก่นักเรียน นักศึกษาอย่างหนึ่ง แต่นักเรียน นักศึกษามุ่งไปอย่างหนึ่ง ทำให้การศึกษาสูญเสียไม่ได้ผลตามความมุ่งหมาย

7.3 เรียนแล้วไม่ได้ประโยชน์ เช่น เรียนอาชีวศึกษาแล้วไม่ได้ใช้วิชานั้น เป็นต้น

8. ความสูญเปล่าเนื่องจากขาดการตรวจสอบทางสถิติ และขาดการวางแผนที่ดี

การออกกลางคัน (drop out) เป็นความสูญเปล่าทางการศึกษาหรือการด้อยประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา เพราะถ้าคำนึงตามหลักการทางเศรษฐศาสตร์ที่ถือว่าประสิทธิภาพเป็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยป้อน (input) กับผลผลิต (output) ดังนั้นในการดำเนินกิจกรรมใดๆ ที่มีประสิทธิภาพกิจกรรมนั้นจะต้องให้ผลตอบแทนที่มีปริมาณและคุณภาพสูงด้วย เพราะฉะนั้น ตามหลักการนี้ถ้าการจัดการศึกษาของสถาบันใดสามารถใช้ปัจจัยป้อนน้อยแต่ได้ผลผลิต ที่มีปริมาณและคุณภาพมากหรือสามารถผลิตนักเรียน นักศึกษาได้ตามจำนวนที่รับเข้าเรียน และเรียนจบตามหลักสูตรทุกคน ไม่มีการออกกลางคันหรือไม่มีนักเรียน นักศึกษาคนใดใช้เวลาเรียนมากกว่าหลักสูตรกำหนด การจัดการศึกษาของสถาบันนั้นย่อมถือว่ามีประสิทธิภาพมากเช่นกัน มีนักวิชาการทางการศึกษาและผู้รู้ได้กล่าวถึงความสูญเปล่าทางการศึกษาไว้หลากหลายทัศนะ ดังนี้

ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2527) กล่าวว่า ความสูญเปล่าทางการศึกษา มาจากหลากหลายสาเหตุประกอบกันทำให้เกิดการสูญเปล่าในการลงทุนทางการศึกษากตัวอย่างเช่น องค์กรประกอบทางโรงเรียน องค์กรประกอบที่ตัวนักเรียน พื้นเพของนักเรียน และองค์กรประกอบทางสังคมและเศรษฐกิจโดยทั่ว ๆ ไปของสังคมนั้น ๆ เป็นต้น

เรวัต และ คุปตะ (Rawat and Gupta) เป็นนักการศึกษาชาวอินเดีย กล่าวว่าความสูญเปล่าทางการศึกษา มีสาเหตุเนื่องมาจาก นักเรียนขาดความรู้สึกร่วมกันกับทางโรงเรียน ความไม่เหมาะสมของการจัดเวลาเรียน ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ต่อการศึกษาของบุตร นักเรียนมีสุขภาพไม่สมบูรณ์ ผู้ปกครองยากจน ประเพณีและสังคมไม่เหมาะสม โรงเรียนไม่มีโครงการปรับปรุงที่ดี เด็กนักเรียนสอบตกซ้ำชั้น สาเหตุมาจากระบบการวัดผล ไม่สามารถเป็นตัวแทนของการวัดค่าความเป็นจริงทางการศึกษาได้ และนักเรียนอายุน้อยหรือมากเกินไป

ปัญญา น้ำเพชร (2528) กล่าวว่า ความสูญเปล่าทางการศึกษาของการศึกษาระดับประถมศึกษา ที่ผู้บริหารสถานศึกษา นักการศึกษา ควรจะนำมาพิจารณา คือ

1. นักเรียนสอบตกและซ้ำชั้น
2. ครูไม่ได้สอน ปกติเวลาเรียนในปีการศึกษาหนึ่งจะต้องไม่ต่ำกว่า 200 วัน แต่ครูจะสอนจริง ๆ เพียง ประมาณ 180 วัน สาเหตุที่นักเรียนไม่ได้เรียนเต็มที่มีอาจมาจาก

- 2.1 โรงเรียนหยุดเรียนก่อนสอบ
- 2.2 ใช้เวลาฝึกซ้อมเตรียมงานในพิธีเทศกาล
- 2.3 ฝึกซ้อมกีฬา แข่งกีฬา
- 2.4 พาลูกเสือ ยุวกาชาดไปพักผ่อน
- 2.5 ครูติดประชุม

- 2.6 จัดนิทรรศการเสริมหลักสูตร
- 2.7 อบรมครูระหว่างภาคเรียน
- 3. ความสูญเปล่าเนื่องจากการใช้ห้องเรียนและอาคารเรียนไม่คุ้มค่า ขาดการบำรุงรักษา ต้องใช้งบประมาณ ซ่อมแซมสูง

- 4. ความสูญเปล่าเนื่องมาจากการบริหารงาน
 - 4.1 นโยบายไม่แน่นอน นโยบายไม่ต่อเนื่องประสานกัน เช่น สร้างแล้วรื้อ
 - 4.2 จัดอัตรากำลังครูไม่พอดีเช่น บางโรงเรียนครูขาด บางโรงเรียนครูเกิน
- 5. มีผู้หย่อนสมรรถภาพ อันเนื่องมาจาก
 - 5.1 ครูขาดความรับผิดชอบในการสอน สอนไม่เต็มทีสอนไม่เต็มเวลา
 - 5.2 ครูไม่สอน ทั้งห้องเรียน
 - 5.3 ครูไม่เตรียมการสอน ไม่มีแผนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนไม่ได้รับความรู้ตาม

หลักสูตร

- 6. ความสูญเปล่าเนื่องมาจากการใช้วัสดุอุปกรณ์
 - 6.1 วัสดุอุปกรณ์ที่จัดหามา ไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์เสื่อมค่าไปตามเวลา
 - 6.2 ไม่รู้จักซ่อมแซมบำรุงรักษา คอยแต่จะหาใหม่ซื้อใหม่
 - 6.3 สรุ่ยสุร่ายไม่ประหยัด
 - 6.4 ขบวนการจัดซื้อจัดจ้างไม่เป็นไปตามระเบียบพัสดุ
- 7. ความสูญเปล่าอันเกิดจากการไม่มีการตรวจสอบทางสถิติและไม่มีการวางแผนที่ดี ซึ่งสถิติทางการศึกษาที่สำคัญ ได้แก่

- 7.1 จำนวนนักเรียนในแต่ละปี
- 7.2 อายุของนักเรียนแต่ละชั้น
- 7.3 นักเรียนที่สอบตก
- 7.4 คะแนนการสอบเปรียบเทียบรายกลุ่มวิชาแต่ละชั้น
- 7.5 จำนวนนักเรียนที่ขาดเรียนในแต่ละวันและเฉลี่ยแต่ละปี
- 7.6 เหตุผลที่นักเรียนขาดสอบและขาดเรียน
- 7.7 สถิติรายได้และค่าใช้จ่ายการศึกษา แยกเป็นประเภท เป็นต้น

สรุปได้ว่า สาเหตุของความสูญเปล่าทางการศึกษา เกิดจากสาเหตุที่สำคัญ 2 ประการ ได้แก่

- 1. สภาพเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ความยากจน การมีสุขภาพไม่ดี การใช้แรงงานเด็ก เพื่อการเลี้ยงชีพ ผู้ปกครองมีทัศนคติไม่ดีต่อการศึกษา ลักษณะทางวัฒนธรรมอื่นๆ

2. สภาพจากการจัดการศึกษา ได้แก่ หลักสูตรที่ไม่เหมาะสม วิธีการสอนที่ไร้สมรรถภาพ ระบบการประเมินผลไม่เหมาะสม การใช้ห้องเรียน อาคารเรียน วัสดุอุปกรณ์อย่างไม่คุ้มค่า ขาดการตรวจสอบและการวางแผนที่ดี ความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาที่เห็นได้อย่างชัดเจน คือ การตกซ้ำชั้น และการออกกลางคัน เพราะอาจนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ อีกมาก เช่น ปัญหาด้านการเรียนรู้ของเด็ก เด็กอาจจะขาดความรู้และทักษะขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ในการประกอบอาชีพ หรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนให้ดีขึ้นและอาจจะขาดสังคมกับเพื่อนในวัยเดียวกัน ทำให้ไม่สามารถพัฒนาทางด้านอารมณ์และสังคมได้ดีเท่าที่ควร อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต

2.3 การออกกลางคันของนักศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

การออกกลางคัน (drop out) เป็นสภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นจากสาเหตุที่หลากหลายตามข้อมูลพื้นฐานของแต่ละระดับการศึกษาหรือประเภทของการจัดการศึกษา แต่ทั้งนี้ไม่ว่าจะเกิดจากสาเหตุใดก็ตามล้วนแล้วแต่มีผลต่อความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกระดับ โดยเฉพาะสถานศึกษาซึ่งรับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนให้กับเยาวชน ของชาติจะต้องเร่งดำเนินการศึกษาสาเหตุและวิธีการป้องกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ลดลงให้มากที่สุด หรือหมดไปจากสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน

สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาเกิดจากสาเหตุหลายประการ จำแนกได้ดังนี้ มงคล จำรูญ (2548) กฤษณา ศักดิ์ศรี (2550) เซาวรัตน์ เมืองแมน (2550) จำเนียร สุมาริธรรม (2550) อุทัย ลือสกุล (2553) สาวิตรี สะอาดเทียน (2560)

การออกกลางคัน (drop out) เป็นสภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นจากปัจจัยสาเหตุที่หลากหลายตามข้อมูลพื้นฐานของแต่ละระดับการศึกษาหรือประเภทของการจัดการศึกษา แต่ทั้งนี้ไม่ว่าจะเกิดจากสาเหตุใดก็ตามล้วนแล้วแต่มีผลต่อความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกระดับ โดยเฉพาะสถานศึกษาซึ่งรับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนให้กับเยาวชนของชาติจะต้องเร่งดำเนินการศึกษาสาเหตุและแนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ลดลงให้มากที่สุดหรือหมดไป สำหรับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าจากข้อมูลของสถานศึกษาตลอดจนผลงานของนักวิชาการต่างๆ จึงสรุปสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง ประกอบด้วยด้านสถานศึกษา ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านนักศึกษา ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อม มีรายละเอียดดังนี้

1. สาเหตุด้านสถานศึกษา

สถานศึกษานั้นเป็นศูนย์กลางของการจัดการเรียนการสอน ประเด็นที่ควรพิจารณาสำหรับสถานศึกษาก็คือ อาคารสถานที่ ตัวอาคารจะต้องมีโครงสร้างแข็งแรงปลอดภัย มีห้องสุขาเพียงพอ เป็นสัดส่วนปราศจากสิ่งเป็นอันตรายต่อครูผู้สอน และนักเรียน นักศึกษา มีสภาพห้องเรียนที่เป็นสัดส่วนที่

เหมาะสมเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน มีบรรยากาศในชั้นเรียนและนอกห้องเรียนที่ดี มีการบริการน้ำดื่มที่สะอาด มีสถานที่พักผ่อนและสภาพแวดล้อมที่ดี นอกจากนี้ต้องพิจารณาด้านสื่อ การเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานศึกษาที่สอนหรือฝึกอบรมด้านวิชาชีพจะต้องมีวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องจักรที่เพียงพอสำหรับการฝึกทักษะความชำนาญในสาขาวิชาชีพ นั้นๆได้อย่างเหมาะสม

จिरาลักษณ์ ร่มทรัพย์ (2538) กล่าวว่า ถ้าหากสถานศึกษาใช้เครื่องมือวัดคุณภาพที่ดี สามารถคัดเลือกนักเรียน นักศึกษาเข้าเรียนได้ในแผนกที่ตรงกับความรู้ ความสามารถของผู้เรียน จะช่วยลดปัญหาการออกกลางคันได้ และเมื่อนักเรียน นักศึกษาขาดเรียนบ่อย ควรติดตามเยี่ยมเยียนถึงบ้านพักอาศัย เพื่อทำความเข้าใจ สร้างความเป็นกันเองจะช่วยลดปัญหาหลงได้ ส่วนครูผู้สอน ก็ไม่ควรมีชั่วโมงสอนมากเกินไป เพื่อจะได้บริการแนะแนว ดูแล สร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษาได้ ครูผู้สอนที่มีความรับผิดชอบจะได้รับความเชื่อถือเป็นแรงจูงใจให้กับผู้เรียน และจะต้องเรียนรู้จิตวิทยาของวัยรุ่น เพื่อจะได้แก้ไขและลดปัญหาของนักเรียน นักศึกษา

ประยูรศรี มณีศรี (2532) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของสถานศึกษา ที่จะส่งผลต่อสาเหตุหรือมีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาโดยเฉพาะ การให้ความสำคัญกับการส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ สังคมและสติปัญญา เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จทางการศึกษา สถานศึกษา

สรุปได้ว่า สถานศึกษาเป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษา ฝึกอบรม และส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้กับนักศึกษา เพื่อให้สอดคล้อง กับนโยบายของหน่วยงานระดับสูง และความต้องการของตลาดแรงงานในระดับท้องถิ่น การบริหารการจัดการอาชีวศึกษา จึงต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมในหลายๆด้าน เช่น อาคารสถานที่ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ในการฝึกงาน การจัดบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก รวมทั้งการจัดครูผู้สอน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงพัฒนาการความต้องการของเยาวชนในช่วงวัยรุ่นเป็นสำคัญ นอกจากนี้ ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ยังให้ความสำคัญกับนโยบายของหน่วยเหนือที่ให้โอกาสกับผู้เรียนที่ต้องการเข้าเรียนต่อสายอาชีพอย่างทั่วถึงทุกคนโดยไม่ต้องมีการสอบคัดเลือก ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งของสถานศึกษาที่จะประสบกับปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา อย่างเป็นอยู่ในปัจจุบัน

2. สาเหตุด้านครูผู้สอน

ครูผู้สอนเป็นบุคคลสำคัญที่จะต้องรู้จักและเข้าใจนักศึกษาทุกคนเป็นอย่างดี ทั้งในด้านพื้นฐานความรู้ความสามารถทั่วไป ข้อบกพร่องส่วนตัว และความสามารถเฉพาะตัว เพราะสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนการสอนและวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นอย่างมาก ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับตัวผู้เรียนจะช่วยให้ครูสามารถแก้ไขปัญหา ที่เกิดขึ้นก่อนการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการกำหนดจุดมุ่งหมาย และกระบวนการสอน นักศึกษาจะมีความแตกต่างกันหลาย

ด้าน เช่น เพศ อายุ สติปัญญา พื้นความรู้ พื้นฐานทางครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง ครูผู้สอนจึงต้องใช้ความสามารถในการพิจารณาได้ว่านักศึกษาที่มีความแตกต่างส่วนบุคคลในด้านใดบ้าง เพื่อจะได้จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับคนส่วนใหญ่ ลดความน่าเบื่อหน่ายในการเรียนการสอน และเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะศึกษาให้สำเร็จตามที่หลักสูตรกำหนด มีบุคคลที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับครูผู้สอนไว้

สรุปได้ว่า ครูผู้สอนเป็นบุคคลสำคัญ ที่ทำให้การเรียนการสอนประสบผลสัมฤทธิ์สูงสุด แต่อาจจะมีปัญหาบางประการที่อาจทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร อันเนื่องมาจากการจัดการสอนของครูไม่ดี เช่น เข้าห้องเรียนไม่ตรงเวลา ไม่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน วิธีการสอนไม่น่าสนใจ จึงทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาได้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควร วางแผนการเรียนการสอน ตรวจสอบ ปรับปรุง พัฒนาและประเมินผลการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนเองอย่างสม่ำเสมอ

3. สาเหตุด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตรเป็นเอกสารรวบรวมมวลประสบการณ์ต่างๆ แผนงานโครงการ เนื้อหาสาระ และกิจกรรม ตลอดจนวิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ที่จะเป็นแนวทาง ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ เจตคติ และพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนด มีบุคคลและนักวิชาการที่ให้ความหมาย ของหลักสูตรว่าเป็นมวลประสบการณ์ที่ได้รวบรวมเนื้อหาสาระ กิจกรรม วิธีการจัดการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนระดับต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ให้สอดคล้องกับความต้องการและเป้าหมายของหลักสูตร ส่วนการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่ช่วยให้นักเรียน นักศึกษาได้เรียนรู้ตามความต้องการ ทั้งนี้สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงควรส่งเสริม สนับสนุน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน นักศึกษา โดยมีครูเป็นผู้กำหนดกระบวนการ ขั้นตอนและวิธีการแต่ละกิจกรรมให้ เป็นไปตามหลักสูตรและบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในคำอธิบายรายวิชา ซึ่งจะต้องใช้ทฤษฎี หลักการวิธีสอน จิตวิทยาการศึกษาภายในสถานการณ์และบริบทที่แตกต่างกัน ครูที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ การรับรู้ การถ่ายทอดความรู้ สร้างแรงจูงใจ คุณธรรม จริยธรรม เจตคติ ค่านิยม ความแตกต่างของแต่ละบุคคล การพัฒนาการของมนุษย์ การพัฒนาการชาวปัญญา พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม การถ่ายโยงการเรียนรู้ รูปแบบการสอน การใช้เทคโนโลยี การวัดผลประเมินผล และการสร้างบรรยากาศภายในห้องเรียน ครูผู้สอนจึงเปรียบเสมือนวิศวกรในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ เป็นทั้งผู้กำกับและนักแสดงที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับรู้ถึงบทบาทหน้าที่ที่ถูกกำหนด เป็นพ่อแม่คนที่สองที่จะอบรมแนะนำว่ากล่าวตักเตือนศิษย์ให้เป็นคนที่สมบูรณ์ ดังนั้นการจัดกิจกรรมการสอนจึงเป็นหน้าที่ของครู การเรียนเป็นเรื่องของผู้เรียน ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนจึงต้องปรับตัว ซึ่งกันและกัน

4. สาเหตุด้านส่วนตัวนักศึกษา

สาเหตุด้านส่วนตัวนักศึกษา เป็นเรื่องเฉพาะบุคคลที่เกี่ยวกับร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา ค่านิยม เจตคติ พฤติกรรม ความสัมพันธ์ทางสังคม พื้นฐานความรู้ ครอบครัวยุคปฏิวัติ เป็นต้น ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ จะแสดงออกในช่วงวัยรุ่นหรือช่วงของนักศึกษาอาชีวศึกษาเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากเป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลง หรือเป็นกระบวนการ ในการพัฒนาจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ (ชัยมงคล จำรูญ, 2548) ไม่ต้องการให้มีการบังคับ ควบคุม แต่ต้องการอิสรภาพ ดังนั้น ในการจัดการอาชีวศึกษาจึงต้องคำนึงถึงปัจจัย สำคัญนี้เพราะนักศึกษา เป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบการศึกษา เพราะถ้าขาดนักศึกษา การเรียน การสอนก็จะไม่เกิดขึ้น การศึกษาข้อมูลของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล สถานศึกษาและครูผู้สอนจึงควรศึกษาข้อมูลส่วนตัวในด้านต่างๆของผู้เรียน เช่น สภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม ความต้องการ ความสนใจ และความมุ่งหวังต่อสาขาวิชาที่เรียน ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ความพร้อม ในการเรียนรู้ ปัญหาสุขภาพจิต สภาพแวดล้อม เนื้อหาวิชายากเกินไป การปรับตัวเข้ากับสภาพ การเรียนใหม่ไม่ได้ แบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสม ขาดความพยายาม ขาดความตั้งใจในการเรียนเข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไป ปรับตัวเข้ากับเพื่อนๆ ไม่ได้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลอาจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการวางแผนจัดการเรียนการสอน เพราะสิ่งต่างๆ เหล่านี้อาจส่งผลให้นักศึกษา มีผลการเรียนที่ไม่ดี จะเป็นปัญหาทำให้การเรียนการสอนไม่สัมฤทธิ์ผล และส่งผลให้เป็นสาเหตุการออกกลางคันได้ อย่างไรก็ตามการที่นักศึกษาออกกลางคัน อาจจะไม่ได้มาจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง แต่อาจมีองค์ประกอบอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง ได้แก่

4.1 ความรับผิดชอบต่อตนเอง ความรับผิดชอบ หมายถึง การยอมรับผลการกระทำของตนเอง และการสามารถควบคุม ตนเองได้โดยไม่กระทำในสิ่งที่จะเกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น รวมทั้งมีการเห็นหรือสามารถคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำของตนที่จะมีต่อตนเองและผู้อื่นด้วย ถ้านักเรียน นักศึกษา ผู้ซึ่งมีความประพฤติดีพยายามศึกษาเล่าเรียน เพื่อให้สำเร็จการศึกษาตามที่ได้ตั้งใจไว้ ประพฤติ ตนอยู่ในระเบียบวินัยไม่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ตนเองและผู้อื่น ยอมรับผลจากการกระทำของตนเองทั้งที่ดีหรือที่ได้ทำผิดพลาดไป และรู้สึกนึกคิดได้ว่าการกระทำใดผิดหรือถูก หากรู้ว่าการกระทำใดผิดก็ไม่ประพฤติปฏิบัติอีก และประพฤติปฏิบัติแต่ในสิ่งที่ถูกต้องอยู่เสมอ จึงจัดได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบ

4.2 สุขภาพ ความบกพร่องทางร่างกายไม่ว่าจะเกิดจากกรณีใด เช่น ร่างกายพิการ โรคภัยไข้เจ็บหรือ สิ่งที่ได้รับจากบรรพบุรุษทำให้นักศึกษา คิดมากไม่สบายใจและเกิดปมด้อย จึงเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และความรู้สึกนี้สะสมเป็นเวลานานอาจนำไปสู่ความบกพร่องทางจิตได้ ดังนั้น จึงควรแก้ปัญหาด้วยการตรวจสุขภาพร่างกายโดยทั่วไปก่อน แล้วจึงมาหาสาเหตุของปัญหาทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นว่ามาจากตัวนักเรียน นักศึกษา หรือมาจากครอบครัว และอะไร

คือสาเหตุที่แท้จริง ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษาบางคนอาจส่งไปพบแพทย์เพื่อให้แก้ไขเป็นกรณีพิเศษ

นอกจากนี้ เจียรนัย ทรงชัยกุล (2543) ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ในกลุ่มเพื่อนไว้ว่า เพื่อนเป็นปัญหาอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียน นักศึกษาออกกลางคัน เพื่อนมี หลายประเภท ถ้านักเรียน นักศึกษาคบเพื่อนที่จะชักนำไปทางที่ดีก็จะส่งผลไปทางที่ดีด้วย แต่ถ้าคบเพื่อนที่ไม่ดีแล้ว มักจะชักนำในการเที่ยวเตร่หาความสนุกสนาน ซึ่งจะเป็นสาเหตุทำให้นักเรียน นักศึกษาออกกลางคัน ดังนี้

1. เพื่อนเสเพล เพื่อนจะชักชวนกันไปหมกมุ่นกับอบายมุข เที่ยวเตร่ตามสถานที่พักผ่อน ดิถุยาเสพติด เล่นการพนัน ติดเกม อินเทอร์เน็ต ทำให้นักเรียน นักศึกษาไม่มีเวลาเรียนหนังสือ หรือมีเวลาแต่เรียนไม่รู้เรื่อง ไม่มีสมาธิ จึงเป็นเหตุให้นักเรียน นักศึกษาออกกลางคัน

2. เพื่อนเกเร เพื่อนอาจจะร่วมมือกันรังแกเพื่อนนักเรียน นักศึกษาด้วยกัน จึงถูกทางสถานศึกษาทำโทษ คาดโทษไว้ หรืออาจถูกเพื่อนในสถานศึกษาที่โตกว่าคอยรังแกบังคับไม่ให้ไปสถานศึกษาบ้าง โดยลอบทำร้ายร่างกายทำให้ไม่กล้าไปเรียน

สรุปได้ว่า นักเรียน นักศึกษาเป็นส่วนสำคัญของระบบการเรียนการสอน ถ้าไม่มีนักเรียน นักศึกษา การเรียนการสอนก็จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ นักเรียน นักศึกษา จะต้องมีความพร้อมที่จะรับการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้นในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาก็เช่นกันที่จะต้องมีความพร้อมและพื้นฐานความรู้เพียงพอกที่จะพัฒนาทักษะและประสบการณ์ของตนเองอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่า การออกกลางคันก็มีสาเหตุมาจากเรื่องส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษาเป็นสำคัญ อันเป็นผลมาจากปัญหาด้านการศึกษาเล่าเรียน ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา สภาพแวดล้อมทั่วไป พฤติกรรมเบี่ยงเบน การคบเพื่อน การย้ายสถานศึกษา การถูกทำโทษ การติดสารเสพติด สภาพครอบครัวที่ส่งผลต่อตัวนักศึกษา และพื้นฐานความรู้เดิมที่มีน้อย ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียน ส่งผลให้ขาดเรียนบ่อย และผลสุดท้ายต้องออกจากสถานศึกษาก่อนที่จะเรียนจบครบตามที่หลักสูตรกำหนด

5. สาเหตุด้านสภาพครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมที่ประกอบด้วย สามี ภรรยา และลูก ครอบครัวไทยเป็นสถาบันที่สมาชิกภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ลักษณะของครอบครัวจะสะท้อนให้เห็นในเชิงสังคม วัฒนธรรม ประเพณี ขนบธรรมเนียมต่างๆ และจะแตกต่างกันไป ในแต่ละสังคม ซึ่งจะทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ครอบครัวเป็นสังคมแรกของมนุษย์ที่จะขัดเกลาอบรม บ่มนิสัยบุตรหลานด้วยการให้การเรียนรู้ทุกรูปแบบ เพื่อเตรียมตัวที่จะเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ในอนาคต ครอบครัวที่สมบูรณ์ประกอบด้วยพ่อแม่ ลูก และจะต้องอยู่ร่วมกัน มีความสัมพันธ์กัน พ่อแม่ จะต้องดูแลเลี้ยงดูลูก อบรมสั่งสอนแนะนำให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนให้การศึกษาด้านฐานะและเศรษฐกิจ นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีความ

สมบูรณ์มักจะไม่ค่อยมีปัญหา แต่ถ้าครอบครัวใดไม่สมบูรณ์ เช่น พ่อแม่แยกกันอยู่หรือเสียชีวิต สภาพหย่าร้าง พ่อมีภรรยาใหม่หรือแม่สามีใหม่ ลูกไม่ได้อยู่ด้วยกัน ครอบครัวฐานะไม่ดีรายได้น้อย หรือประสบภัยธรรมชาติ เป็นต้น ครอบครัวจึงเป็นสถาบันที่สำคัญยิ่งเพราะนักศึกษา ส่วนใหญ่จะอยู่ร่วมกันกับครอบครัว ชีวีชีวิตพฤติกรรมส่วนบุคคลมาจากคนในครอบครัว ดังนั้น การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว จึงเป็นสิ่งสมควรกระทำ ถ้าพ่อ แม่หรือผู้ปกครอง มีความรัก ความเข้าใจซึ่งกันและกัน ละเว้นการทะเลาะกัน รวมทั้งการแยกกันอยู่ หรือการหย่าร้าง ซึ่งจะมีผลกระทบต่อสภาพจิตใจ ความรู้สึก พฤติกรรม และเป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาได้ ทั้งนี้ มีนักวิชาการ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับครอบครัวไว้ ดังนี้

แทนคุณ จิตต์อิสระ (2550) ได้อธิบายไว้ว่า ครอบครัวมีความสำคัญมากต่อการพัฒนา เด็กและเยาวชนมากที่สุด บุคคลในครอบครัวต้องมีความรัก ความเข้าใจต่อกัน พฤติกรรม การเอาใจใส่ ความรับผิดชอบ การเห็นคุณค่าและการเคารพนับถือกันเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ และการที่พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาให้กับบุตรทำให้บุตรไม่สนิทสนมกันเท่าที่ควร ความห่างเหินกันทำให้บุตรรู้สึกแตกแยกและเอาแต่ใจตนเอง จนกลายเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การหนีเรียน ทะเลาะวิวาทและต้องย้ายสถานศึกษา ในที่สุด

ชัยมงคล จำรูญ (2548) ได้อธิบายไว้ว่า ครอบครัวที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือครอบครัวเดี่ยวที่อยู่กันเฉพาะ เช่น แม่กับลูก หรือพ่อกับลูก เป็นต้น ครอบครัวที่อยู่ในภาวะเสี่ยงจากการ ที่พ่อแม่แยกกันอยู่ หรือพ่อแม่ทิ้งลูกให้อยู่กับญาติผู้สูงอายุ สภาพครอบครัวยากจน พ่อแม่มีการศึกษาน้อย นอกจากนี้ปัญหาภายในครอบครัว เช่น เด็กเรียนไม่เก่ง เกเร ดิตยาเสพติดก็เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาด้วยเช่นกัน

ไพฑูรย์ เครือแก้ว (2548) อธิบายว่า ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานและเป็นสถาบันแรกในประวัติศาสตร์และเป็นการวิวัฒนาการของมนุษยชน กลุ่มคนที่ประกอบเป็นสมาชิกของครอบครัวนั้น เป็นกลุ่มปฐมภูมิ (primary group) ซึ่งแต่ละคนจะมีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น เกี่ยวโยงซึ่งกันและกัน ประดุจสายใยแมงมุม ครอบครัวจะประกอบด้วยบุคคลต่างเพศตั้งแต่ สองคนขึ้นไป มีความสัมพันธ์ทางเพศซึ่งกันและกัน มีข้อผูกพันที่จะทำให้ความสัมพันธ์ทางเพศ ที่มีต่อกันนั้นเป็นไปด้วยความแน่นอนและมีระยะเวลายาวนานพอที่จะทำให้เกิดมีบุตรด้วยกัน

ชาญ สุขเสวบัณฑิต (2546) กล่าวว่าพ่อแม่เป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียน นักศึกษา มากกว่าคนอื่นในครอบครัว ถ้าพ่อแม่มีความสัมพันธ์แนบแน่นลึกซึ้ง มีการอบรมเลี้ยงดูให้ ความรัก ความอบอุ่นและเป็นตัวอย่างที่เหมาะสมนับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญต่อเด็กอย่างยิ่ง

บรรจง โอรพาร์ และคณะ (2546) อธิบายไว้ว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจและครอบครัวมีผลต่อการออกกลางคันของผู้เรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและครอบครัวของผู้เรียน ที่มีความ

แตกต่างกันย่อมจะส่งผลต่อพื้นฐานทางด้านจิตใจดังนั้นถ้าสภาพเศรษฐกิจและครอบครัวมีความมั่นคงจะเป็นแรงสนับสนุนในการศึกษาต่อและแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนได้

ธำรง อุคตมไพจิตรกุล (2544) ให้ความหมายว่าครอบครัว หมายถึง สถาบันทางสังคม ซึ่งเป็นหน่วยเล็กที่สุด แต่มีความผูกพันแน่นเหนียวทางสายโลหิต แม้จะมีการแยกครอบครัวแต่ความผูกพันทางญาติยังมีอยู่ ทั้งนี้เพราะปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในฐานะสามี ภรรยา พ่อแม่กับลูก พี่กับน้องมาจากพื้นฐานของความรักและปรารถนาดีต่อกันโดยตามธรรมชาติ

สรุปได้ว่าครอบครัว หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีความผูกพันกันทางอารมณ์ และจิตใจ มีการดำเนินชีวิตร่วมกัน รวมทั้งมีการพึ่งพากันทางสังคมและเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กันทางกฎหมายหรือทางสายเลือด ดังนั้นครอบครัวจะสมบูรณ์ได้ถ้าสมาชิกทุกคนสามารถทำหน้าที่ของตนเองและมีความผูกพันระหว่างกันได้อย่างเต็มที่ จากความผูกพันภายในครอบครัวที่ดี จะเป็นพื้นฐานขั้นสูงของครอบครัว ที่จะส่งผลต่อสังคม โดยสมาชิกภายในครอบครัวที่มีความรักความผูกพันต่อกัน มีการช่วยเหลือห่วงใยต่อกัน จึงก่อให้เกิดความสุขภายในครอบครัว และเป็นพื้นฐานทางอารมณ์ที่ดีแก่สมาชิกโดยเฉพาะบุตรจะมีการพัฒนาในด้านต่างๆ ให้เหมาะสมตามวัย สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น รู้จักการช่วยเหลือ ดูแลผู้ที่อ่อนแอกว่าและร่วมรับผิดชอบกิจกรรมในครอบครัว ตลอดจนการอยู่ในโอวาทของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และสามารถทำหน้าที่ของตนเองได้อย่างเหมาะสมความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการทางความรู้ ทักษะคติ บุคลิกภาพ และคุณธรรมของนักเรียน นักศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในสถานศึกษาจึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในกลุ่มเพื่อน นักเรียน นักศึกษาบางคนที่คบเพื่อนดีเพื่อนจะช่วยสนับสนุนและประคับประคองให้ประพฤติดีงามตามความคาดหวังของสังคมไปด้วยแต่นักเรียน นักศึกษาบางคนที่ไม่ดีคบกับเพื่อนที่ไม่ดี เพื่อนก็จะชักนำเข้าไปสู่ความตกต่ำและล้มเหลวด้วยกัน

6. สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา เป็นส่วนสำคัญที่จะสนับสนุนในด้านการเรียนการสอน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สภาพแวดล้อมเป็นองค์ประกอบหรือปัจจัยที่แสดงถึงศักยภาพของสถานศึกษา สามารถแบ่งออกได้ 2 ลักษณะ คือ องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมทั่วไป และองค์ประกอบด้านการส่งเสริมการศึกษา (กลยุทธ์ ศักดิ์ศรี) มีรายละเอียด ดังนี้

6.1 องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมทั่วไป

สภาพแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญที่สถานศึกษาจะต้องดูแลเอาใจใส่เพราะมีผลต่อความเป็นอยู่ของนักเรียน นักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมทั่วไปที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสุขภาพกาย และสุขภาพจิตของผู้เรียน แต่สถานศึกษาทั่วไปมักจะไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการดูแลด้านสุขภาพจิตของผู้เรียนมากนัก ทั้งที่ปัญหาสุขภาพจิตมีผลต่อการเรียนการสอนและอาจจะทำให้ผู้เรียนต้องออกจากสถานศึกษาก่อนกำหนดได้ จึงเป็นเรื่องที่สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญและป้องกันการเกิดปัญหาดังกล่าว เพราะการบริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมสุขภาพจิตของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กัน

การบริหารสถานศึกษามีส่วนในการเสริมสร้างหรือทำลายสุขภาพจิตของผู้เรียนได้ ดังนั้นสถานศึกษาจะต้องดูแลเอาใจใส่และให้ความสำคัญกับสิ่งที่จะก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตของนักเรียน นักศึกษา เช่น

1) ระเบียบ ข้อบังคับของสถาบัน ไม่เคร่งครัด หยุ่มหยมเกินไป ไม่ควรตึงหรือหย่อนเกินไป ไม่เข้มงวดจนไม่สามารถปฏิบัติได้ จะทำให้เกิดความรำคาญ เสียสุขภาพจิต

2) การแข่งขันในหมู่นักเรียน นักศึกษา ครูผู้สอนไม่ควรยั่วยุ สนับสนุน ส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันกันมากเกินไป จะทำให้นักเรียน นักศึกษาเกิดความตึงเครียด

3) การสอบเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความกังวล หวาดกลัว กลัวสอบตก เป็นปัญหาต่อสุขภาพจิตได้ บางคนสอบตกก็รู้สึกเสียใจ

4) สังคมภายในสถาบัน การคบกันในกลุ่มเพื่อน ถ้ามีการแบ่งกลุ่มตามฐานะ การแต่งตัวตามสมัยนิยม นักเรียน นักศึกษาจะเลียนแบบกัน สำหรับผู้ที่มีฐานะไม่ดีอาจจะมีปัญหาได้

5) การปฏิบัติตัวของครูผู้สอนต้องให้ความเมตตา กรุณาใจเย็น ยุติธรรม อารมณ์ดี สอนเข้าใจดี ข้อสอบไม่ยากเกินไป รู้เข้าใจถึงความยุ่งยากของผู้เรียน ปลอดภัย ให้กำลังใจ เห็นอก เห็นใจ เข้าใจความต้องการของนักเรียน นักศึกษา ครูผู้สอนเป็นผู้ที่นักเรียน นักศึกษาเคารพศรัทธา อยู่แล้วจึงสามารถเสริมสร้างเจตคติที่ดีแก่นักเรียน นักศึกษาได้ ครูจึงมีความสำคัญต่อการเสริมสร้างสุขภาพจิตได้มาก

6) ครูที่ปรึกษา ควรดูแลนักเรียน นักศึกษาอย่างใกล้ชิด เพราะนักเรียน นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาจะมาจากหลากหลายสถานที่ย่อมมีความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะฉะนั้น นักเรียน นักศึกษาที่มีปัญหาถ้าเป็นผู้ที่อยู่หอพักจะยิ่งมีปัญหามากยิ่งขึ้น เพราะขาดคนที่ให้คำปรึกษา ครูที่ปรึกษาจึงมีบทบาทสำคัญที่คอยช่วยเหลือและแก้ปัญหาให้กับนักเรียน นักศึกษา

7) สภาพแวดล้อมที่ตั้งสถาบัน ถ้าตั้งอยู่ในที่มีเสียงดังรบกวน ผู้คนสับสนจอแจ ตั้งอยู่ใกล้โรงงาน อุตสาหกรรมที่มีการจราจรคับคั่ง จะทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียนการสอน

สรุปสาเหตุที่ทำให้นักเรียน นักศึกษาตัดสินใจออกกลางคัน มี 6 สาเหตุ คือ สาเหตุด้านสถานศึกษา สาเหตุด้านครูผู้สอน สาเหตุด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน สาเหตุด้านส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา สาเหตุด้านสภาพครอบครัว และสาเหตุด้านสภาพแวดล้อม

6.2 องค์ประกอบด้านการส่งเสริมการศึกษา

การบริหารงานอาชีวและเทคนิคศึกษาจะต้องมีหลักการจัดกระบวนการปฏิบัติงานที่เป็นระบบโดยใช้บุคลากรและทรัพยากรต่างๆ เช่น งบประมาณ โรงฝึกงาน ห้องทดลอง อาคารเรียน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร เป็นต้น พร้อมทั้งการจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้การบริหารงานบรรลุเป้าหมายตามนโยบายที่กำหนด (ธีรวุฒิ บุญยโสภณ) นอกจากนี้การจัดการกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือทักษะวิชาการ วิชาชีพ และการบริการในด้านต่างๆ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมการศึกษาซึ่งสามารถดำเนินการได้หลายลักษณะ เช่น

1) การบริการนักศึกษา เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้ นักศึกษามีความสุข ได้รับความสะดวกสบาย ปราศจากความกังวลใดๆ ซึ่งจะทำให้สามารถใช้เวลาในการศึกษาเล่าเรียนได้อย่างเต็มที่

2) การบริหาร ระบบการบริหารจัดการเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการศึกษา กระบวนการบริหารที่เป็นระบบ เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้นักเรียน นักศึกษา พัฒนาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ได้อย่างเต็มที่

3) การจัดกิจกรรมนักศึกษา ควรเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นด้วยความร่วมมือ ของนักศึกษา เพื่อสนองความต้องการและความสนใจ อันจะเป็นแนวทางในการเสริมสร้างประสบการณ์ และพัฒนาการด้านต่างๆ กิจกรรมที่จัดอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในห้องเรียน แต่อาจจะมีกิจกรรม บางอย่างที่จะช่วยให้ การเรียนการสอนมีคุณค่าและเกิดประโยชน์มากขึ้น และ ควรมีการปรับปรุงด้านนโยบาย ด้านกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา และให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรม การสนับสนุนอำนวยความสะดวกแก่นักเรียน นักศึกษาที่จัดกิจกรรม เสริมสร้างขวัญกำลังใจแก่บุคคลและผู้เกี่ยวข้องที่ช่วยงานกิจกรรม ในส่วน การดำเนินงานของนักเรียน นักศึกษา ควรมีการประเมินผลกิจกรรมโครงการต่างๆ ที่จัดไปแล้วอย่างถูกต้อง เหมาะสมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการทำงานในครั้งต่อไป แต่เนื่องจากนักเรียน นักศึกษาไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินผลสถานศึกษาจึงควรให้ความรู้แก่นักศึกษาในเรื่องดังกล่าว เพราะหากไม่มีการ ประเมินผลอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพแล้ว นอกจากไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้แล้ว รูปแบบ ของกิจกรรมที่มีอาจจะไม่สามารถดึงดูดความสนใจของนักศึกษาได้

สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมภายในมีส่วนช่วยสนับสนุนด้านการ เรียนการสอน เช่น ต้อง มีสถานที่พักผ่อน มีโรงอาหารที่สะอาด มีห้องสมุด หุ่นการศึกษา โรงฝึกงาน อาคารเรียน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร อย่างเพียงพอ จัดกิจกรรมที่หลากหลายตรงกับความต้องการของผู้เรียน พร้อมทั้งต้อง มีการดูแลเอาใจใส่จากครู ที่ปรึกษา ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ต้องจัดให้กับนักศึกษาอย่างเพียงพอและเหมาะสม เพื่อที่จะได้เป็นส่วนสนับสนุนเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น มิฉะนั้นแล้วอาจเป็นสาเหตุ การออกกลางคันของนักศึกษาได้ นอกจากนี้สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควร ตระหนักและให้ความสำคัญด้านสุขภาพจิตของผู้เรียนที่อาจจะเกิดจากสภาพแวดล้อมต่างๆ เช่น กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เคร่งครัดเกินไป การประพฤติปฏิบัติของครูผู้สอนกับนักศึกษาที่ไม่ค่อยเหมาะสม ไม่เข้าใจความแตกต่างของผู้เรียน ขาดความเมตตา กรุณา ไม่ยุติธรรม รวมทั้งการจัดระบบการให้บริการ การจัด กิจกรรมต่างๆที่จะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษา มีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ครบถ้วนตามที่กำหนด ไว้ในหลักสูตรอย่างแท้จริง

สาเหตุการออกกลางคันตามทฤษฎีและทัศนะของนักวิชาการต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาได้นำมาสังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีและเป็นกรอบแนวคิดเพื่อการศึกษาต่อไป ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา

สาเหตุการออกกลางคัน	ชัยมงคล จำรูญ (2548)	เอกบุตร อยู่สุข 2549)	จำเนียร สุมาภิธรรม (2550)	เชวรัตน์ เมืองแมน (2550)	กฤษณา ตักดีศรี (2550)	อุทัย ลือสกุล (2553)	Allison Joseph, 1982	Kazdin, 1985	ความถี่ (Frequency)
1. ด้านสถานศึกษา		✓	✓	✓	✓	✓		✓	6
2. ด้านครูผู้สอน	✓	✓	✓		✓	✓			5
3. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	✓	✓	✓		✓	✓			5
4. ด้านนักเรียน นักศึกษา	✓	✓	✓	✓		✓	✓		6
5. ด้านสภาพครอบครัว	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	7
6. ด้านสภาพแวดล้อม	✓	✓	✓	✓	✓	✓			6
7. ด้านเศรษฐกิจและสังคม	✓								1
8. ด้านครูที่ปรึกษา						✓			1
9. ด้านบุคคล								✓	1
รวม	6	6	6	4	5	6	2	3	

จากตารางที่ 2.1 จะเห็นได้ว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ที่เป็นกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี (theoretical framework) ที่ได้จากการสังเคราะห์มีจำนวน 9 สาเหตุ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้เกณฑ์พิจารณาจากองค์ประกอบที่มีความถี่สูงสุด ซึ่งพบว่า ส่วนใหญ่เป็นสาเหตุการออกกลางคันตามแนวคิดของอุทัย ลือสกุล (2553) จำนวน 6 สาเหตุ ได้แก่ 1) ด้านสถานศึกษา 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน 4) ด้านส่วนตัวนักศึกษา 5) ด้านสภาพครอบครัว 6) ด้านสภาพแวดล้อม

3. การบริหารจัดการของวิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ

3.1 ข้อมูลพื้นฐาน

วิทยาลัยการอาชีพเซกา เป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เริ่มแรกสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา รมอาชีวศึกษา เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2540 ที่อยู่ 99 หมู่ 4 ต.เซกา อ.เซกา จังหวัดบึงกาฬ อยู่ระหว่างเส้นทางเซกา – อากาศอำนวย อยู่ห่างจากตัวจังหวัด 90 กิโลเมตร ปัจจุบันวิทยาลัยได้จัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เปิดสอนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาช่างกลโรงงาน ประเภทวิชาพาณิชยกรรมสาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ส่วนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เปิดสอนประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชีและสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เปิดสอนสาขาวิชาเทคนิคเครื่องกล สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาไฟฟ้า และสาขาวิชาเทคนิคการผลิต มีบุคลากรในปีการศึกษา 2559 มีจำนวนครูผู้สอน /ผู้บริหารสถานศึกษา รวมจำนวน 35 คน และนักศึกษารวมทุกประเภทวิชา /สาขาวิชา รวมจำนวนทั้งสิ้น 963 คน

วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ มีปรัชญาของสถานศึกษาว่า “เลิศล้ำ คุณธรรม นำหน้า พัฒนาสังคม” และวิสัยทัศน์ (VISION) ว่า “เป็นสถานศึกษาที่ผลิตและพัฒนากำลังคน ด้านวิชาชีพ ให้ความรู้ ทักษะและสมรรถนะตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ สังคม ชุมชน” มีพันธกิจ (MISSION) 1) ผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษาและให้บริการแก่สังคม ชุมชน ผู้ด้อยโอกาส ด้วยความเสมอภาค 2) วิจัย พัฒนา นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ เพื่อส่งเสริมสนับสนุน วัฒนธรรม ภูมิปัญญา ชุมชน 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารและการจัดการอาชีวศึกษา เพื่อเป็นแห่งความรู้ ศึกษาค้นคว้าวิชาชีพตลอดชีวิตแก่เยาวชน และประชาชน 4) ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ 5) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านต่างๆ เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา สอดคล้องกับมาตรฐานการอาชีวศึกษา และมาตรฐานการศึกษาของชาติภายใต้แนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

อัตลักษณ์ของวิทยาลัย “การอาชีพของชุมชน” และอาชีวะบริการ (R-Services) มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาสถานศึกษา พัฒนาผู้เรียน พัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เพื่อประกอบอาชีพ หรือช่วยเหลือพัฒนาชุมชนได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม ซึ่งตลอดระยะเวลากว่า 19 ปี ที่ผ่านมามีวิทยาลัยการอาชีพเซกา มีส่วนรับใช้สังคมในหลายๆ ด้านร่วมมือร่วมใจกันพัฒนาสถานศึกษาและชุมชน เพื่อให้ได้มาตรฐานตามระบบประกันคุณภาพ ซึ่งส่งผลให้

วิทยาลัยได้รับการยอมรับจากผู้ปกครองและชุมชน และได้รับการยอมรับจากหน่วยงานอื่น ชุมชนอื่น ๆ เป็นอย่างดี ซึ่งวิทยาลัย ฯ ได้มุ่งมั่นที่จะปฏิบัติภารกิจในการจัดการศึกษาและบริหารสถานศึกษา

ตารางที่ 2.2 แสดงหลักสูตรที่เปิดสอน และจำนวนนักศึกษาและครูผู้สอน ปีการศึกษา 2559

หลักสูตรที่เปิดสอน (ประเภทวิชา/สาขาวิชา)	จำนวน (คน)	ครูผู้สอน (คน)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)		
1. ประเภทวิชาอุตสาหกรรม		
1.1 สาขาวิชาเครื่องมือกล	82	4
1.2 สาขาวิชาช่างยนต์	148	7
1.3 สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง	77	3
1.4 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์	68	2
2. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม		
2.1 สาขาวิชาการบัญชี	99	5
2.2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	109	4
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)		
1. ประเภทวิชาอุตสาหกรรม		
1.1 สาขาวิชาเทคนิคเครื่องกล	44	4
1.2 สาขาวิชาเทคนิคการผลิต	76	7
1.3 สาขาวิชาไฟฟ้า	71	3
1.4 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์	48	2
2. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ		
2.1 สาขาวิชาบัญชี	93	5
2.2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	48	4
3 สามัญสัมพันธ์		7
รวม	963	32

ที่มา: งานทะเบียน วิทยาลัยการอาชีพเขกา จังหวัดบึงกาฬ ปีการศึกษา 2559.

3.2 งานที่รับผิดชอบในการดูแลนักศึกษา

3.2.1. ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพเขกา จังหวัดบึงกาฬ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษามีหน้าที่อบรมคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพแก่นักศึกษา เช่น ความเสียสละ ซื่อสัตย์ สุจริต กตัญญูกตเวทิตา อดกลั่น ละเว้นสิ่งเสพติดและการพนันมีจิตสำนึกและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและสังคมโดยมีพฤติกรรมลักษณะนิสัยที่ดี ความมีวินัย รับผิดชอบต่อ รักสามัคคี มีมนุษยสัมพันธ์ เชื่อมมั่นในตัวเอง ขยัน ประหยัด อุดหนุน พึ่งตนเอง ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความปลอดภัยอาชีวอนามัย อนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

1) งานครูที่ปรึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบ

(1) เสนอแต่งตั้งครูที่ปรึกษาประจำปีการศึกษา 2559 ประจำกลุ่มของนักศึกษา

(2) ควบคุมดูแล ส่งเสริม การจัดทำ จัดเก็บ รวบรวมข้อมูลประวัติ ข้อมูลการเรียน และพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษา ทุกประเภทวิชา และทุกสาขาวิชา

(3) ส่งเสริม ประสานงานครูที่ปรึกษาแนะนำนักเรียนนักศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของสถานศึกษาตลอดปีการศึกษา 2559

(4) ส่งเสริม ประสานงานครูที่ปรึกษาให้ความคิดเห็นและข้อมูลเกี่ยวกับการรายวิชาในการลงทะเบียนเรียนให้ความเห็นชอบแก่นักเรียน นักศึกษาในการลงทะเบียนรายวิชา การลงทะเบียนเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ การขอเปลี่ยน ขอเพิ่ม และขอลอดรายวิชา การขอพักการเรียนการโอนย้าย การลาออก การขอผ่อนผัน หรือการยกเว้นการชำระเงินค่าลงทะเบียนรายวิชา ติดตามแนะนำ ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียน การคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยแก่นักเรียน นักศึกษา

(5) ประสานกับครู แผนกวิชา และงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ปัญหาต่างๆ ของนักเรียน นักศึกษาและผู้เข้ารับการอบรมในสถานศึกษา

(6) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานครูที่ปรึกษา สรุปผลการประเมิน และนำเสนอผลงานการประเมินเสนอฝ่ายบริหารและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

(7) จัดทำปฏิทินปฏิบัติงานเป็นข้อมูลในการเตรียมเครื่องมือแบบฟอร์มที่เกี่ยวข้องกับระบบครูที่ปรึกษา เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น

(8) ดูแล บำรุงรักษาและรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

(9) ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

2) กิจกรรมตามภารกิจของโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียน หมายถึง การดำเนินงานตามกิจกรรมต่าง ๆ ประกอบด้วยกิจกรรมตามภารกิจที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดตามนโยบาย

- 1) การมอบหมายหน้าที่และการปฏิบัติหน้าที่ของครูที่ปรึกษาทุกคน
 - (1) การจัดทำแฟ้มประวัติประจำตัวผู้เรียนอาชีวศึกษาทุกคน
 - (2) การเยี่ยมบ้าน หอพัก บ้านเช่า และที่อยู่อาศัยของผู้เรียนกลุ่มเสี่ยง
 - (3) การติดตามผู้เรียนอาชีวศึกษาที่ออกกลางคัน กรณีศึกษารายบุคคล ปีการศึกษา 2559
- 2) ศึกษาสาเหตุและแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนในสถานศึกษา
- 3) กิจกรรมตามภารกิจที่สถานศึกษากำหนดตามบริบทของสถานศึกษา

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ของบุคคลต่างๆ ดังนี้

อุทัย ลือสกุล (2553) ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดตรัง ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุที่ส่งผลการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ด้านสถานศึกษา ได้แก่ ระเบียบ ข้อบังคับและกฎเกณฑ์ ที่เคร่งครัดและมีมากเกินไป ซึ่งสถานศึกษาจะต้องยืดหยุ่นกฎระเบียบ ข้อบังคับให้เหมาะสม กับสถานการณ์ สนับสนุนกิจกรรมการเยี่ยมบ้านผู้เรียน สอดส่องดูแลชุมชนรอบสถานศึกษา โดยเฉพาะร้านอาหารที่มีของมีเนมา สมาคมสนุกเกอร์ที่เป็นแหล่งมั่วสุมของนักเรียน นักศึกษา ด้านครูผู้สอน เข้มงวดกับนักเรียน นักศึกษามากเกินไป ในบางครั้งก็ละเลยการดูแลเอาใจใส่ผู้เรียนและพฤติกรรมที่จะเป็นแบบอย่างที่ดี ครูผู้สอนจะต้องสร้างขวัญกำลังใจและเป็นที่พึ่งให้แก่ผู้ที่มีปัญหา ต้องติดตามและเยี่ยมเยียนนักเรียน นักศึกษาทั้งที่บ้านและสถานที่ฝึกงาน เพื่อรายงานพฤติกรรมให้พ่อแม่ ผู้ปกครองได้รับทราบเป็นระยะ ด้านผู้ปกครอง ชี้แนะการแก้ไขปัญหาก็ไม่ถูกต้องให้กับบุตรหลาน เช่น ให้ออก หรือไปทำงานหารายได้ช่วยเหลือครอบครัวเนื่องจากฐานะยากจน มีเจตคติที่ไม่ดีต่อภาพลักษณ์ของผู้เรียนสายอาชีวศึกษา ขาดการอบรมดูแลเอาใจใส่ และไม่ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการแก้ปัญหา แนวทางแก้ไข พ่อแม่ ผู้ปกครองจะต้องติดตามพฤติกรรมของบุตรหลาน และให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง เพื่อเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อการออกกลางคัน ด้านนักศึกษา สาเหตุการไม่ได้เรียนในสาขาที่ต้องการหรือไม่สอดคล้องกับระดับสติปัญญาและความพร้อมของตน ทำให้ไม่ตั้งใจเรียนหรือเรียนไม่ทันเพื่อน มีปัญหาด้านการเงิน ชู้สาว การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ แนวทางแก้ไขเมื่อมีปัญหา นักเรียน นักศึกษา จะต้องนำปัญหาที่ประสบไปปรึกษาหารือขอคำแนะนำกับครูอาจารย์ หรือพ่อแม่ผู้ปกครองเพื่อจะได้หาทางช่วยเหลือได้ทัน

อภิรเดช อินพูลใจ (2549) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อภาวะเสี่ยงในการออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดบึงกาฬ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการออกกลางคัน ได้แก่ การทำงานกลางคืน พักผ่อนไม่เพียงพอ หรือติดพฤติกรรมการทำงานกลางคืนจากการทำงานกลางคืน ส่งผลต่อผลการเรียน การคบเพื่อนที่เรียนไม่จบที่ชอบดื่มสุรา ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การขาดเรียน ทะเลาะวิวาท ชู้สาว เสี่ยงต่อการออกกลางคัน ปัจจัยด้านครูและสถานศึกษา พบว่า ถ้าครูมีเจตคติและพฤติกรรมที่ไม่ดีกับนักเรียน อาจทำให้นักเรียนมีความคิดที่ไม่ดีต่อการเรียน เพราะวัยรุ่นมีความต้องการความรัก ความอบอุ่น บางคนเกรงกลัวครูมากกว่าผู้ปกครอง ครูจึงมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนมาก โดยครู อาจารย์หัวหน้าแผนกวิชาให้ความช่วยเหลือโดยการให้คำปรึกษาทั่วไปอย่างเป็นกันเอง ครู อาจารย์ ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ ตักเตือน ควบคุมความประพฤติและแนวทางแก้ไขปัญหาต่างๆ ส่วนครู อาจารย์ผู้สอนช่วยให้คำปรึกษาและให้โอกาสแก่ตัวในความผิดพลาดที่จะเป็นแนวทางพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้ดีขึ้นและลดปัญหาการออกกลางคันลงได้

เอกบุตร อยู่สุข (2549) ศึกษาวิจัยเรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาได้แก่ การคมนาคมไม่สะดวก ไม่มีรถผ่านสถานศึกษา หลักสูตรและเนื้อหาที่เรียนไม่มีความเหมาะสม ผู้เรียนไม่ศรัทธาต่อการเรียน สายอาชีพ นโยบายการรับนักศึกษาไม่สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น ผู้เรียนมีปัญหาสภาพครอบครัว แยกแยกและมีความขัดแย้งระหว่างบุคคล ครู อาจารย์มีภารกิจมากเกินไป ขาดความรับผิดชอบ เข้าสอนและเลิกไม่ตรงตามเวลา ขาดความสัมพันธ์และความเป็นกันเอง นักศึกษาไม่ได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด สถานที่และการอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์การฝึกงานไม่ทันสมัย และไม่อยู่ในสภาพที่จะใช้งานได้

ชัยมงคล จำรูญ (2548) ศึกษาวิจัยเรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนช่างยนต์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพนครนายก ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา ประกอบด้วยสาเหตุด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคมด้านลักษณะครอบครัว ด้านลักษณะผู้เรียน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ด้านลักษณะครูผู้สอน ด้านวิธีการสอนของครู และด้านการจัดการเรียนการสอน

ภุมริน บุญทวี (2548) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางครอบครัวและพฤติกรรมทางสังคมที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาโรงเรียนอาชีวะเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางครอบครัวมีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวะเอกชนอย่างมาก นักศึกษาที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเกิดจากปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ความคาดหวังที่ครอบครัวมีต่อนักศึกษา การที่พ่อ แม่ ผู้ปกครองไม่เชื่อมั่นและไว้วางใจ มีผลทำให้นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน นอกจากนี้การที่เพื่อนและครูไม่เชื่อมั่นในตัวศึกษาว่ามีความสามารถในการเรียนและ

การใช้ชีวิต การได้ยินหรือการต้อภัยถึงความสามารถดังกล่าวมีผลทำให้นักศึกษาท้อแท้และไม่ต้องการความสำเร็จอีกต่อไป นอกจากนี้พฤติกรรมทางสังคมที่แสดงออกในกลุ่มนักศึกษา อาทิเช่น การเลียนแบบเพื่อนในการ อยู่หอพัก การเที่ยวกลางคืน ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศ การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จนกระทั่งนำไปสู่การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การใช้ยาเสพติด การแสดงออกในทางที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น การเข้าร่วมแก๊งมอเตอร์ไซด์ การแต่งกายเฉพาะกลุ่ม หรือภาษาพูดที่แสดงถึงความสนิทสนมกันภายในกลุ่ม การทะเลาะวิวาทกับกลุ่มอื่นๆ พฤติกรรมเหล่านี้ทำให้นักศึกษาต้องออกกลางคัน

ชาญ สุขเสวบัณฑิต (2546) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนระบบทวิภาคี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบ ของการออกกลางคันได้แก่ ด้านครอบครัว ด้านผู้ปกครอง ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ด้านการบริการนักเรียนนักศึกษา ด้านการบริหารจัดการ ด้านหลักสูตรและ การเรียน การสอน และด้านการฝึกงานในสถานประกอบการ

สุภาพร เหมอมรไพบูลย์ (2545) ศึกษาวิจัยเรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษามาจากสาเหตุด้านส่วนตัว ครอบครัว สภาพเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งปัญหาที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา

พรรณวิไล รักวิโรจน์สุข (2546) ศึกษาแนวทางการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาโรงเรียนศรีธนาพาณิชยกรรมและเทคโนโลยี เชียงใหม่ พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีปัญหาในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในด้านการวิชาการ ด้านพฤติกรรม และด้านบุคลิกภาพ ด้านประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ ส่วนความต้องการในการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา วิธีการแสวงหาความรู้ ช่วงเวลาในการให้คำปรึกษาของนักศึกษาพบว่ามีความต้องการในระดับมากเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการ ด้านพฤติกรรม และบุคลิกภาพ ด้านการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ

โพธิ์ตะวัน ปินทิโย (2543) ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนและเพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนในระบบทวิภาคีในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีการศึกษา 2539 ถึงปีการศึกษา 2541 เกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนตามความคิดเห็นของครู พบว่า สิ่งที่เป็นสาเหตุในระดับปานกลาง คือ นักเรียนขาดเรียนโดยไม่ทราบสาเหตุ และอุปสรรคปัญหาด้านยานพาหนะในการไปนิเทศของครูรวมทั้งสาเหตุอื่นด้วยซึ่งได้แก่ ความสนใจ และรับผิดชอบในด้านการเรียนภาคทฤษฎีในสถานศึกษา การช่วยเหลือเกื้อกูลกันในเรื่องภาระเบี่ยงของงานปกครองซึ่งอยู่ในระดับน้อย ตามความคิดเห็นของผู้ฝึก พบว่า สิ่งที่เป็นเหตุในระดับมาก คือ การยึดถือภาระเบี่ยงและข้อปฏิบัติในการฝึกงาน และความเข้มงวดเรื่องภาระเบี่ยงข้อบังคับของสถานประกอบการ ส่วนสิ่งที่เป็นสาเหตุในระดับปานกลาง คือ นักเรียนขาดงานโดยไม่ทราบ

สาเหตุ มีปัญหาเรื่องการลักขโมยทุจริต ปัญหาเรื่องชู้สาว รวมทั้งเรื่องวัยและวุฒิภาวะของนักเรียนกับครูฝึก ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเกิดปัญหาในการทำงาน ความคิดเห็นของนักเรียน พบว่าสิ่งที่เป็นสาเหตุระดับมากคือความซ้ำซากจำเจ ในการฝึกทักษะปฏิบัติมีความกังวลใจ เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เนื่องจากการฝึกงานในกะกลางคืนและสถานประกอบการใช้แรงงานเกินกำหนดเวลาในสัญญาการฝึกงาน มีความเหนื่อยล้าจากการทำงานหนัก ครูฝึกเข้มงวดในเรื่องกฎระเบียบและวิธีปฏิบัติในการฝึกงานตลอดจนการเปลี่ยนแปลงครูฝึก ซึ่งมีผลต่อการฝึกงานรวมทั้งสาเหตุอื่นด้วย ได้แก่ ความเหมาะสมของค่าตอบแทนที่ได้รับและสถานประกอบการส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่สถานศึกษาจัด ซึ่งอยู่ในระดับน้อย ในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีควรจัดในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา ครูปกครอง และครูฝึกต้องเพิ่มการดูแลเอาใจใส่ต่อนักเรียนทวิภาคีเป็นกรณีพิเศษในทุกด้าน

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Kazdin (1985 อ้างใน ชัยมงคล จำรูญ, 2548) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของการออกกลางคืนของนักเรียน นักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบสำคัญ ที่ทำให้นักเรียน นักศึกษาออกกลางคืน ได้แก่ องค์ประกอบด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา และด้านบุคคล

Dulniak, (1982) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเหตุผลการออกกลางคืนของนักศึกษาปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยมอนทาน่า ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ออกกลางคืนเนื่องจาก การเดินทางไปเรียนไม่สะดวก มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสาขาวิชาที่เรียน ไม่ได้เตรียมความพร้อมที่ดีในการเรียนหรือการสอบทำให้ผลการเรียนไม่ผ่านหรือสอบตก เกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากเรียน รวมทั้งนักศึกษาที่ไม่สามารถตัดสินใจเลือกสาขาวิชาที่ตนชอบและมีความถนัดได้จะมีอัตราการออกกลางคืนสูงกว่านักศึกษาทั่วไป

Paydarfar, (1977) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคืนของนักศึกษาหลักสูตร 2 ปี ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการออกกลางคืนของนักศึกษา ส่วนใหญ่เป็นองค์ประกอบด้านส่วนตัวและครอบครัว ได้แก่ สถานภาพของครอบครัว ความสมบูรณ์ทางด้านจิตใจ สถานภาพสมรส ความสนใจในการศึกษา ระดับสติปัญญา ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน นอกจากนี้ยังพบองค์ประกอบที่เกี่ยวกับการออกกลางคืนด้านอื่นๆ ได้แก่ สภาพสังคม เศรษฐกิจ ความพอใจในบุคลิกภาพของอาจารย์ การสอน และความพึงพอใจในสังคมของสถานศึกษา

Allison, (1982) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการออกกลางคืนของนักศึกษาโรงเรียนเทคนิค-อาชีวศึกษาในรัฐหลุยส์เซียนา ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคืน มีแปดประการ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นองค์ประกอบด้านส่วนตัวและครอบครัว เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาต่ำ สุขภาพไม่ดี เกิดความเจ็บป่วย ทั้งตัวนักศึกษาเองหรือบุคคล ในครอบครัว นักเรียนต้องไปประกอบอาชีพหรือออกไปเพื่อสมรส และปัญหาที่สำคัญประการหนึ่ง คือ นักศึกษาขาดความรับผิดชอบ ไม่สนใจเรียน ไม่เห็นประโยชน์ในการเรียน ส่วนสาเหตุการออกกลางคืนด้านอื่นๆ คือการบริหารโรงเรียนไม่ดี เครื่องมือและบุคลากรไม่เพียงพอ นอกจากนี้การวิจัยครั้งนี้ ยังพบว่ามียังองค์ประกอบอีกหลายประการที่ไม่เกี่ยวข้อง

กับการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ได้แก่ ทัศนคติของผู้ปกครองต่อการศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พื้นฐานการศึกษาของผู้ออกกลางคัน และความสามารถทางการเรียนของผู้เรียน

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับการออกกลางคันพอสรุปได้ว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา จะมีสาเหตุมาจากพฤติกรรมส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา สภาพเศรษฐกิจ การเรียนการสอน ในสถานศึกษา และสภาพแวดล้อมทั่วไป ซึ่งในสาเหตุเหล่านี้จะส่งผลให้เกิดการออกกลางคันเป็นลำดับต้นๆ ดังนั้น สถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาอย่างเร่งด่วน ผู้ศึกษามีความเห็นว่า การดำเนินการแก้ไขปัญหาจะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายในสถานศึกษาที่จะต้องร่วมกันดูแล ติดตาม ประเมินผล การดำเนินงานร่วมกัน สถานศึกษาจะต้องพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน จัดระบบการดูแลช่วยเหลือและการปกครองให้เหมาะสมกับนักเรียน นักศึกษา อาชีวศึกษา สำหรับผู้ปกครองก็ต้องมีการติดต่อประสานงานอย่างใกล้ชิด เสริมสร้างความเข้าใจและความร่วมมืออันดีกับสถานศึกษา เพื่อจะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหา การออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาสาเหตุและแนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของ นักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ โดยผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากร คือนักศึกษากลุ่มเสี่ยงต่อการออกกลางคัน วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัด บึงกาฬ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 110 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

- 1) นักศึกษาที่มีผลการเรียนมีความเสี่ยงไม่ถึงเกณฑ์ จำนวน 10 คน
- 2) นักศึกษาที่มีความเสี่ยงขาดเรียนหรือขาดการติดต่อกับสถานศึกษามากกว่า 15 วัน โดยไม่มีสาเหตุผลอันสมควร จำนวน 73 คน
- 3) นักศึกษาที่ไม่ลงทะเบียนเรียนตามระยะเวลาที่กำหนด จำนวน 27 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษากลุ่มเสี่ยงต่อการออกกลางคัน วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัด บึงกาฬ ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 43 คน โดยเลือกแบบเจาะจงจากนักศึกษากลุ่มเสี่ยงหลายๆ ด้านแบบ กระจายตามประเภทวิชาและสาขางานต่างๆ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนตัวอย่างนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงที่ใช้ในการศึกษา (กลุ่มที่ 1 ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณ)

ระดับชั้น	ประเภทวิชา	สาขาวิชา	ลักษณะ กลุ่มเสี่ยง	ประชากร นร.นศ. (คน)	กลุ่มตัวอย่าง นร.นศ. (คน)	
ระดับ ประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.)	พาณิชยกรรม	การบัญชี	ผลการเรียนไม่ ถึงเกณฑ์	2	-	
			ขาดเรียนเกิน กำหนด	7	4	
			ไม่ลงทะเบียน ตามกำหนด	3	2	
			คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ	ผลการเรียนไม่ ถึงเกณฑ์	1	-
			ขาดเรียนเกิน กำหนด	4	1	
			ไม่ลงทะเบียน ตามกำหนด	3	1	
	อุตสาหกรรม	ช่างยนต์	ผลการเรียนไม่ ถึงเกณฑ์	2	1	
			ขาดเรียนเกิน กำหนด	23	6	
			ไม่ลงทะเบียน ตามกำหนด	11	5	
			ไฟฟ้ากำลัง	ผลการเรียนไม่ ถึงเกณฑ์	2	-
			ขาดเรียนเกิน กำหนด	7	2	
			ไม่ลงทะเบียน ตามกำหนด	4	3	
ช่างกลโรงงาน		ผลการเรียนไม่ ถึงเกณฑ์	1	-		
		ขาดเรียนเกิน กำหนด	7	2		

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ระดับชั้น	ประเภทวิชา	สาขาวิชา	ลักษณะ กลุ่มเสี่ยง	ประชากร นร.นศ. (คน)	กลุ่ม ตัวอย่าง นร.นศ. (คน)
ระดับ ประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) (ต่อ)			ไม่ลงทะเบียน ตามกำหนด	3	1
		ช่าง	ผลการเรียนไม่ ถึงเกณฑ์	-	-
		อิเล็กทรอนิกส์	ขาดเรียนเกิน กำหนด	2	2
			ไม่ลงทะเบียน ตามกำหนด	1	1
ระดับ ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	อุตสาหกรรม	เทคนิค	ผลการเรียนไม่ ถึงเกณฑ์	1	3
		เครื่องกล	ขาดเรียนเกิน กำหนด	3	1
			ไม่ลงทะเบียน ตามกำหนด	-	-
		เทคนิคการผลิต	ผลการเรียนไม่ ถึงเกณฑ์	1	-
			ขาดเรียนเกิน กำหนด	3	1
			ไม่ลงทะเบียน ตามกำหนด	2	1
		อิเล็กทรอนิกส์	ผลการเรียนไม่ ถึงเกณฑ์	-	-
			ขาดเรียนเกิน กำหนด	3	1
			ไม่ลงทะเบียน ตามกำหนด	-	-
		ไฟฟ้า	ผลการเรียนไม่ ถึงเกณฑ์	-	-

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ระดับชั้น	ประเภทวิชา	สาขาวิชา	ลักษณะ กลุ่มเสี่ยง	ประชากร นร.นศ. (คน)	กลุ่ม ตัวอย่าง นร.นศ. (คน)
			ขาดเรียนเกิน กำหนด	5	2
			ไม่ลงทะเบียน ตามกำหนด	-	-
	บริหารธุรกิจ	การบัญชี	ผลการเรียนไม่ ถึงเกณฑ์	-	-
			ขาดเรียนเกิน กำหนด	6	2
			ไม่ลงทะเบียน ตามกำหนด	-	-
		คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ	ผลการเรียนไม่ ถึงเกณฑ์	-	-
			ขาดเรียนเกิน กำหนด	3	1
			ไม่ลงทะเบียน ตามกำหนด	-	-
รวม				110	43

ส่วนผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกันปัญหาการออกกลางคัน
ของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงต่อการออกกลางคัน วิทยาลัยการอาชีพเสกกา จังหวัดบึงกาฬ โดยเลือกแบบเจาะจง
(Purposive sampling) จากนักศึกษากลุ่มเสี่ยงกระจายตามประเภทวิชาและสาขางานต่างๆ จากสาขาวิชาละ
1 คน รวม 6 คน และคัดเลือกครูผู้สอน/ครูที่ปรึกษาของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง จำนวน 6 คน ดังแสดงใน
ตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 จำนวนตัวอย่างนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงที่ใช้ในการศึกษาใช้ในการศึกษาเชิงคุณภาพ

ระดับชั้น	ประเภทวิชา	สาขาวิชา	กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่าง
			ครูที่ปรึกษา (คน)	นร.นศ. (คน)
			แบบเจาะจง	แบบเจาะจง
ระดับ ประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.)	พาณิชยกรรม	การบัญชี	1	1
		คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	1	1
วิชาชีพ (ปวช.)	อุตสาหกรรม	ช่างยนต์	1	1
		ไฟฟ้ากำลัง	1	1
		ช่างกลโรงงาน	1	1
		ช่างอิเล็กทรอนิกส์	1	1
รวม			6	6

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Description Research) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีลักษณะของเครื่องมือ การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มี 2 ประเภท คือ

1) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงต่อการออกกลางคัน วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ในปีการศึกษา 2559 สำหรับเก็บข้อมูลจากนักศึกษาจำนวน 1 ฉบับแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ซึ่งสังเคราะห์ออกมาได้เป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานศึกษา มีข้อความคำถาม 6 ข้อ ด้านครูผู้สอน มีข้อความคำถาม 8 ข้อ ด้านหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน มีข้อความคำถาม 5 ข้อ ด้านนักศึกษา มีข้อความคำถาม 9 ข้อ ด้านสภาพครอบครัว มีข้อความคำถาม 7 ข้อ และด้านสภาพแวดล้อม มีข้อความคำถาม 5 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ โดยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง สาเหตุของปัญหาในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง สาเหตุของปัญหาในระดับมาก
- 3 หมายถึง สาเหตุของปัญหาในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง สาเหตุของปัญหาในระดับน้อย
- 1 หมายถึง สาเหตุของปัญหาในระดับน้อยที่สุด

2) เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างโดยมีประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการสังเคราะห์งานวิจัย จำแนกออกเป็นด้าน 6 ด้านได้แก่ ด้านสถานศึกษา ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านนักเรียน นักศึกษา ด้านสภาพครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อม

2.2 เครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพ

เพื่อให้เครื่องมือการศึกษามีคุณภาพทั้งด้านความตรง และความเที่ยง ผู้ศึกษาได้กำหนดขั้นตอนในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาโดยมีขั้นตอนดังนี้

2.2.1 แบบสอบถาม

- 1) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา
- 2) เลือกวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของลิเคิร์ท
- 3) สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำและความคิดเห็นแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข
- 4) นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์เท่ากับ 0.60 - 1.00
- 5) นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) ซึ่งผลการหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.94
- 6) ตรวจสอบแบบสอบถามและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.2 แบบสัมภาษณ์

- 1) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุและแนวทางป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ เพื่อนำข้อมูลมาจัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับร่าง
- 2) นำแบบสัมภาษณ์ฉบับร่าง เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำ ความคิดเห็น และหาความตรงเชิงเนื้อหา

3) นำแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างไปปรับปรุงแก้ไข และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ข้อมูล

3.1.1 ขอนหนังสือจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพเซกา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.2 นำส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขออนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูลของวิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ไปยังสาขาวิชาต่างๆ ซึ่งเป็นหน่วยการวิเคราะห์ของการวิจัย โดยผู้ศึกษานำส่งด้วยตนเอง พร้อมนัดหมายวัน เวลา ในการขอรับแบบสอบถามคืน

3.1.3 ผู้ศึกษาติดตามรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง โดยได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 43 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.2 การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

3.2.1 ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ เพื่ออนุญาตสัมภาษณ์ข้อมูลครูผู้สอน/ครูที่ปรึกษาและนักศึกษา กลุ่มเสี่ยงในวิทยาลัยการอาชีพเซกา

3.2.2 นัดหมายผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งเวลาและสถานที่พร้อมทั้งอธิบายประเด็นที่เป็นแนวทางสัมภาษณ์เพื่อให้เข้าใจตรงกัน

3.2.3 ดำเนินการสัมภาษณ์วันที่ 28 พฤศจิกายน 2560 ประมาณ 30 นาที โดยเตรียมพร้อมอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการสัมภาษณ์และขออนุญาตทุกครั้งที่เป็นการบันทึกการสัมภาษณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

4.1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามที่ได้คืนมาทั้งหมด และนำมาลงรหัสข้อมูล ตรวจสอบให้คะแนนและแปลความหมายคะแนนเป็นรายชื่อ

4.1.2 นำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ ไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 1 ของแต่ละฉบับเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ซึ่งจะใช้ร้อยละ (Percentage) เป็นสถิติบรรยาย

แบบสอบถามตอนที่ 2 ของแต่ละฉบับเกี่ยวกับสภาพปัญหาของนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยงต่อการออกกลางคัน หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทั้งในภาพรวมและรายด้าน โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, และบุญส่ง นิลแก้ว 2535)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายความว่า สาเหตุมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายความว่า สาเหตุมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายความว่า สาเหตุปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายความว่า สาเหตุน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายความว่า สาเหตุน้อยที่สุด

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้ศึกษาได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการสัมภาษณ์และเทปเสียง และทำการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ ดังนี้

4.2.1 นำเทปการสัมภาษณ์มาถอดข้อความแล้วนำข้อความมาจัดเรียงให้ตรงกับข้อความคำถาม

4.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของครูผู้สอน/ครูที่ปรึกษาและนักศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ จากแบบสัมภาษณ์ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content Analysis)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 ในการหาค่าความถี่ใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

5.1.2 ในการหาค่ากลางที่เป็นตัวแทนของข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X})

5.1.3 ในการหาค่าความผันแปรของข้อมูลในกลุ่มใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้นำเสนอโดยแบ่งเป็น 3 ตอน เรียงตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ

ตอนที่ 3 แนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังรายละเอียดที่ได้นำเสนอไว้ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม นักศึกษากลุ่มเสี่ยงต่อการออกกลางคัน วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ จำแนก ตามเพศ สาขาวิชา และสาขางานที่ศึกษาอยู่ ปีการศึกษา 2559

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	32	74.56
1.2 หญิง	11	25.63
2. ประเภทวิชาที่กำลังศึกษา		
2.1 อุตสาหกรรม	32	74.56
2.2 พาณิชยกรรม	6	13.98
2.3 บริหารธุรกิจ	5	11.65

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. สาขาวิชาที่กำลังศึกษา		
3.1 การบัญชี/บัญชี	8	18.64
3.2 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	3	6.99
3.3 ช่างยนต์/เทคนิคเครื่องกล	16	37.28
3.4 ช่างไฟฟ้ากำลัง/ไฟฟ้า	7	16.31
3.5 ช่างกลโรงงาน/เทคนิคการผลิต	5	11.65
3.6 ช่างอิเล็กทรอนิกส์/อิเล็กทรอนิกส์	4	9.32
4. หลักสูตร/ระดับชั้นที่กำลังศึกษา		
4.1 ปวช.1	14	32.62
4.2 ปวช.2	12	27.96
4.3 ปวช.3	5	11.65
4.4 ปวส.1	7	16.31
4.5 ปวส.2	5	11.65
5. แผนวิชาที่กำลังศึกษาตรงกับความต้องการของตนเองหรือไม่		
5.1 ตรงกับความต้องการ	34	79.22
5.2 ไม่ตรงกับความต้องการ	9	20.97
6. เหตุผลที่สำคัญที่สุดในการเลือกเข้าศึกษาต่อด้านอาชีวศึกษา		
6.1 ตามเพื่อน	16	37.28
6.2 ครูแนะนำ	4	9.32
6.3 ตามความต้องการของบิดา มารดา	12	27.96
6.4 จากการแนะนำของวิทยาลัย	6	13.98
6.5 ตามความต้องการของตนเอง	5	11.65
7. สถานภาพของบิดา มารดา ของนักศึกษา		
7.1 อยู่ร่วมกัน	4	9.32
7.2 แยกกันอยู่	18	41.94
7.3 แยกกันอยู่โดยการหย่าขาดกัน	17	39.61
7.4 ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถึงแก่กรรม	3	6.99
7.5 ถึงแก่กรรมทั้งสองคน	1	2.33

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
8. สถานที่อยู่อาศัยของนักศึกษา ขณะศึกษา		
8.1 บ้านของตนเอง	26	60.58
8.2 บ้านญาติ	12	27.96
8.3 หอพัก	2	4.66
8.4 บ้านเช่า	3	6.99
9. ผู้ปกครองที่ดูแลนักศึกษา ขณะศึกษา		
9.1 บิดา มารดา หรือปู่ย่า ตายาย	26	60.58
9.2 ญาติ (ลุงป้า น้าอา)	12	27.96
9.3 เพื่อนบ้านหรืออื่นๆ	5	11.66
10. นักศึกษาเดินทางไปเรียนอย่างไรบ้าง		
10.1 เดินเท้า	5	11.66
10.2 รถจักรยาน	8	18.64
10.3 รถจักรยานยนต์	20	46.60
10.4 รถยนต์	3	6.99
10.5 รถประจำทาง	3	6.99
10.6 พ่อ แม่หรือญาติ รับและส่ง	4	9.32
11. ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเรียนของนักศึกษามากที่สุดคือใคร		
11.1 บิดา มารดา	14	32.62
11.2 บิดา หรือมารดา หรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด	16	37.28
11.3 ญาติ	2	4.66
11.4 ทำงานหาค่าใช้จ่ายในการเรียนด้วยตนเอง	11	25.63
12. ค่าใช้จ่ายประจำวันที่นักศึกษาได้รับเพียงพอต่อความจำเป็นในการศึกษา		
12.1 เพียงพอ	10	23.30
12.2 ไม่เพียงพอต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเองบางส่วน	20	46.60
12.3 ไม่เพียงพอต้องกู้ยืม กยศ.	9	20.97
12.4 มากเกินความจำเป็น	4	9.32

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
13. ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสมปัจจุบันของนักศึกษา (ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของระดับ ปวช. และ ปวส.)		
13.1 ต่ำกว่า 1.50	3	6.99
13.2 1.50 - 2.00	7	16.31
13.3 2.01 - 2.50	33	76.89

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากที่สุด เพศชาย (ร้อยละ 74.56) ประเภทวิชาที่กำลังศึกษา อุตสาหกรรม มากที่สุด (ร้อยละ 74.56) สาขาวิชาที่กำลังศึกษา มากที่สุด ช่างยนต์/เทคนิคเครื่องกล (ร้อยละ 37.28) หลักสูตร/ระดับชั้นที่กำลังศึกษามากที่สุด ระดับ ปวช.1 (ร้อยละ 32.62) แผนกวิชาที่กำลังศึกษาตรงกับความต้องการของตนเองหรือไม่ มากที่สุด ตรงกับความต้องการ (ร้อยละ 79.22) เหตุผลที่สำคัญที่สุดในการเลือกเข้าศึกษาต่อด้านอาชีวศึกษา มากที่สุด ตามเพื่อน (ร้อยละ 37.28) สถานภาพของบิดา มารดา ของนักศึกษา มากที่สุด แยกกันอยู่ (ร้อยละ 41.94) สถานที่พักอาศัยของนักศึกษาขณะศึกษา มากที่สุด บ้านของตนเอง (ร้อยละ 60.58) ผู้ปกครองที่ดูแลนักศึกษา ขณะศึกษา มากที่สุด บิดา มารดา ปู่ย่า ตายาย (ร้อยละ 60.58) นักศึกษาเดินทางไปเรียนโดยวิธีใด มากที่สุด รถจักรยานยนต์ (ร้อยละ 46.60) ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเรียนของนักศึกษามากที่สุด บิดา มารดาหรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด (ร้อยละ 37.28) ค่าใช้จ่ายประจำวันที่นักศึกษาได้รับเพียงพอต่อความจำเป็นในการศึกษา มากที่สุด ไม่เพียงพอต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเองบางส่วน (ร้อยละ 46.60) ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสมปัจจุบันของนักศึกษา มากที่สุด 2.01 - 2.50 (ร้อยละ 76.89)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพ- เซกา จังหวัดบึงกาฬ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยงต่อ วิทยาลัยการอาชีพ-
เซกา จังหวัดบึงกาฬ โดยภาพรวม รายด้าน ผลปรากฏดังตารางที่ 4.2 - 4.8

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง
วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ด้านสถานศึกษา	3.95	1.00	มาก
2	ด้านครูผู้สอน	3.83	1.07	มาก
3	ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	3.84	0.83	มาก
4	ด้านส่วนตัวนักศึกษา	3.84	0.87	มาก
5	ด้านสภาพครอบครัว	4.05	0.93	มาก
6	ด้านสภาพแวดล้อม	4.11	0.70	มาก
รวม		3.94	0.90	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพ-
เซกา จังหวัดบึงกาฬ มีสาเหตุการออกกลางคันในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.90) เมื่อจำแนกออกเป็นรายด้านปรากฏด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดที่อยู่ในระดับมาก คือ
ด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.70) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดอยู่ในระดับมาก คือ ด้าน
ครูผู้สอน ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 1.07)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง
วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านสถานศึกษา

สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ด้านสถานศึกษา	ระดับสาเหตุ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. สถานศึกษามีความเข้มงวดของกฎ ระเบียบและข้อบังคับ	4.14	0.77	มาก
2. สถานศึกษามีความไม่พร้อมในเรื่องของอาคารเรียนและห้องเรียน	3.84	0.75	มาก
3. สถานศึกษามีความไม่พร้อมของเครื่องมือและอุปกรณ์การเรียน การสอน	3.98	1.06	มาก
4. สถานศึกษามีการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาไม่ ทั่วถึง และไม่เพียงพอ เช่น การบริการอินเทอร์เน็ต	4.02	1.10	มาก
5. สถานศึกษามีการจัดระบบสวัสดิการไม่เพียงพอต่อความต้องการ ของนักศึกษา เช่น เครื่องทำน้ำเย็น ที่จอดรถ มุมพักผ่อน	3.95	1.09	มาก
6. สถานศึกษามีการจัดระบบดูแลช่วยเหลือให้นักศึกษาด้อย ประสิทธิภาพ	3.74	1.14	มาก
เฉลี่ย	3.95	1.00	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อสาเหตุการออกกลางคันนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง
วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านสถานศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีภาพรวมอยู่ในระดับ
มาก โดยภาพรวมรายข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 1.00) โดยทั้งนี้มีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่า
ข้ออื่นคือ สถานศึกษามีความเข้มงวดของกฎ ระเบียบและข้อบังคับ ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.77) ส่วนข้อที่มี
ค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นแต่อยู่ในระดับมาก คือ สถานศึกษามีการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา
ด้อยประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 1.14)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง
วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านครูผู้สอน

สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ด้านครูผู้สอน	ระดับสาเหตุ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ครูขาดการสร้างความตระหนัก ให้กับนักศึกษาเห็นความสำคัญ ของการเรียน	3.84	1.00	มาก
2. ครูขาดการใช้สื่อเทคโนโลยีที่น่าสนใจ ทำให้นักศึกษาเกิดความน่า เบื่อในการเรียน และไม่ยอมเข้าเรียน	3.74	1.14	มาก
3. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการกำหนดชิ้นงานให้นักศึกษา ทำมากเกินไป	4.00	0.87	มาก
4. ครูขาดทักษะในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษา ส่งผลให้ไม่ เข้าใจนักศึกษา	3.88	0.96	มาก
5. ครูขาดความรับผิดชอบต่อการสอนทำให้นักศึกษาขาดความเชื่อถือ และไม่มีแรงจูงใจในการเรียน	3.65	1.13	มาก
6. ครูมีจำนวนไม่เพียงพอทำให้การดูแลเอาใจใส่นักศึกษาทำได้ไม่ ทั่วถึง	3.77	1.25	มาก
7. ครูที่ปรึกษาไม่มีความเชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาหรือให้ คำแนะนำช่วยเหลือแก่นักศึกษาเมื่อมีปัญหา	3.58	1.28	มาก
8. ครูไม่มีการดำเนินงานอย่างจริงจังในการให้ความช่วยเหลือ นักศึกษาที่มีความเสี่ยงต่อการออกกลางคัน	4.19	0.82	มาก
เฉลี่ย	3.83	1.07	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง
วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านครูผู้สอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีภาพรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 1.07) โดยทั้งนี้มีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าข้ออื่นคือ ครูไม่มีการดำเนินงานอย่างจริงจังในการให้
ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่มีความเสี่ยงต่อการออกกลางคัน ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.82) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ย
น้อยกว่าข้ออื่นแต่อยู่ในระดับมากคือ ครูที่ปรึกษาไม่มีความเชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาหรือให้คำแนะนำ
ช่วยเหลือแก่นักศึกษาเมื่อมีปัญหา ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 1.28)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง
วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	ระดับสาเหตุ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. หลักสูตรสถานศึกษากำหนดรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรไม่ สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา	3.88	0.91	มาก
2. หลักสูตรสถานศึกษากำหนดระดับการสอบผ่านตามเกณฑ์การวัดผล และประเมินผลการเรียนสูงเกินไปและไม่สอดคล้องกับศักยภาพ ของนักศึกษา	3.77	0.72	มาก
3. หลักสูตรสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา	3.77	0.78	มาก
4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในส่วนของกิจกรรมการปฏิบัติ มี ค่าใช้จ่ายสูง	4.07	0.94	มาก
5. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในส่วนของกิจกรรมการฝึกงานของ นักศึกษามีความยุ่งยากและไม่ปลอดภัย	3.72	0.80	มาก
เฉลี่ย	3.84	0.83	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อสาเหตุการออกกลางคันนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง
วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.83) โดยทั้งนี้มีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าข้ออื่นคือ การจัดกิจกรรม
การเรียนการสอนในส่วนของกิจกรรมการปฏิบัติ มีค่าใช้จ่ายสูง ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.94) ส่วนข้อที่มี
ค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นแต่อยู่ในระดับมากคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในส่วนของกิจกรรมการ
ฝึกงานของนักศึกษามีความยุ่งยากและไม่ปลอดภัย ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.80)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านนักศึกษา

สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ด้านส่วนตัวนักศึกษา	ระดับสาเหตุ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นักศึกษาไม่ได้เรียนในสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการ	3.63	0.98	มาก
2. นักศึกษาไม่มีความถนัด ไม่มีทักษะและไม่มีความรู้พื้นฐานในสายที่เรียน	3.91	0.97	มาก
3. นักศึกษาไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา	3.95	0.72	มาก
4. นักศึกษาไม่พึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู	3.84	0.97	มาก
5. นักศึกษาไม่มีพาหนะในการเดินทางหรือมีความยากลำบากในการเดินทางไปเรียน	3.74	0.85	มาก
6. นักศึกษามีความขัดแย้ง หรือทะเลาะเบาะแว้งกับเพื่อนในสถานศึกษา	4.07	0.77	มาก
7. นักศึกษา มีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเรียน	3.95	0.90	มาก
8. นักเรียน นักศึกษามีปัญหาเรื่องอื่นๆ เช่น ติดเกม ติดการพนัน หรือชู้สาว	3.63	0.98	มาก
9. นักศึกษามีปัญหาเรื่องสุขภาพทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน	3.81	0.63	มาก
เฉลี่ย	3.84	0.87	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านนักศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$ S.D. = 0.87) โดยทั้งนี้มีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าข้ออื่นคือ นักศึกษามีความขัดแย้ง หรือทะเลาะเบาะแว้งกับเพื่อนในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.77) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ นักศึกษาไม่ได้เรียนในสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการ และนักศึกษามีปัญหาเรื่องอื่นๆ เช่น ติดเกม ติดการพนัน หรือชู้สาว ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.98)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง
วิทยาลัยการอาชีพเสกกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านสภาพครอบครัว

สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ด้านสภาพครอบครัว	ระดับสาเหตุ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ครอบครัวของนักศึกษามีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย	4.19	0.88	มาก
2. ครอบครัวของนักศึกษามักจะขัดแย้ง โต้เถียง หรือทะเลาะวิวาทกัน	4.07	0.86	มาก
3. ผู้ปกครองของนักศึกษา ไม่ค่อยมีเวลาดูแลเอาใจใส่ หรือพูดคุยกับ นักเรียน นักศึกษา	4.14	0.80	มาก
4. ผู้ปกครองของนักศึกษาเป็นผู้มีอายุมาก จึงอาจไม่เข้าใจหรือไม่ สามารถให้คำปรึกษากับนักศึกษาได้เมื่อมีปัญหา	4.16	0.81	มาก
5. ผู้ปกครองของนักศึกษาไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาและอยาก ให้นักศึกษาทำงานหารายได้ช่วยครอบครัว	4.09	1.09	มาก
6. ผู้ปกครองของนักศึกษา มีปัญหาด้านสุขภาพไม่สามารถทำงานได้	3.81	0.96	มาก
7. บิดา มารดาของนักศึกษาหย่าร้างหรือแยกกันอยู่	3.88	1.05	มาก
เฉลี่ย	4.05	0.93	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง
วิทยาลัยการอาชีพเสกกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านครอบครัว เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.93) โดยทั้งนี้มีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าข้ออื่นคือ ครอบครัวของนักศึกษามีรายได้ไม่เพียงพอ
กับรายจ่าย ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.88) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดแต่อยู่ในระดับมาก คือ ผู้ปกครองของ
นักศึกษามีปัญหาด้านสุขภาพไม่สามารถทำงานได้ ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.96)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านสภาพแวดล้อม

สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อม	ระดับสาเหตุ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาอยู่ใกล้กับแหล่งอบายมุข สถานบันเทิงและมีสิ่งเร้าอื่น ๆ ทำให้นักศึกษาไม่ยอมเข้าเรียน	4.30	0.77	มาก
2. การคมนาคมหรือการเดินทางไม่สะดวก	4.19	0.76	มาก
3. การจัดสภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน	4.14	0.71	มาก
4. การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาไม่เหมาะสม	3.91	0.68	มาก
5. มีการทะเลาะวิวาทหรือมีความขัดแย้งภายในสถานศึกษา	4.00	0.49	มาก
เฉลี่ย	4.11	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านสภาพแวดล้อม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมี ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.70) โดยทั้งนี้มีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าข้ออื่นคือ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาอยู่ใกล้กับแหล่งอบายมุข สถานบันเทิงและมีสิ่งเร้าอื่น ๆ ทำให้นักศึกษาไม่ยอมเข้าเรียน ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.77) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดแต่อยู่ในระดับมาก คือ การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.68)

ตอนที่ 3 แนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงวิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ

ได้ศึกษาทั้ง 2 กลุ่มคือครูผู้สอนและนักเรียน นักศึกษาได้แนวทางมาดังนี้

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญซึ่งมีเกณฑ์การเลือกโดยเป็นนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ และเป็นนักศึกษา กลุ่มเสี่ยงหลายๆ ด้านจากประเภทวิชา และสาขาวิชา แบบเจาะจง จำนวน 6 คน ด้าน 6 ด้าน และครูผู้สอน/ครูที่ปรึกษาของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง จำนวน 6 คน ได้แก่ ด้านสถานศึกษา ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตรการเรียน การสอน ด้านส่วนตัว นักศึกษา ด้านสภาพครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม มีข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ของนักศึกษา/ครูผู้สอนหรือครูที่ปรึกษาโดยให้แนวทางในการป้องกันสาเหตุการออกกลางคันนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านสถานศึกษา ปรากฏรายละเอียดดังนี้

3.1 แนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านสถานศึกษา ควรมีการดำเนินการ ดังนี้

3.1.1 สถานศึกษามีการผ่อนผันเกี่ยวกับกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ เช่น แต่งกายทรงผม และชุดฝึกงาน เพื่อยืดหยุ่นให้นักศึกษาที่มีฐานะยากจน

3.1.2 สถานศึกษาจัดหาบุคลากรจากภายนอกมาร่วมจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและหาเครื่องมือประจำตัว และเครื่องมือ เครื่องจักร ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนให้มีจำนวนเพียงพอต่อนักศึกษา และมีความทันสมัยต่อการพัฒนาด้านต่างๆ และสร้างนวัตกรรมเพื่อก้าวสู่ไทยแลนด์ 4.0

3.1.3 สถานศึกษาจัดหาสวัสดิการให้กับนักศึกษา เช่น จุดบริการน้ำดื่ม จุดจอดรถจักรยานยนต์ ห้องน้ำ ให้เพียงพอต่อจำนวนต่อนักศึกษา

3.1.4 สถานศึกษาจัดระบบดูแลช่วยเหลือให้นักศึกษาให้มีประสิทธิภาพในการติดตามและรายงานผลให้ผู้ปกครองทราบอย่างรวดเร็ว และอย่างต่อเนื่องโดยตั้งไลน์กลุ่มผู้ปกครองเพื่อให้ได้รับรู้ผลการเข้าเรียนประจำวันและการดำเนินกิจกรรมต่างๆอย่างต่อเนื่อง

3.1.5 สถานศึกษาจัดอาคารเรียน อาคารปฏิบัติการ ให้มีความพร้อมและมีจำนวนเพียงพอแก่นักเรียน นักศึกษาทุกชั้นปี และสิ่งอำนวยความสะดวกเช่นเครื่องปรับอากาศ และสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย (AI) ผู้เรียนสามารถเข้าถึงระบบสารสนเทศที่ทันสมัย (IT) และรวดเร็วต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์ เช่น wifi ที่มีความเร็วสูงเพื่อสืบค้นและเป็นแหล่งค้นคว้าที่ทันสมัยในการเรียนการสอน

3.1.6 สถานศึกษาจัดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษาเช่น ห้องอินเทอร์เน็ต และจัดระบบสารสนเทศที่ทันสมัยในการสืบค้นและค้นคว้าข้อมูลในการจัดการเรียนการสอนของแต่ละสาขาวิชาอย่างน้อยสาขาละ 1 ห้องเรียน

3.2 แนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านครูผู้สอน ควรมีการดำเนินการ ดังนี้

3.2.1 สถานศึกษาจัดครูผู้สอนและครูที่ปรึกษาให้ความสำคัญในความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างยิ่งในการให้คำปรึกษาและคำแนะนำแนวทางให้กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มเสี่ยง โดยออกเยี่ยมบ้านหาแหล่งทุนการศึกษา และหารายได้ระหว่างเรียนเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระของผู้ปกครองและจัดครูผู้สอนที่สร้างแรงจูงใจในการเตรียมเนื้อหาใหม่ๆ ทันต่อเหตุการณ์ และหากิจกรรมหลากหลายมาสอดแทรกในการจัดการเรียนการสอนหรือมีสื่อการเรียนการสอนเข้ามาช่วยสนับสนุนในการเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น

3.2.2 สถานศึกษาจัดหาครูผู้สอนที่สนใจในการเตรียมการเรียนการสอน และมอบหมายงานให้นักเรียนให้พอสมควรเพื่อลดภาระและสามารถมีเวลาช่วยเหลือผู้ปกครองในการทำงานบ้านและหารายได้เสริมได้

3.2.3 สถานศึกษาจัดหาครูที่ปรึกษาที่จัดกิจกรรมโฮมรูมให้กับนักศึกษาที่ครูที่ปรึกษาดูแลรับผิดชอบอย่างใกล้ชิดทุกวันอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักศึกษาอย่างใกล้ชิด ครูที่ปรึกษาควรจัดกิจกรรมโฮมรูมกับนักศึกษาที่ครูที่ปรึกษาดูแลรับผิดชอบอย่างใกล้ชิดทุกวันอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักศึกษาและผู้ปกครองได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

3.2.4 สถานศึกษาจัดครูที่ปรึกษาให้มีจำนวนผู้เรียนในความดูแลไม่มากเกินไปเพื่อให้ครูเข้าใจเด็กเป็นรายบุคคล และครูที่ปรึกษามีจำนวนนักศึกษาในความดูแลไม่เกิน 20 คน/ครู 1 คน

3.2.5 สถานศึกษาจัดครูผู้สอนที่ใช้จิตวิทยาในการสอนเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจในสาขาที่เลือกเรียน

3.2.6 สถานศึกษาให้ครูที่ปรึกษารับฟังความคิดเห็นของนักศึกษาและแสดงความเป็นกันเองติดต่อได้ง่ายมีทักษะในการให้คำที่ปรึกษากับนักศึกษาครูผู้สอนต้องได้รับการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอทั้งวิชาการและวิชาชีพ

3.3 แนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเชกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ควรมีการดำเนินการ ดังนี้

3.3.1 สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนวิชาชีพควรมีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรระยะสั้นๆ หลากหลายสาขาวิชาเพื่อให้นักศึกษามีโอกาสเลือกเรียนตามความต้องการและให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและชุมชนในพื้นที่ที่จะรับนักศึกษาเข้าทำงานหลังสำเร็จการศึกษา

3.3.2 สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นโดยเน้นภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี เพื่อปรับให้เหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษาและสถานประกอบการในการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอจากผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านตามสาขาวิชาที่ตลาดแรงงานต้องการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพทั้งสามระดับ ควรปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษาและสถานประกอบการ และการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอต่อเนื่องทั้งหลักสูตร ระยะสั้น ปวช. และปวส.

3.3.3 สถานศึกษามีการสอนเสริมนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำหรือไม่ผ่านเกณฑ์ และลงทะเบียนซ่อมกิจกรรม เพื่อให้ นักศึกษาสามารถที่จะลงทะเบียนเรียนในช่วงภาคฤดูร้อนได้โดยลดค่าใช้จ่ายต่อการเรียนในรายวิชาที่มีค่าใช้จ่ายสูงทำให้นักศึกษาที่มีฐานะยากจนไม่มีเงินลงทะเบียนเรียนได้ สอนเสริมนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำไม่ผ่านเกณฑ์ และลงทะเบียนซ่อมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อให้ นักเรียน นักศึกษาสามารถที่ลงทะเบียนเรียนในช่วงภาคฤดูร้อนได้โดยลดค่าใช้จ่ายต่อการเรียนในรายวิชาที่มีค่าใช้จ่ายสูงทำให้นักศึกษาที่มีฐานะยากจนไม่มีเงินลงทะเบียนเรียนได้

3.3.4 สถานศึกษามีการวัดประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของครูแผนกสามัญสัมพันธ์ที่ค่อนข้างตั้งเกณฑ์ไว้สูงทำให้นักศึกษาที่ไม่ชอบเรียนวิชาสามัญสัมพันธ์จึงมีผลกระทบต่อนักศึกษาที่เรียนไม่ค่อยเก่งมักจะสอบไม่ผ่านการประเมินผลการเรียนเสมอมีการวัดประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของครูแผนกสามัญสัมพันธ์ที่ค่อนข้างตั้งเกณฑ์ไว้สูงทำให้ผู้เรียนที่ไม่ชอบเรียนวิชาสามัญสัมพันธ์จึงมีผลกระทบต่อนักศึกษาที่เรียนไม่ค่อยเก่งมักจะสอบไม่ผ่านการประเมินผลการเรียนเสมอ

3.4 แนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพ-เขกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านนักเรียน นักศึกษา ควรมีการดำเนินการ ดังนี้

3.4.1 นักศึกษาที่มีฐานะยากจนและต้องหาทุนการศึกษาหรือเงินกู้ กยศ.เพื่อได้เงินมาใช้จ่ายในการเรียนเป็นประจำเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายประจำ เช่น ค่าอาหารกลางวัน ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าพาหนะ ค่าหอพัก ซึ่งเป็นเงินจำนวนมากพอสมควร

3.4.2 นักศึกษาที่สมัครเรียนสาขาที่ตนเองสนใจต้องการที่จะศึกษา และตามความถนัดด้านวิชาชีพในสาขาต่างๆ ต้องได้เรียนสาขาที่ตนเองสนใจและต้องการเรียนสาขานั้นๆ

3.4.3 นักศึกษาต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเข้ากับสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาเช่น ห้องเรียนที่มีสภาพอากาศร้อน และมีเสียงรบกวน ฯ ตลอดเวลา

3.4.4 นักศึกษาได้เรียนตามแผนการเรียน การสอน และสถานศึกษามีกิจกรรมต่อเนื่องสม่ำเสมอทำให้นักเรียน นักศึกษา ได้เรียนตรงตามหลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียนครบตามแผนการเรียนการสอน เน้นทักษะในการปฏิบัติงานจริงอย่างสม่ำเสมอ

3.5 แนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพ-เขกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านสภาพครอบครัว ควรมีการดำเนินการ ดังนี้

3.5.1 ลดค่าใช้จ่ายให้ผู้ปกครองของนักศึกษา มีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่มีมาก ซึ่งมีผลกระทบต่อนักศึกษากลุ่มเสี่ยงค่อนข้างมาก ผู้ปกครองมีฐานะยากจน หาเช้ากินค่ำ ทำให้ไม่มีเงินมาใช้จ่ายในการเรียนแต่ละวันได้ โดยหาทุนการศึกษาจากแหล่งต่างๆมาสนับสนุนค่าใช้จ่ายประจำวัน

3.5.2 สนับสนุนให้ผู้ปกครองของนักศึกษา มักจะเป็นผู้สูงอายุที่คอยดูแล เช่นปู่ย่าตายายลุงป้า น้าอา ได้คอยอุปการะค่าใช้จ่ายซึ่งพ่อแม่มักจะไปทำงานต่างจังหวัดเพื่อหารายได้ให้กับบุตรหลานบางครั้งไม่มีผู้ปกครองที่คอยชี้แนะแนวทางต่าง ๆ และจัดหอพักให้กับนักศึกษาที่เรียนดีแต่ฐานะยากจนและอยู่ไกลสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

3.5.3 สถานศึกษาจัดครูที่ปรึกษาประสานกับผู้ปกครองที่ไม่ค่อยมีเวลาให้คำปรึกษา กับบุตรหลานในกรณีเกิดการทะเลาะวิวาทกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนมักจะแก้ปัญหาด้วยการยกพวกตีกันซึ่งเป็นปัญหากับการทำงานของครูฝ่ายปกครอง

3.5.4 สถานศึกษาแนะนำผู้ปกครองมีปัญหาด้านสุขภาพ ในกรณีนักศึกษาต้องหาใช้เวลาเรียนช่วยผู้ปกครองทำงานที่บ้านทำให้ขาดเรียนเป็นประจำซึ่งส่งผลต่อการเรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ของ

สถานศึกษาโดยมาช่วยทำงานในสถานศึกษาเพื่อหารายได้ระหว่างเรียนตลอดการเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

3.6 แนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพ-เซกา จังหวัดบึงกาฬ ด้านสภาพแวดล้อม ควรมีการดำเนินการ ดังนี้

3.6.1 วิทยาลัยฯ ห่างไกลจากตัวเมืองไม่มีรถประจำทางผ่านทำให้นักศึกษาเกิดอุปสรรคต่อการเดินทาง สถานศึกษาควรจัดบริการรถรับ-ส่งจากสถานศึกษาถึงในตัวเมืองอย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา

3.6.2 สถานศึกษาตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งอบายมุขและแหล่งบันเทิงเช่นร้านคาราโอเกะ ร้านเกม และร้านอาหารฯ ส่งผลต่อการเรียนการสอนโดยประสานงานขอความร่วมมือกับร้านค้าในช่วงเวลาจัดการเรียนการสอนให้เข้มงวดในการใช้เสียง

3.6.3 สถานศึกษามีพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา ทำให้ผู้เรียนไม่อยากเข้าเรียนปรับสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ที่เอื้อต่อการเรียนการสอน

3.6.4 สถานศึกษา ปรับสถานที่ที่มีมุมอับหลายมุมอาจส่งผลให้เด็กเกิดความขัดแย้งกันเองระหว่างนักศึกษารุ่นพี่ รุ่นน้องกันเองซึ่งความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากปัญหาที่สาเหตุทะเลาะวิวาทจากความไม่เข้าใจกันได้โดยให้มีบรรยากาศที่ทำให้มีความสะอาดปลอดภัย

บทที่ 5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาสาเหตุ และแนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของ นักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเขกา จังหวัดบึงกาฬ ผู้ศึกษาจะเสนอหัวข้อ สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

1. สรุปการศึกษา

1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.1.1 เพื่อศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเขกา จังหวัดบึงกาฬ

1.1.2 เพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเขกา จังหวัดบึงกาฬ

1.2 วิธีดำเนินการศึกษา

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือนักศึกษากลุ่มเสี่ยงต่อการออกกลางคัน วิทยาลัยการอาชีพเขกา จังหวัดบึงกาฬ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 110 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) นักศึกษาที่มีผลการเรียนมีความเสี่ยงไม่ถึงเกณฑ์ จำนวน 10 คน 2) นักศึกษาที่มีความเสี่ยงขาดเรียนหรือขาดการติดต่อกับสถานศึกษามากกว่า 15 วัน โดยไม่มีสาเหตุผลอันสมควร จำนวน 73 คน 3) นักศึกษาที่ไม่ลงทะเบียนเรียนตามระยะเวลาที่กำหนดจำนวน 27 คน โดยคัดเลือกนักศึกษาแบบเจาะจง และกระจายตามสาขาวิชาต่างๆ จากทั้ง 3 กลุ่มจำนวน 43 คน ส่วนกลุ่มที่ใช้ในการสัมภาษณ์ จำนวน 12 คน แบ่งออกเป็น 1) ครูผู้สอน/ครูที่ปรึกษาของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง จำนวน 6 คน และนักศึกษากลุ่มเสี่ยง จำนวน 6 คน โดยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ นักเรียน กลุ่มเสี่ยงหลายด้านของแต่ละสาขาวิชาๆ ละ 1 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามี 2 ฉบับ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเขกา จังหวัดบึงกาฬ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่า IOC ระหว่าง .66 ถึง 1 ในทุกข้อ และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.94 และแบบสัมภาษณ์

แบบกึ่งโครงสร้าง โดยมีประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ซึ่งผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากกรอบแนวคิดภายใต้การวิเคราะห์ สังเคราะห์งานวิจัยหลายเล่ม จำแนกออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานศึกษา ด้านครูผู้สอน/ครูที่ปรึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านนักเรียน นักศึกษา ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อม

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 110 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยจำแนกออกเป็น 3 กลุ่มเป็นจำนวน 43 คน และดำเนินการสัมภาษณ์ ครูผู้สอน/ครูที่ปรึกษา จำนวน 6 คน และนักศึกษา จำนวน 6 คน พร้อมกับถอดบทเรียนจากการสัมภาษณ์สรุปเป็นแนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ปีการศึกษา 2559

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ศึกษาได้ใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ และนำเสนอด้วยตารางประกอบการบรรยาย สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ผู้ศึกษาใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พร้อมทั้งนำเสนอด้วยตารางประกอบการบรรยาย ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางป้องกันปัญหาการออกกลางคัน วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ผู้ศึกษาใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

1.3 ผลการศึกษา

1.3.1 สาเหตุการออกออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ พบว่าโดยรวมมีสาเหตุของปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยของสาเหตุปัญหาสูงสุด คือ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยของสาเหตุของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด คือ ด้านครูผู้สอน/ครูที่ปรึกษา เมื่อพิจารณารายด้านมีผลการศึกษามี ดังนี้

1) **ด้านสถานศึกษา** พบว่า โดยพิจารณาจากภาพรวมมีสาเหตุปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อย่อยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของสาเหตุปัญหาที่สูงสุดระดับมาก คือสถานศึกษามีความเคร่งครัดในเรื่องกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยของสาเหตุปัญหาลำดับต่ำสุด คือ สถานศึกษามีการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาต่อโดยประสิทธิภาพ

2) **ด้านครูผู้สอน** พบว่า โดยพิจารณาจากภาพรวมมีสาเหตุปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อย่อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของสาเหตุปัญหาสูงสุด คือ ครูผู้สอนไม่มีการดำเนินงานอย่างจริงจังในการให้ความช่วยเหลือนักศึกษาที่มีความเสี่ยงต่อการออกกลางคัน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยของสาเหตุปัญหาลำดับต่ำสุด คือ ครูที่ปรึกษาไม่มีความเชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาหรือให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาเมื่อมีปัญหา

3) *ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน* พบว่า โดยพิจารณาจากภาพรวมมีสาเหตุปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อย่อยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของสาเหตุปัญหาสูงที่สุดในระดับมาก คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในส่วนของกิจกรรมการปฏิบัติมีค่าใช้จ่ายสูงและข้อที่มีค่าเฉลี่ยของสาเหตุปัญหาต่ำที่สุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในส่วนของกิจกรรมการฝึกงานของนักศึกษาที่มีความยุ่งยากและไม่ปลอดภัย

4) *ด้านนักเรียน* นักศึกษา พบว่า โดยพิจารณาจากภาพรวมมีสาเหตุปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อย่อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของสาเหตุปัญหาสูงที่สุด คือนักศึกษา มีความขัดแย้ง หรือ ทะเลาะเบาะแว้งกับเพื่อนในสถานศึกษา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของสาเหตุปัญหาต่ำที่สุด คือนักศึกษาไม่ได้เรียนในสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการ และนักศึกษามีปัญหาเรื่องอื่นๆ เช่น ติดเกมส์ ติดการพนัน หรือสูสาว

5) *ด้านสภาพครอบครัว* พบว่า โดยพิจารณาจากภาพรวมมีสาเหตุปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายข้อย่อยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของสาเหตุปัญหาสูงที่สุด คือ ครอบครัวของนักศึกษา มีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยของสาเหตุปัญหาต่ำที่สุด คือ ผู้ปกครองของนักศึกษา มีปัญหาด้านสุขภาพไม่สามารถทำงานได้

6) *ด้านสภาพแวดล้อม* พบว่า โดยพิจารณาจากภาพรวมมีสาเหตุปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อย่อยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสาเหตุปัญหาสูงที่สุด คือ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาอยู่ใกล้กับแหล่งอบายมุข สถานบันเทิงและมีสิ่งรบกวนอื่นๆทำให้นักศึกษาไม่อยากจะเข้าเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยของสาเหตุปัญหาต่ำที่สุด คือ การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาไม่เหมาะสม

1.3.2 แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ มีข้อเสนอแนะจากทั้ง 2 กลุ่ม โดยพิจารณาเป็นภาพรวมเป็นรายด้าน มีผลการศึกษามีดังนี้

1) *ด้านสถานศึกษา* ควรมีการดำเนินการดังนี้ อันดับ 1) ได้แก่สถานศึกษาที่มีความเข้มงวดของกฎ ระเบียบและข้อบังคับของวิทยาลัยฯผ่อนผันเรื่อง การแต่งกาย ทรงผม และชุดฝึกงาน อันดับ 2) สถานศึกษามีการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาไม่ทั่วถึง และไม่เพียงพอ เช่น การบริการอินเทอร์เน็ต จุดบริการน้ำดื่ม จุดจอดรถจักรยานยนต์ ห้องน้ำ ให้เพียงพอต่อจำนวน นักศึกษา อันดับ 3) สถานศึกษามีความไม่พร้อมของเครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอนจัดหาเครื่องมือประจำตัว และเครื่องมือ ครุภัณฑ์การศึกษา ให้มีจำนวนเพียงพอต่อนักศึกษา และมีความทันสมัยต่อการพัฒนาต่างๆ มีความขาดแคลนมีความทันสมัยต่อการพัฒนา นวัตกรรม เพื่อก้าวสู่ไทยแลนด์ 4.0 และสิ่งอำนวยความสะดวกเช่นเครื่องปรับอากาศ และสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย ผู้เรียนสามารถเข้าถึง ไอที ที่ทันสมัย และรวดเร็วต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์ เช่น wifi มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกให้กับนักเรียน นักศึกษา เช่น การสอนของแต่ละสาขาวิชา ให้มีความทันสมัยต่อการพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้สถานศึกษามีการผ่อนผันการชำระค่าเทอมเป็นงวดๆได้เพื่อยืดหยุ่นต่อนักเรียน นักศึกษาที่มีฐานะยากจน จัดสวัสดิการให้กับนักศึกษา ปรับปรุงระบบช่วยเหลือนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพในการติดตามและรายงานผลให้ผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษาอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง มีอาคารเรียนให้มีความพร้อมและมีจำนวนเพียงพอต่อนักเรียน นักศึกษา และมีผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานภายนอกมาช่วยสอนการสอนของแต่ละสาขาวิชา ให้มีความทันสมัยต่อการพัฒนานักเรียนอย่างต่อเนื่องและจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

2) *ด้านครูผู้สอน* ควรมีการดำเนินการ ดังนี้ อันดับ 1) ครูไม่มีการดำเนินงานอย่างจริงจังในการให้ความช่วยเหลือนักศึกษาที่มีความเสี่ยงต่อการออกกลางคัน ครูผู้สอนและครูที่ปรึกษาควรให้ความสำคัญในการคัดกรองนักศึกษาเพื่อให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคลในการให้คำปรึกษาและคำชี้แนะให้กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มเสี่ยง โดยออกเยี่ยมบ้าน หาทุนการศึกษา และหารายได้ระหว่างเรียน ครูที่ปรึกษาควรให้ความสำคัญกับนักศึกษาในที่ปรึกษาดูแลอย่างใกล้ชิดทุกวันอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักศึกษา ครูที่ปรึกษาควรมีจำนวนนักศึกษา อันดับ 2) ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการกำหนดชิ้นงานให้นักเรียน นักศึกษาทำมากเกินไป ครูผู้สอนไม่ควรสอนยากเกินไป นักเรียน นักศึกษาเรียนไม่ค้อย่ง อันดับ 3) ครูขาดทักษะในการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับนักเรียน นักศึกษา ส่งผลให้ไม่เข้าใจนักศึกษา ครูควรเตรียมเนื้อหาการสอน มีเนื้อหาใหม่ๆ ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อพัฒนานักศึกษากลุ่มเสี่ยงที่จะออกกลางคัน ให้สามารถเรียนทันเพื่อนร่วมชั้นเรียนโดยประสานงานกับครูผู้สอนรายวิชาต่างๆ นอกจากนั้นครูผู้สอนควรจัดการสอนเสริมและติดตามกลับเข้ามาในชั้นเรียนเพื่อพัฒนานักศึกษากลุ่มเสี่ยงที่จะออกกลางคัน ให้สามารถเรียนทันเพื่อนร่วมชั้นเรียนโดยประสานงานกับครูผู้สอนรายวิชา ต่าง ๆ โดยการสอนเสริมและติดตามกลับเข้ามาในชั้นเรียน

3) *ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน* ควรมีการดำเนินการ ดังนี้อันดับ 1) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในส่วนของกิจกรรมการปฏิบัติ มีค่าใช้จ่ายสูง และมีการสอนเสริมนักเรียนเพื่อให้นักศึกษาภาคฤดูร้อนหรือซ่อมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีค่าใช้จ่ายสูงทำให้นักศึกษาที่มีฐานะยากจนไม่มีเงินลงทะเบียนซ่อมได้ อันดับ 2) หลักสูตรสถานศึกษากำหนดรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา มีการปรับความรู้พื้นฐานให้เท่าเทียมกันก่อนเปิดภาคเรียนการพัฒนาหลักสูตรวิชาซีพีทั้งสองระดับควรปรับให้เหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษาและสถานประกอบการในการจัดการเรียนการสอนตามความต้องการอย่างสม่ำเสมอ มีการวัดประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของครูแผนกสามัญสัมพันธ์ที่ค่อนข้างตั้งเกณฑ์ไว้สูงทำให้ผู้เรียนที่ไม่ชอบเรียนวิชาสามัญสัมพันธ์จึงมีผลกระทบต่อนักศึกษาที่เรียนไม่เก่งค่อนข้างผ่านการประเมินผลผ่านได้น้อย อันดับ 3) หลักสูตรสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา มีการปรับความรู้พื้นฐานให้เท่าเทียมกันก่อนเปิดภาคเรียน นอกจากนี้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนวิชาซีพี มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร

ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและสถานประกอบการในท้องถิ่นที่จะรับนักศึกษาเข้าทำงานหลังสำเร็จการศึกษา

4) *ด้านส่วนตัวนักศึกษา* ควรมีการดำเนินการ ดังนี้ อันดับ 1) นักศึกษามีความขัดแย้ง หรือทะเลาะเบาะแว้งกับเพื่อนในสถานศึกษา นักศึกษาไม่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเข้ากับสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา เช่น ห้องเรียนที่มีสภาพอากาศค่อนข้างร้อน มีเสียงรบกวน อันดับ 2) นักศึกษา มีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเรียน นักศึกษามีฐานะยากจนและต้องใช้จ่ายเงินมาเรียนเป็นค่าประจำวัน เช่น ค่าอาหารกลางวัน ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าพาหนะ ค่าหอพัก ซึ่งเป็นเงินจำนวนมาก อันดับ 3) นักศึกษาไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา สำหรับนักเรียน นักศึกษาที่สมัครเรียนสาขาที่ตนเองสนใจเรียนและตามความถนัดเรียนวิชาชีพที่ตนเองอยากเรียนแต่ไม่ได้เรียนสาขาที่ตนเองสนใจอยากเรียนสาขานั้นๆ แต่ได้เรียนสาขาอื่น นอกจากนี้ นักศึกษา ไม่ได้เรียนตามแผนการเรียนการสอน เพราะมีกิจกรรมในสถานศึกษาค่อนข้างเยอะทำให้นักศึกษาเรียนไม่ทันเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อสร้างแรงบันดาลใจของตนเองและมองอนาคต

5) *ด้านสภาพครอบครัว* ควรมีการดำเนินการ ดังนี้ อันดับ 1) ครอบครัวของนักศึกษามีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายและสภาพครอบครัวของนักศึกษามีฐานะยากจนรายได้ไม่แน่นอน ปัญหาเกี่ยวกับค่าครองชีพที่มีมากซึ่งส่งผลกระทบต่อนักศึกษาค่อนข้างมากที่ไม่มีเงินมาใช้จ่ายในการเรียนในแต่ละวันได้ อันดับ 2) ผู้ปกครองของนักศึกษาเป็นผู้มีอายุมาก จึงอาจไม่เข้าใจหรือไม่สามารถให้คำปรึกษากับนักศึกษาได้เมื่อมีปัญหาผู้ปกครองของนักศึกษา บางครั้งไม่มีผู้ปกครองที่คอยชี้แนะให้คำปรึกษากับบุตรหลาน ในกรณีเกิดการทะเลาะวิวาทกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนมักจะแก้ปัญหาด้วยการยกพวกตีกันซึ่งเป็นปัญหากับการทำงานของครูฝ่ายปกครอง อันดับ 3) ผู้ปกครองของนักเรียน นักศึกษา ไม่ค่อยมีเวลาดูแลเอาใจใส่ หรือพูดคุยกับนักศึกษา มักจะเป็นผู้สูงอายุที่คอยดูแลนักเรียน นักศึกษาเช่น ปู่ย่า ตายาย ลุงป้า น้าอา ที่คอยอุปการะค่าใช้จ่ายในแต่ละวันซึ่งพ่อแม่มักจะไปทำงานต่างจังหวัด เพื่อหารายได้มาเป็นค่าใช้จ่ายให้กับบุตรหลาน นอกจากนี้ผู้ปกครองนักศึกษาบางคนมีปัญหาด้านสุขภาพทำให้นักเรียน นักศึกษา ต้องหารายได้ระหว่างเรียนโดยใช้เวลาเรียนช่วยผู้ปกครองทำงาน ที่บ้านทำให้ขาดเรียนเป็นประจำซึ่งส่งผลต่อการเรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ของสถานศึกษา

6) *ด้านสภาพแวดล้อม* ควรมีการดำเนินการ ดังนี้ อันดับ 1) สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาอยู่ใกล้กับแหล่งอบายมุข สถานบันเทิงและมีสิ่งเร้าอื่น ๆ ทำให้นักศึกษาไม่อยากเข้าเรียนเพราะสภาพแวดล้อมใกล้สถานศึกษาตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งอบายมุขและแหล่งบันเทิง เช่น ร้านคาราโอเกะ ร้านเกมส์ และร้านอาหาร สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษามีพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา ทำให้ผู้เรียนไม่อยากเข้าเรียน อันดับ 2) การคมนาคมหรือการเดินทางไม่สะดวกวิทยาลัยไกลจากแหล่งชุมชนไม่มีรถประจำทางผ่านทำให้นักศึกษาต้องใช้รถจักรยานยนต์เป็นพาหนะหลักทำให้เป็นการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายมากขึ้นกว่าเดิม อันดับ 3) การจัดสภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนสภาพแวดล้อม

ในสถานศึกษาเอื้อต่อการเกิดความขัดแย้งกันเองระหว่างนักเรียนรุ่นพี่ รุ่นน้อง ซึ่งความขัดแย้งเกิดขึ้นจากปัญหาที่มีสาเหตุจากการทะเลาะวิวาท และจากความไม่เข้าใจกัน

2. อภิปรายผล

อภิปรายผลสาเหตุและแนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ปีการศึกษา 2559 จากผลการศึกษาพบว่าสาเหตุและแนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยงวิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ประจำปีการศึกษา 2559 สอดคล้อง เอกบุตร อยู่สุข (2549) อุทัย ลือสกุล (2553) ศศิรัศม์ เสือมัตและคณะ (2555) ได้จากแบบสอบถามกับการสัมภาษณ์ครูผู้สอน/ครูที่ปรึกษาของนักศึกษา และการสัมภาษณ์นักศึกษากลุ่มเสี่ยง และพบว่าสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในระดับมาก เรียงลำดับ 3 ด้าน 1) ด้านสภาพแวดล้อม 2) ด้านครอบครัว 3) ด้านสถานศึกษา ผู้ศึกษานำมาอภิปรายผล ดังนี้

3.1 สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม อยู่ใกล้กับแหล่งอบายมุข สถานบันเทิง และมีสิ่งเร้าอื่น เช่น การมีแหล่งมั่วสุมยาเสพติด ร้านขายแอลกอฮอล์ และร้านเกมส์ แหล่งการพนันอยู่ใกล้มาก สถานศึกษาทำให้นักศึกษาไม่อยากเข้าเรียน สอดคล้องกับพุทธชาติ สร้อยสน และคณะ (วารสารสาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 55) ส่วนการเดินทางไม่สะดวกเนื่องจากบ้านหรือหอพักอยู่ไกล สถานศึกษาควรจัดที่พักให้นักศึกษาที่มีฐานะยากจน เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น ระบบสารสนเทศที่ทันสมัยสอดคล้องกับการศึกษาของ อารี ผสานสินธุวงศ์ (2550) พบว่าการจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาไม่เหมาะสมเช่นสถานที่พักผ่อนไม่เพียงพอ และการจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน

มีแนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ปีการศึกษา 2559 สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงอยู่ในระดับมากคือสถานศึกษาควรจัดบริการรถรับ-ส่งจากสถานศึกษาถึงในตัวเมืองอย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา ประสานงานขอความร่วมมือกับร้านค้าในช่วงเวลาจัดการเรียนการสอนให้เข้มงวดในการใช้เสียงสร้างบรรยากาศให้น่าเรียน สนับสนุนหอพักนักศึกษา สอดคล้องกับการศึกษาของอุทัย ลือสกุล (2553) พบว่าสถานศึกษาควรสนับสนุนกิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักศึกษา สอดส่องดูแลชุมชนรอบสถานศึกษาโดยเฉพาะร้านอาหารที่มีของมีนเมา แหล่งมั่วสุมเช่นร้านคาราโอเกะ ร้านเกมส์ เพื่อป้องกันปัญหาเกี่ยวกับสารเสพติด ปัญหาชู้สาว

3.2 สาเหตุด้านครอบครัว ผู้ปกครองมีฐานะยากจนทำให้นักเรียน นักศึกษามีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย สอดคล้องกับ สมภาร มีอุเทน และคณะ (2560) และผู้ปกครองเป็นผู้มีอายุมากไม่

ไม่ค่อยมีเวลาดูแลเอาใจใส่ หรือพูดคุยกับนักเรียน นักศึกษาจึงอาจไม่เข้าใจหรือไม่สามารถให้คำปรึกษาแก่นักเรียน นักศึกษาได้เมื่อมีปัญหา ไม่มีผู้สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเรียน บิดา มารดา หย่าร้าง นักเรียน นักศึกษา ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา มารดา ขาดความอบอุ่น ต้องการการยอมรับจากสังคม ไม่ค่อยมีเวลาดูแลอบรมสั่งสอนอย่างใกล้ชิด โดยอาศัยอยู่กับเพื่อน หรืออยู่บ้านพักตนเองคนเดียวหรือหอพักกับเพื่อน และทำงานไปด้วยเรียนด้วยครอบครัว

มีแนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของ นักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพ-เซกา จังหวัดบึงกาฬ ปีการศึกษา 2559 สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงอยู่ในระดับมากและจะให้ความสำคัญและมีข้อปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ครอบครัวของนักเรียนนักศึกษามีรายได้ไม่เพียงพอจ่าย สอดคล้องกับ สมภาร มีอุเทน และคณะ (2560) ผู้ปกครองมีฐานะยากจนไม่มีผู้สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเรียน บิดา มารดา หย่าร้าง นักเรียน นักศึกษาไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา มารดา ขาดความอบอุ่น ต้องการการยอมรับจากสังคม สอดคล้องกับผลการศึกษาของสรรค์ชัย กิตยานันท์ (2554) พบว่าผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาเพราะภาระหน้าที่ทางครอบครัว ไม่ค่อยมีเวลาดูแลอบรมสั่งสอนอย่างใกล้ชิด โดยอาศัยอยู่กับเพื่อนหรืออยู่บ้านพักตนเองคนเดียวหรือหอพักกับเพื่อน และทำงานไปด้วยเรียนด้วย

3.3 สาเหตุด้านสถานศึกษา การปรับปรุงกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ด้านนี้ ให้ความสำคัญและมีการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด สอดคล้องกับสมภาร มีอุเทน และคณะ (2560) สถานศึกษามีความเข้มงวดของกฎ ระเบียบและข้อบังคับ มีการดำเนินการให้ครูฝ่ายปกครองศึกษาทำความเข้าใจและปรับปรุงระเบียบและข้อบังคับให้ยืดหยุ่นกับสถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งนี้เป็นเพราะกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆของวิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ มีความเคร่งครัดเกินไปโดยให้ความสำคัญในการปรับปรุงกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ โดยยึด เก่ง ดี มีความสุข สถานศึกษามีการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักเรียน นักศึกษาไม่ทั่วถึง และไม่เพียงพอ เช่น การบริการอินเทอร์เน็ต สถานศึกษามีความไม่พร้อมของเครื่องมือและอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน จึงมีสาเหตุของปัญหาอยู่ในระดับมาก สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาเอื้อต่อการเกิดความขัดแย้งกันเองระหว่างนักเรียนนักศึกษารุ่นพี่ รุ่นน้อง ซึ่งความขัดแย้งเกิดขึ้นจากปัญหาที่มีสาเหตุจากการทะเลาะวิวาท และจากความไม่เข้าใจกัน

มีแนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของ นักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพ-เซกา จังหวัดบึงกาฬ ปีการศึกษา 2559 สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงอยู่ในระดับมากโดยการปรับปรุงกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ด้านนี้ ให้ความสำคัญและมีการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือมีการดำเนินการให้ครูฝ่ายปกครองศึกษาทำความเข้าใจและปรับปรุงระเบียบและข้อบังคับให้ยืดหยุ่นกับสถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งนี้เป็นเพราะกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ของวิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ มีความเคร่งครัดเกินไปโดยให้ความสำคัญในการปรับปรุงกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ โดยยึด เก่ง ดี มีความสุข สอดคล้องกับ สมภาร มีอุเทน และคณะ (2560) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเข้มงวดในกฎระเบียบของสถานศึกษา ในปัจจุบันการรับนักเรียน นักศึกษาใหม่ทุกปีจะรับจากผู้สนใจเข้าสมัครเรียน

ทุกคน มีโอกาสได้เล่าเรียนตามความต้องการของนักเรียน นักศึกษา โดยไม่มีการคัดกรอง เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบตัวเองและสามารถพัฒนาตัวเองเข้าสู่โลกอาชีพ การสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครอง จัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ ชุดฝึกที่ทันสมัยต่อการเรียนการสอน โดยการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี จัดหาทุนการศึกษาและเงินกู้ยืมทางการศึกษา (กยศ.) และส่งเสริมการหารายได้ระหว่างเรียน และเรียนจบแล้วสามารถทำงานได้และประกอบอาชีพส่วนตัวได้ โดยการสร้างความมั่นใจกับผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในวิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ โดยจัดอบรมวิธีการถ่ายทอดความรู้และวิชาชีพเหมาะสมตรงสาขางานให้กับครูผู้สอน และจัดครูผู้สอนในแต่ละรายวิชาให้เหมาะสมตรงสาขาวิชาที่สอน ครูผู้สอนมีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนเยอะเกินไป เป็นแนวทางป้องกันนักเรียน นักศึกษา กลุ่มเสี่ยงการออกกลางคัน

3. ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาคควรนำไปใช้ดังต่อไปนี้

3.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการศึกษาไปใช้

3.1.1 ฝ่ายพัฒนากิจการ นักเรียน นักศึกษา ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน นำข้อมูลที่ได้ไปปรับใช้ในการคัดเลือกคัดกรองการรับนักศึกษา ใหม่ที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับ ปวช.1 และ ปวส.1 และส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษามีรายได้ระหว่างเรียนเพื่อลดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง

3.1.2 สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน นำข้อมูลไปปรับใช้ในพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานท้องถิ่นและสถานประกอบเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้

3.1.3 สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน นำข้อมูลไว้จัดทำแผนการป้องกันการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษามีดังนี้ ควรมีปรับปรุงกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ให้สอดคล้องการพัฒนาคน ในยุคปัจจุบันเข้าสู่ยุค นวัตกรรมใหม่ ให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคลควรให้ความสำคัญกับครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน สร้างแรงจูงใจในการเรียนการสอนหรือใช้สื่อการสอนเข้ามาช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น และยืดหยุ่นไม่เข้มงวดจนเกินไป ใช้จิตวิทยาในการสอนมีวุฒิภาวะทางอารมณ์

3.1.4 สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน จัดหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนควรเน้นปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีโดยเน้นฝึกทักษะวิชาชีพจริงจากสถานประกอบการที่สอดคล้องกับสมรรถนะวิชาชีพสาขางานที่กำลังศึกษาอยู่ให้ความสำคัญกับนักเรียน นักศึกษา

3.1.5 สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน นำปัญหาของ นักศึกษาที่มีฐานะทางครอบครัวยากจนให้ความช่วยเหลือ นักศึกษา กลุ่มเสี่ยงโดยจัด โครงการเยี่ยมบ้าน กลุ่มปกติและกลุ่มเสี่ยง โดยจัดหารายได้ระหว่างเรียนให้นักศึกษา ทุนการศึกษา และ กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (ก.ย.ศ) ควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนใกล้เคียงเพื่อลดปัญหาผู้เรียนขาด เรียนเนื่องจากมีแหล่งอบายมุขรอบสถานศึกษาอย่างจริงจัง

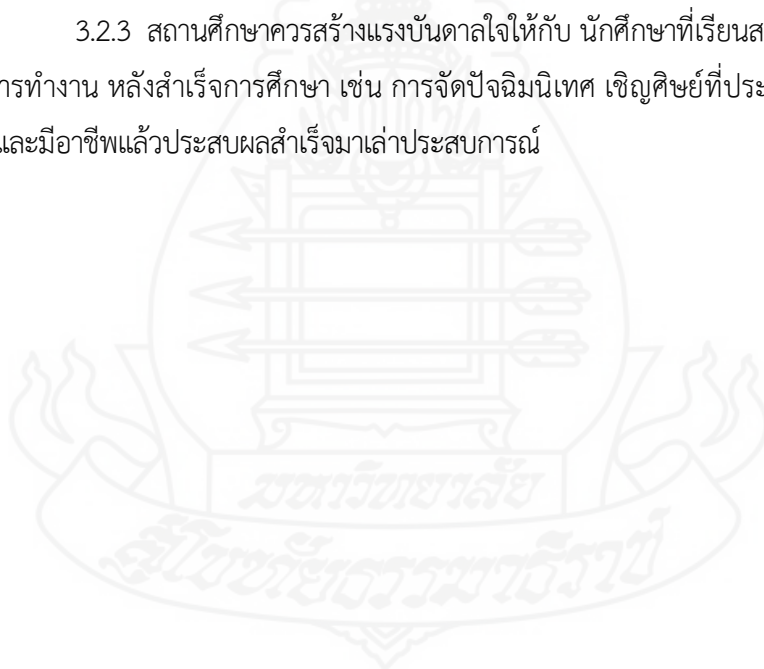
3.1.6 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจัดทำแผนป้องกันการออกกลางคันของ นักศึกษาอย่างเป็นระบบทั้ง 6 ด้านเพื่อเป็นแนวทางป้องกันปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ของสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาพฤติกรรมของ นักศึกษา ที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของสถานศึกษา อย่างต่อเนื่องทุกๆ ปี

3.2.2 ควรศึกษาเชิงคุณภาพสาเหตุและแนวทางป้องกันการออกกลางคัน นักศึกษา ต่อเนื่องกันทุกๆ ปี

3.2.3 สถานศึกษาควรสร้างแรงบันดาลใจให้กับ นักศึกษาที่เรียนสายวิชาชีพ เพื่อให้เห็น โอกาสในการทำงาน หลังสำเร็จการศึกษา เช่น การจัดปัจฉิมนิเทศ เชิญศิษย์ที่ประสบผลสำเร็จที่สำเร็จ การศึกษา และมีอาชีพแล้วประสบผลสำเร็จมาเล่าประสบการณ์

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

บรรณานุกรม

- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2550). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.
- ก่อ สวัสดิพานิชย์. (2527). ปัญหาความสูญเปล่าทางการศึกษาและแนวทางการแก้ไข. *วารสารการศึกษา แห่งชาติ*, 18, 5 – 18.
- จำเนียร สุมาธิธรรม. (2550). *การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์, สุรินทร์.
- จิราลัชช ร่มทรัพย์. (2538). *การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการออกกลางคันของ นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัย- ธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- เจียรนัย ทรงชัยกุล. (2543). *พฤติกรรมวัยรุ่น*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยมงคล จำรูญ. (2548). *สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนสาขาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพนครนายก*. (สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- ชาญ สุขเสวบัณฑิต. (2549). *การศึกษาปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนระบบทวิภาคี หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พ.ศ. 2538 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมสังกัดอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). สถาบัน- ราชภัฏพระนคร, กรุงเทพฯ.
- แทนคุณ จิตต์อิสระ. (2550). ครอบครัวยุคใหม่ ครอบครัวยุคความสุข. *มติชน*, 30 (10), 737.
- ธำรง อุดมไพจิตรกุล. (2544). *สังคมศาสตร์การศึกษา*. กรุงเทพฯ: โครงการตำราคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ธีรวิมล บุญโสภณ. (2542). *การบริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษาเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ ผลิตตำราเรียน.
- นฤมล พิงกิจ. (2546). *ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรม สามัญศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). สถาบันราชภัฏพระนคร, กรุงเทพฯ.
- บรรจง โอบารและคณะ. (2546). *รายงานการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาและการออกกลางคัน ตามความคิดเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ*. สงขลา: กลุ่มงานบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.

- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วน
ประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง. *การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 3(1), 22-25.
- เบ็ญจาภา สุทธะพินิจ. (2536). สาเหตุการสูญเปล่าทางการศึกษาของการศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ, กรุงเทพฯ.
- ประยูรศรี มณีศรี. (2532). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์
วิทยาลัยครูจันทระเกษม.
- _____. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้า
และพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- ปัญญา น้ำเพชร. (2528). *การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย.
- พรณวิไล รักริโรจน์สุข. (2546). *แนวทางการปฏิบัติหน้าที่ อาจารย์ที่ปรึกษาโรงเรียนศรีธนาพาณิชยการ-
เทคโนโลยีเชียงใหม่*. (รายงานวิจัย) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553.
(2553). สืบค้น จาก <https://www.mwit.ac.th/~person/01-Statutes/NationalEducation.pdf>.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542). *ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 116 ตอนที่ 74 ก*. สืบค้น
จาก <http://www.moe.go.th/main2/plan/p-r-b42-01.htm>.
- พุทธชาติ สร้อยสนและคณะ. (2549). *การศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการลดปัญหาการออกกลางคัน
ของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีและ
อุตสาหกรรมการต่อเรือหนองคาย. การประชุมทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 55.*
- โพธิ์ตะวัน ปินதிய. (2543). *การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรณ์ เครือแก้ว. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2548). *สังคมชนบทไทยและหลักพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: ส่วนท้องถิ่น.
- _____. (2551). *พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.2551 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*.
กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- ภูมริน บุญทวี. (2548). *ปัจจัยทางครอบครัวและพฤติกรรมทางสังคมที่มีผลต่อการออกกลางคันของ
นักศึกษาโรงเรียนอาชีวะเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

- รอธานี ดอหะ. (2546). การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่เป็นกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน เฉพาะกรณี : โรงเรียนประถมศึกษา ตำบลมะนังตายน จังหวัดนราธิวาส. (วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- รุ่งโรจน์ อาริยะ. (2552). บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในการลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน วิทยาลัยการอาชีพเชียงคำ จังหวัดพะเยา. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- เรวัตร และคุปตะ. (1970). การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2546). ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2546. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- วัชรินทร์ แสงมา และคณะ. (2551). การวิเคราะห์ความอยู่รอด : การศึกษาการออกกลางคันของนักเรียน ปวส.สายช่างอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพระนครเหนือ.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2546). การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย ชินะตั้งกูร. (2546). ความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา : แนวคิดจากกลุ่มอนุรักษนิยม. เอกสารการวิจัยการศึกษา. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท. อัดสำเนา.
- สมภาร มีอุเทน และคณะ. (2560). การศึกษาสาเหตุและแนวทางการบริหารจัดการการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพหนองกุ้งศรี จังหวัดการลินธุ์. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 23(1), 238-249.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2550). ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2549. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- _____. (2553). สำนักงานมาตรฐานการอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ: ครูสภา-ลาดพร้าว.
- สุภาพร เหมอมรไพบูลย์. (2545). สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ. (สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- สุรชาติ กองธรรม. (2549). ความคิดเห็นของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ปกครองต่อสภาพการออกกลางคันของนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตตำบลสองห้อง ตำบลสะแกโพรงและตำบลเมืองแฝง อำเภอมือง จังหวัดบุรีรัมย์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.

- สุรศักดิ์ คติพงศ์ธาดา. (2548). *ความคิดเห็นของครูต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- อภิรเดช อินฟูลใจ. (2549). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะเสี่ยงในการออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงราย.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- อุทัย ลือสกุล. (2553). *รูปแบบการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดตรัง.* ตรัง: วิทยาลัยเทคนิคตรัง.
- เอกบุตร อยู่สุข. (2549). *สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, กรุงเทพฯ.
- Delaney, Elizabeth M. (2001). The Administrator's Role in Making Inclusion Work. *Young Children*, 56, 5, 66-70.
- Dulniak, Denis Joseph. (1982). Predicting Freshmen Drop outs at Montana State University Using Selected Instructional Data. *Dissertation Abstracts International: Higher Education*.
- Reynolds, C.H. (2008). *A study of the relationship among measures of teacher participation in school – based making and job satisfaction in elementary school.* University of Maryland COLLEGE Park, Abstract for Dissertaion Abstract Item: 19719812.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

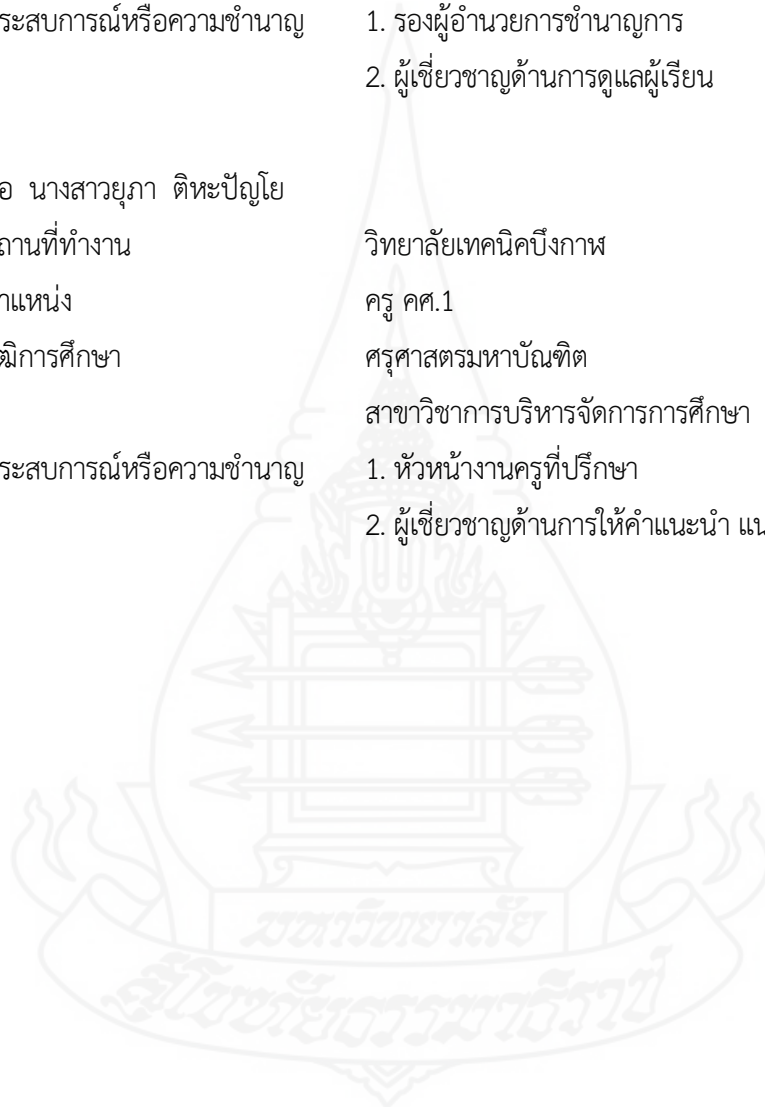
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ชื่อ นายอาคม วงศ์ปรีดา
 สถานที่ทำงาน วิทยาลัยการอาชีพเซกา
 ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพเซกา
 วุฒิการศึกษา ศรุตศาสตร์มหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ 1. ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
 2. การบริหารสถานศึกษา

2. ชื่อ นายธวัชชัย สุวรรณศรี
 สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเทคนิคหนองบัวลำภู
 ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการชำนาญการ
 วุฒิการศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 ประสบการณ์หรือความสำคัญ 1. รองผู้อำนวยการชำนาญการ
 2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดระบบดูแลผู้เรียน

3. ชื่อ นางพเยาว์ สุระเสียง
 สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเทคนิคหนองบัวลำภู
 ตำแหน่ง ครู คศ.3
 วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.)
 วิชาเอก การวิจัยการศึกษา
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ 1. หัวหน้างานวัดผลและประเมินผล
 2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

4. ชื่อ นายวิทยา สายเนตร
 สถานที่ทำงาน วิทยาลัยการอาชีพเซกา
 ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการชำนาญการ
 วุฒิการศึกษา ศรุตศาสตร์มหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ 1. รองผู้อำนวยการชำนาญการ
 2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลผู้เรียน
5. ชื่อ นางสาวยุภา ตีหะปัญโญ
 สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ
 ตำแหน่ง ครู คศ.1
 วุฒิการศึกษา ศรุตศาสตร์มหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ 1. หัวหน้างานครูที่ปรึกษา
 2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการให้คำแนะนำ แนะนำ

ภาคผนวก ข

สำเนาหนังสือขอความร่วมมือหากคุณภาพเครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/๓๕๙

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือ

เรียน นายอาคม วงศ์ปรีดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสุวิมล ผิวสว่าง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สภาพปัญหา และแนวทางป้องกันการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพ เขก้า จังหวัดบึงกาฬ ตามโครงการค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวิวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘-๗๒๑๕-๑๑๘๙

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/๒๕๖๔

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือ
เรียน นายธวัชชัย สุวรรณศรี
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสุวิมล ผิวสว่าง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สภาพปัญหา และ
แนวทางป้องกันการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพ เซกา จังหวัดบึงกาฬ ตาม
โครงการค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและ
ได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้น
มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสร้างเครื่องมือ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อ
การปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา
โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕
โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗
เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘-๗๒๑๕-๑๑๘๘

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (ป)/๑๙๕๖

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือ
เรียน นางเพยา สุระเสียง
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสุวิมล ผิวสว่าง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สภาพปัญหา และ
แนวทางป้องกันการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพ เซกา จังหวัดบึงกาฬ ตาม
โครงการค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและ
ได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้น
มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุง
เครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา
โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕
โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗
เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘-๗๒๑๕-๑๑๘๘

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/๓๕๕๖

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือ

เรียน นายวิทยา สายเนตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสุวิมล ผิวสว่าง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สภาพปัญหา และแนวทางป้องกันการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพ เขก้า จังหวัดบึงกาฬ ตามโครงการค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘-๗๒๑๕-๑๑๘๙

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/๓๕๘

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือ
เรียน นางสาวยุภา ต๊ะปัญโญ
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสุวิมล ผิวสว่าง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สภาพปัญหา และแนวทางป้องกันการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพ เขกา จังหวัดบึงกาฬ ตามโครงการค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วิฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา
โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕
โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗
เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘-๗๒๑๕-๑๑๘๘

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามเพื่อการศึกษา

**แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา เรื่อง การศึกษาสาเหตุ และแนวทางในการป้องกัน
การออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ**

ด้วยดิฉัน นางสาว ผิวสว่าง นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ขณะนี้อยู่ระหว่างการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การศึกษาสาเหตุ และแนวทางในการป้องกันการออกกลางคัน ของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.อรรณพ จินะวัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา การศึกษาค้นคว้าอิสระ ในการนี้ท่านได้รับคัดเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามนี้

ความคิดเห็นของท่านมีความสำคัญและมีคุณค่าสำหรับงานวิจัยนี้เป็นอย่างยิ่ง ข้อมูลที่รวบรวมได้ผู้วิจัยจะนำมาใช้ในการวิเคราะห์และเสนอผลในภาพรวมเท่านั้น จะไม่มีการเปิดเผยเป็นรายบุคคลและผู้ตอบจะไม่ได้รับผลกระทบใดๆ จากการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ทั้งสิ้น ดังนั้น จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบแบบสอบถามตามสภาพที่เป็นจริง หรือตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่านให้ครบทุกข้อคำถาม

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้ จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

นางสุวิมล ผิวสว่าง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุ การออกกลางคันของนักศึกษากลุ่ม
2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 สภาพปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา

โปรดพลิกหน้าถัดไป

แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา

เรื่อง ศึกษสาเหตุ และแนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของ
นักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคัน ของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ
2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง
------------------------------	-------------------------------
2. ประเภทวิชาที่กำลังศึกษา

☐ อุตสาหกรรม	☐ พาณิชยกรรม	☐ บริหารธุรกิจ
-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------------
3. สาขาวิชาที่กำลังศึกษา

☐ การบัญชี/บัญชี	☐ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
☐ ช่างยนต์/เทคนิคเครื่องกล	☐ ช่างไฟฟ้ากำลัง/ไฟฟ้า
☐ ช่างกลโรงงาน/เทคนิคการผลิต	☐ ช่างอิเล็กทรอนิกส์
4. หลักสูตร/ระดับชั้นที่กำลังศึกษา

☐ ปวช.	☐ ระดับปวช.1	☐ ระดับ ปวช.2	☐ ระดับ ปวช.3
☐ ปวส.	☐ ระดับปวส.1	☐ ระดับ ปวส.2	
5. แผนวิชาที่กำลังศึกษาตรงกับความต้องการของตนเองหรือไม่

☐ ตรงกับความต้องการ	☐ ไม่ตรงกับความต้องการ
--	---
6. เหตุผลที่สำคัญที่สุดในการเลือกเข้าศึกษาต่อด้านอาชีวศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ตามเพื่อน	☐ ครูแนะนำ
☐ ตามความต้องการของบิดา มารดา	☐ จากการแนะนำของวิทยาลัย
☐ ตามความต้องการของตนเอง	☐ ชื่อเสียงของวิทยาลัย

7. สถานภาพของบิดา มารดา ของนักศึกษา

- อยู่ร่วมกัน แยกกันอยู่
 แยกกันอยู่โดยการหย่าขาดกัน ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถึงแก่กรรม
 ถึงแก่กรรมทั้งสองคน

8. ที่อยู่อาศัยของนักศึกษา

- บ้านของบิดา มารดา (บ้านของตนเอง) บ้านญาติ
 หอพัก บ้านเช่า

9. นักศึกษาอาศัยอยู่กับใคร

- บิดา มารดา ญาติ เพื่อน

10. นักศึกษาเดินทางไปเรียนโดยวิธีใด

- เดินเท้า รถจักรยาน
 รถจักรยานยนต์ รถยนต์
 รถประจำทาง พ่อ แม่หรือญาติ รับและส่ง

11. ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเรียนของนักศึกษามากที่สุดคือใคร

- บิดา มารดา บิดา หรือมารดา หรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด
 ญาติ ทำงานหาค่าใช้จ่ายในการเรียนด้วยตนเอง

12. ค่าใช้จ่ายประจำวันที่นักศึกษาได้รับเพียงพอต่อความจำเป็นในการศึกษา

- เพียงพอ ไม่เพียงพอต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเองบางส่วน
 ไม่เพียงพอต้องกู้ยืม กยศ. มากเกินความจำเป็น

13. ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมปัจจุบันของนักศึกษา (สำหรับ ปวช.1 ใช้ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของระดับ ม.3 และ ปวส.1 ใช้ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของระดับ ปวช.3 หรือ ม.6)

- ต่ำกว่า 1.50 1.50 – 2.00
 2.01 – 2.50 2.51 – 3.00
 3.51 – 4.00

ตอนที่ 2 สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเขกา จังหวัดบึงกาฬ

คำชี้แจง ให้นักศึกษาพิจารณาว่าประเด็นดังต่อไปนี้ เป็นประเด็นสาเหตุที่ทำให้ นักศึกษาออกกลางคัน แล้ว ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับการตัดสินใจของนักศึกษา มากที่สุด โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง ท่านเห็นด้วยในระดับมากที่สุด แปลความหมายว่ามีปัญหามากที่สุด
- 4 หมายถึง ท่านเห็นด้วยในระดับมาก แปลความหมายว่ามีปัญหามาก
- 3 หมายถึง ท่านเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือไม่แน่ใจ แปลความหมายว่ามีปัญหาปานกลาง
- 2 หมายถึง ท่านเห็นด้วยในระดับน้อย แปลความหมายว่ามีปัญหาน้อย
- 1 หมายถึง ท่านเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด แปลความหมายว่ามีปัญหาน้อยที่สุด

สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านสถานศึกษา					
1. สถานศึกษามีความเคร่งครัดในเรื่องกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ					
2. สถานศึกษามีความไม่พร้อมในเรื่องของอาคารเรียนและห้องเรียน					
3. สถานศึกษามีความไม่พร้อมของเครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอน					
4. สถานศึกษามีความไม่พร้อมในเรื่องของการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา					
5. สถานศึกษามีการจัดระบบสวัสดิการไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา					
6. สถานศึกษามีการจัดระบบ ดูแลช่วยเหลือนักศึกษาที่ไม่มีประสิทธิภาพ					
ด้านครูผู้สอน					
7. ครูขาดการสร้างความตระหนักให้กับนักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียน					
8. ครูขาดการใช้สื่อเทคโนโลยีที่น่าสนใจ ทำให้นักศึกษาเกิดความน่าเบื่อในการเรียน และไม่ยอมเข้าเรียน					
9. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการกำหนดชิ้นงานให้นักศึกษาทำมากเกินไป					

สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านครูผู้สอน (ต่อ)					
10. ครูขาดทักษะในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษา ส่งผลให้ไม่เข้าใจนักศึกษา					
11. ครูขาดความรับผิดชอบต่อการสอนทำให้นักศึกษาขาดความเชื่อถือและไม่มีแรงจูงใจในการเรียน					
12. ครูมีจำนวนไม่เพียงพอทำให้การดูแลเอาใจใส่นักศึกษาทำได้ไม่ทั่วถึง					
13. ครูที่ปรึกษาไม่มีความเชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาหรือให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่นักศึกษาเมื่อมีปัญหา					
14. ครูไม่มีการดำเนินงานอย่างจริงจังในการให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่มีความเสี่ยงต่อการออกกลางคัน					
ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน					
15. หลักสูตรสถานศึกษากำหนดรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา					
16. หลักสูตรสถานศึกษากำหนดระดับการสอบผ่านตามเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลการเรียนสูงเกินไปและไม่สอดคล้องกับศักยภาพของนักศึกษา					
17. หลักสูตรสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา					
18. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในส่วนของกิจกรรมการปฏิบัติ มีค่าใช้จ่ายสูง					
19. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในส่วนของกิจกรรมการฝึกงานของนักศึกษามีความยุ่งยากและไม่ปลอดภัย					
ด้านส่วนตัวนักศึกษา					
20. นักศึกษาไม่ได้เรียนในสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการ					
21. นักศึกษาไม่มีความถนัด ไม่มีทักษะและไม่มีความรู้พื้นฐานในสายอาชีพที่เรียน					
22. นักศึกษาไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา					
23. นักศึกษาไม่พึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู					
24. นักศึกษาไม่มีพาหนะในการเดินทางหรือมีความยากลำบากในการเดินทางไปเรียน					

สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านส่วนตัวนักศึกษา (ต่อ)					
25. นักศึกษามีความขัดแย้ง หรือทะเลาะเบาะแว้งกับเพื่อนในสถานศึกษา					
26. นักศึกษา มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียน					
27. นักศึกษามีปัญหาเรื่องอื่น ๆ เช่น ติดเกมส์ ติดการพนัน หรือชู้สาว					
28. นักศึกษามีปัญหาเรื่องสุขภาพทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน					
ด้านสภาพครอบครัว					
29. ครอบครัวของนักศึกษามีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย					
30. ครอบครัวของนักศึกษามักจะขัดแย้ง โต้เถียง หรือทะเลาะวิวาทกัน					
31. ผู้ปกครองของนักศึกษาไม่ค่อยมีเวลาดูแลเอาใจใส่ หรือพูดคุยกับนักเรียน นักศึกษา					
32. ผู้ปกครองของนักศึกษาเป็นผู้มีอายุมาก จึงอาจไม่เข้าใจหรือไม่สามารถให้คำปรึกษากับนักศึกษาได้เมื่อมีปัญหา					
33. ผู้ปกครองของนักศึกษาไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาและอยากให้นักศึกษาทำงานหารายได้ช่วยครอบครัว					
34. ผู้ปกครองของนักศึกษา มีปัญหาด้านสุขภาพไม่สามารถทำงานได้					
35. บิดา มารดาของนักศึกษาหย่าร้างหรือแยกกันอยู่					
ด้านสภาพแวดล้อม					
36. สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาอยู่ใกล้กับแหล่งอบายมุข สถานบันเทิง และมีสิ่งรบกวนอื่น ๆ ทำให้นักศึกษาไม่ยอมเข้าเรียน					
37. ทำเลที่ตั้งของสถานศึกษาอยู่ห่างไกลจากตัวเมืองทำให้การเดินทางลำบาก					
38. การจัดสภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน					
39. การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาไม่เหมาะสม					
40. มีการทะเลาะวิวาทหรือมีความขัดแย้งภายในกลุ่มเพื่อน					

แบบสัมภาษณ์

ชื่อโครงการศึกษา : การศึกษาสาเหตุ และแนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ (The Problems and The Resolutions of Leaving Schools of Students Who Have Risky Behaviors Seka Industrial and community Education College Bueng Kan)

ชื่อ – สกุล ผู้สัมภาษณ์ : นางสุวิมล ผิวสว่าง วัน/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์ :

เวลา.....สถานที่.....

ชื่อ – สกุล ผู้ถูกสัมภาษณ์.....เพศ.....

ประเภทวิชา.....สาขาวิชา.....

ครูผู้สอน/ครูที่ปรึกษา.....หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่

คำถามในการสัมภาษณ์ : แนวทางในการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากกรอบแนวคิด การลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ครอบคลุมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานศึกษา ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียน การสอน ด้านส่วนตัวนักศึกษา ด้านสภาพครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อม

1. ด้านสถานศึกษา

1.1 ท่านคิดว่าสถานศึกษาควรดำเนินการให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษา อย่างไรบ้าง กรุณา ยกตัวอย่างมาพอสังเขป

.....

.....

.....

1.2 ท่านคิดว่าสถานศึกษาควรสนับสนุน ด้านทักษะให้กับนักศึกษา ให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ และวิชาชีพ ท่านว่าประเด็นใดสำคัญที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

1.3 ท่านคิดว่าสถานศึกษาควรจัดสวัสดิการที่จำเป็นกับนักศึกษาเพื่อสนับสนุนต่อสิ่งอำนวยความสะดวก
 สะดวก ต่อการค้นคว้า มีประเด็นใดสำคัญที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

2. ด้านครูผู้สอน

2.1 ท่านคิดว่าครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับนักศึกษาในประเด็นใดบ้าง และดำเนินการอย่างไร
 ให้เหมาะสมอย่างไร

.....

.....

.....

2.2 ท่านคิดว่าครูผู้สอนควรส่งเสริมการจัดการเรียน และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนักศึกษาให้
 เหมาะสมอย่างไรบ้าง เพื่อลดภาระงานให้กับนักเรียน นักศึกษาอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

3. ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

3.1 ท่านคิดว่าหลักสูตรสถานศึกษามีความสอดคล้องกับท้องถิ่นหรือสถานประกอบการหรือไม่
 เหตุผลอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

3.2 ท่านคิดว่าหลักสูตรสถานศึกษาควรบูรณาการการเรียนการสอนอย่างไรบ้าง ระหว่างวิชาการ
 และวิชาชีพ ให้มีความสอดคล้องซึ่งกันและกันอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

4. ด้านส่วนตัวนักศึกษา

4.1 ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนของท่านอย่างไรบ้าง เหตุผล

.....
.....
.....

4.2 ท่านคิดว่ามูลเหตุใดบ้าง ที่ส่งผลต่อการเรียนของท่านที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ เพราะเหตุใดบ้าง

.....
.....
.....

5. ด้านครอบครัว

5.1 ท่านคิดว่าสภาพครอบครัวที่มีผลต่อการเรียนการสอนของท่านอย่างไรบ้าง เพราะเหตุใด

.....
.....
.....

5.2 ท่านคิดว่าสภาพครอบครัวของนักศึกษาที่มีความจำเป็นที่ต้องมีผู้ปกครองคอยดูแล หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....
.....
.....

6. ด้านสภาพแวดล้อม

6.1 ท่านคิดว่าสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาส่งผลต่อการมาเรียนของท่านมากน้อยเพียงใด

.....
.....
.....

6.2 ท่านคิดว่าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกมีมูลเหตุให้นักเรียนเกิดการทะเลาะวิวาทมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

.....
.....
.....

ภาคผนวก ง

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม

ตารางแสดงค่า IOC รายข้อ

การวิจัยเรื่อง สภาพปัญหา และแนวทางป้องกันการออกกลางคัน ของนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง
วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ
ด้านสภาพปัญหาของนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยงต่อการออกกลางคัน

ข้อที่	รายการ	ผู้ทรงคุณวุฒิ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
1) ด้านสถานศึกษา								
1.	สถานศึกษามีความเคร่งครัดในเรื่องกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.	สถานศึกษามีความไม่พร้อมในเรื่องของอาคารเรียนและห้องเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.	สถานศึกษามีความไม่พร้อมของเครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.	สถานศึกษามีความไม่พร้อมในเรื่องของการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักเรียน นักศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5.	สถานศึกษามีการจัดระบบสวัสดิการไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน นักศึกษา	0	+1	+1	0	+1	0.6	ใช้ได้
6.	สถานศึกษามีการจัดระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาที่ไม่มีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2) ด้านครูผู้สอน								
7.	ครูขาดการสร้างความตระหนักให้กับนักเรียน นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
8.	ครูขาดการใช้สื่อเทคโนโลยีที่น่าสนใจ ทำให้นักเรียน นักศึกษาเกิดความน่าเบื่อในการเรียน และไม่ยอมเข้าเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
9.	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการกำหนดชิ้นงานให้นักเรียน นักศึกษาทำมากเกินไป	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
10.	ครูขาดทักษะในการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน นักศึกษา ส่งผลให้ไม่เข้าใจนักเรียน นักศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ข้อที่	รายการ	ผู้ทรงคุณวุฒิ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
2) ด้านครูผู้สอน (ต่อ)								
11.	ครูขาดความรับผิดชอบต่อการสอนทำให้นักเรียน นักศึกษาขาดความเชื่อถือและไม่มีแรงจูงใจในการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
12.	ครูมีจำนวนไม่เพียงพอทำให้การดูแลเอาใจใส่นักเรียน นักศึกษาทำได้ไม่ทั่วถึง	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
13.	ครูที่ปรึกษาไม่มีความเชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาหรือให้ช่วยเหลือแก่นักเรียน นักศึกษาเมื่อมีปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
14.	สถานศึกษาไม่มีการดำเนินงานอย่างจริงจังในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน นักศึกษาที่มีความเสี่ยงต่อการออกกลางคัน	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน								
15.	หลักสูตรสถานศึกษากำหนดรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน นักศึกษา	0	+1	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
16.	หลักสูตรสถานศึกษากำหนดระดับการสอบผ่านตามเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลการเรียนสูงเกินไปและไม่สอดคล้องกับศักยภาพของนักเรียน นักศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
17.	หลักสูตรสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน นักศึกษา	0	+1	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
18.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในส่วนของกิจกรรมการปฏิบัติ มีค่าใช้จ่ายสูง	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
19.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในส่วนของกิจกรรมการฝึกงานของนักเรียน นักศึกษามีความยุ่งยากและไม่ปลอดภัย	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4) ด้านนักเรียน นักศึกษา								
20.	นักเรียน นักศึกษาไม่ได้เรียนในสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการ	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ข้อที่	รายการ	ผู้ทรงคุณวุฒิ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
21.	นักเรียน นักศึกษาไม่มีความถนัด ไม่มีทักษะและ ไม่มีความรู้พื้นฐานในสายอาชีพที่เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
22.	นักเรียน นักศึกษาไม่สามารถปรับตัวเข้ากับ สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
23.	นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนของครู	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
24.	นักเรียน นักศึกษาไม่มีพาทนะในการเดินทางหรือมี ความยากลำบากในการเดินทางไปเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
25.	นักเรียน นักศึกษามีความขัดแย้ง หรือทะเลาะเบาะ แว้งกับเพื่อนในสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
26.	นักเรียน นักศึกษา มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการ เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
27.	นักเรียน นักศึกษามีปัญหาเรื่องอื่นๆ เช่น ติดเกมส์ ติดการพนัน หรือชู้สาว	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
28.	นักเรียน นักศึกษามีปัญหาเรื่องสุขภาพทำให้เป็น อุปสรรคต่อการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5) ด้านสภาพครอบครัว								
29.	ครอบครัวของนักเรียน นักศึกษามีรายได้ไม่ เพียงพอกับรายจ่าย	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
30.	ครอบครัวของนักเรียน นักศึกษามักจะขัดแย้ง โต้เถียง หรือทะเลาะวิวาทกัน	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
31.	ผู้ปกครองของนักเรียน นักศึกษา ทำแต่งงาน ไม่มี เวลาดูแลเอาใจใส่ หรือพูดคุยกับนักเรียน นักศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
32.	ผู้ปกครองของนักเรียน นักศึกษาเป็นผู้มีอายุมาก จึงไม่เข้าใจหรือไม่สามารถให้คำปรึกษากับนักเรียน นักศึกษาได้เมื่อมีปัญหา	0	+1	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
6) ด้านสภาพแวดล้อม								
33.	ผู้ปกครองของนักเรียน นักศึกษาไม่เห็น ความสำคัญของการศึกษาและอยากให้นักเรียน นักศึกษาทำงานหารายได้ช่วยครอบครัว	0	+1	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้

ข้อที่	รายการ	ผู้ทรงคุณวุฒิ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
34.	ผู้ปกครองของนักเรียน นักศึกษา มีปัญหาด้านสุขภาพไม่สามารถทำงานได้	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
35.	บิดามารดาของนักเรียน นักศึกษาหย่าร้างหรือแยกกันอยู่	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
36.	สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาอยู่ใกล้กับแหล่งอบายมุข สถานบันเทิงและมีสิ่งเร้าอื่น ๆ ทำให้นักเรียน นักศึกษาไม่อยากเข้าเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
37.	ทำเลที่ตั้งของสถานศึกษาอยู่ห่างไกลจากตัวเมือง ทำให้การเดินทางลำบาก	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
38.	สถานศึกษาไม่มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม และไม่มีมุมพักผ่อนสำหรับนักเรียน นักศึกษา	0	+1	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
39.	สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนไม่น่าเรียน	0	+1	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
40.	การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาของนักเรียน นักศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.938	40

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสุวิมล ผิวสว่าง
วัน เดือน ปีเกิด	2 กุมภาพันธ์ 2523
สถานที่เกิด	อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย
ประวัติการศึกษา	บธ.บ (การบัญชี) สถาบันราชภัฏอุดรธานี
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ
ตำแหน่ง	ครู

